HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

SIGILLVM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV ANG
CHRISTO ET ECCLESIAE
VE RI TAS

64 [illegible]

Herodas

HERONDAE MIMIAMBI

ACCEDVNT

PHOENICIS CORONISTAE
MATTII MIMIAMBORVM FRAGMENTA

EDIDIT

OTTO CRVSIVS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCXCII

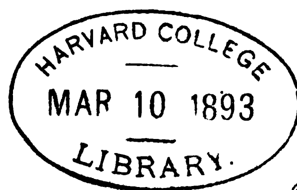

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

PRAEFATIO.

Herondae vel Herodae, poetae Callimachi fere aequalis, mimiambos e papyro Musei Britannici CXXXV diligenter transscriptos anni MDCCCXCI aestate primus edidit F. G. Kenyon; fidelissimum totius papyri exemplar solis ope confectum ante paucos menses emissum. Kenyon in ipsa fere libri scriptura cognoscenda operam suam continuit; multa egregie expedivit, corrupit fere nihil. Audaciorem se praebuit qui eodem fere tempore quo Kenyon primam recensionem se edidisse professus est, W. G. Rutherford; sanos locos haud paucos coniecturis tentavit, sed idem quaedam invenit quae non cuivis occurrent: quare merita laude non omnino est defraudandus. Acerrima statim censurarum et commentationum velitatio facta; inter primos prodierunt Blass Bücheler Crusius Diels Ellis Gercke Günther Hicks Jackson Kaibel Nicholson Palmer Weil. Paucis mensibus intermissis H. van Herwerden ΗΡΩΙΔΟΥ poemata octo brevi commentario illustrata Mnemosynes volumini vicesimo (p. 41—100) inseruit. Qui quidem versus multos emendatiores edidit, ita tamen, ut et ipse coniecturae nimium tribueret. Ego meum mihi exemplum conscripseram et specimina quaedam Philologi volumine quinquagesimo exprimenda curaveram,

cum Buecheleri beneficio nitidus ille mihi adfertur libellus Bonnae vere huius anni editus, quam mimorum Herondae recensionem primam esse iure dixeris. De summa rei, quae in aestimanda libri manu scripti virtute posita est, cum Buechelero mihi fere convenire non sine gaudio intellexi, quamquam bonae quaedam primae manus scripturae immerito ab eo abiectae videntur. De singulis quoque quaestionibus persaepe aut consentiebam aut adsentiebam; nec tamen deerant quae mea ratione melius explicari vel suppleri posse et aliis et mihi probavi (cf. quae breviter significavi in diurnis litterariis Zarnckii h. a. col. 572). Itaque egregio illo opusculo multum et promotus et incitatus et confirmatus grato animo ad laborem susceptum revertebar.

Paucis ego contentus poetae versiculos dedi quantum fieri potuit ad primae manus litteras constitutos. Recentioris manus correcturae eadem lege admissae, qua coniecturae hominum doctorum. Gravioribus mutationibus omnino opus non esse mihi persuasi verbis poetae diligenter enarratis. Scribendi rationem ad certas scholae regulas poetae ignotas dirigere nolui, praesertim cum miram illam scripturae varietatem variam interdum pronuntiationem imitari probabile sit. De dialecto perdifficilis est quaestio. Nam formis ionicis atticisque doricas poeta Cous adspersit (quare etiam *ἰδίᾳ γλάσσῃ* V 37 sim. servavi), atque adeo ipsos hominum mores diversos diversa elocutione expressisse videtur. Veluti III 35. VII 88 inepta *τάλης* forma mulieres utuntur cavillantes (sim. II 20. 29); gallum *οἰκίης τοίχων κήρυκα*, quod olim in dubitationem vocavi, IV 12

abundantius appellat femina precans; ὑμέων in lenonis oratione pro domo habita II 27 creticum explet, ἡμείων I 46 (tenenda enim lectio pristina) in sermone vetulae hariolantis molossum, cum ὑμέας ὑμέων sim. plerumque per synaloephen in spondeum contrahantur; cf. etiam II 6. Adde quod poeta multa variavit, ut commodius vel dulcius pronuntiarentur. Huc refero e. c. πάλι ante μ II 52 πάλι μνῆν (πάλιν V 47. VII 6. 98 ante φ κ, in pausa), atque, quod gravius est, μιν et νιν formas, cf. III 31 ἐγώ μιν, VII 12 ἔκ μιν αὐτήν, VII 101 ἐγώ μιν; III 33 ὅκως νιν, 54 ὕπνος νιν, 90 λαβεῖν νιν, 96 ὅκως νιν, VI 21 τριτημέρῃ νιν: nam post consonantes dentales (σ ν) commoditatis causa νιν eum praetulisse vides; unde et Rutherfordum aliosque μιν perperam ubique restituisse et alteram manum V 70 post κηπίδοις coniectura temeraria μὲν in μιν mutasse colligi potest. Ex eadem lege ἐν γναφέως οἴκῳ dixit IV 78, βατηρίῃ κνάψῃ VIII 43. Simile ni fallor illud, quod σάμβαλα σαμβαλίσκων VII 60. 125 scriptum est post vocalem, post consonantem ἀμβαλούχην VII 19, atque quod rariores illae quae a τ incipiunt pronominis relativi formae quattuor locis vocalem insequuntur (II 64 μευ, τῆς τελέω, IV 17 ἐποιεύμεσθα, τάς, V 28 δρῶντα τῶν, VI 31 καὶ ταῖσι), uno loco post caesuram consonantem (III 21); nam τὰ λῆς III 35. VII 88 etiam hinc offensionem habet. Aliud consilium versibus quibusdam poeta secutus est, in quibus pro usitatis illis ὅκως κοῖος adhibuit ὅπως ποῖος, cf. VII 22 ὅπως πέπηγε, II 28 κἂν ποίου | πήλου πεφύρηται, V 9: consilio enim, non errore π illae ternae vel quaternae congregatae sunt. Denique a vocabulis singularibus manus abstinendas

esse vix est quod moneam. Velut quod Rutherford et Herwerden corrigendum censuerunt *κατασβῶσαι* (V 39), scite explicavit K. Brugmann (*Indogerm. Forsch.* I 501); atque mirum illud *νώβυστρα* VI 16, pro quo novum vocabulum *λώβαστρα* finxit Herwerden, haud scio an ad *βύω* (*βύστρα*) referendum sit (cf. *λαίμαστρον*: *λαιμάσσω* sim.), ut significet 'auribus vel labris non clausis': quamquam *νω-* illud negativum non habeo quo explicem, nisi ad *νώδυνος νώνυμος* vocabulorum analogiam falsam confugere licet. Hunc igitur locum, ne genuina oblitterarem, fere intactum reliqui assiduis aliquando laboribus subigendum. Contra supplementa non modo certa vel probabilia, sed etiam incertissima quaedam recipere e re esse putavi, ut qualem fere singulorum locorum sententiam esse crederem statim appareret. Audax esse volui, ubi alii cauti fuerunt, cautus, ubi fuerunt audaces.

In verbis traditis legendis si quid profeci, strenue me adiutum esse scito a Kenyone, qui crebro a me rogatus papyrum consuluit, supplementa quaedam accurate examinavit, de singulis quid censeret summa et diligentia et comitate per litteras mihi significavit. Praeter eum hanc opellam benigne adiuverunt epistolis ad me conscriptis Fr. Blass H. Diels S. Mekler Th. Zielinski, plagulis correctis S. Mekler collega atque R. Herzog, seminarii nostri sodalis, opusculis transmissis plerique illorum, quorum nomina p. XIV sqq. sunt composita. Quibus *χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω*.

Restat ut quae emendanda vel addenda sint paucis indicem. Gravissimum illud quod quae mense Maio huius anni Hermannus Diels in academia Berolinensi

de mimo sexto et septimo disseruit, toto hoc libello typis iam expresso in manum accepi. Quare cum supplementa eius infra recipere vel respicere non licuerit, hoc loco potiora saltem describenda putavi. Addidi et Dielsii quaedam et Blassii aliorumque et mea inventa, quae et ipsa suo loco in ordinem recipere non potueram nisi typothetarum opera graviter turbata.

I 7 *κάλει (bitte näher zu treten)* Bl. *καλεῖ τις;* (Metrichae) Blümner.

17 sq. *ἔπισ]χε . . | μάτην· σθένεις]* Stadtmüller.

19 *σίλλαινε. ταῦτα κτἑ.* Bl, Blümner. Sed cf. V 29 *ταῦτα . . πληκτίζεν.*

27 *κἠγίνετ'* H. Weil.

μειοῦσα] ft. recte Stadtmüller [Mk].

42 *κεῖνος κτλ.* Metrichae, quae sequuntur *μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ | ὑ]μέας* lenae tribuerunt Rth Bl, vereor ut recte, cf. quaestiones meas p. 12 sqq.

50 *Ματαλίνης* etiam Bl commendavit, sed correctori nimium ne tribuamus.

64 propter spatium post ΠΡΗΞΕΙC interpungendum, deinde *ἡδέως δὴ τερφθείσῃ* fere supplendum esse Dielsius exposuit per litteras.

74 *γ' ἑταίρῃσι* vel *λεωργοῖσι* Cr olim, sim. alii.

80 *τρεῖς στάξο[ν ἔς μιν ἀ]κρήτου* Bl, idemque commendavit Dl: sed *στάξον* vix apte coniungitur cum *ἐκτημόρους τρεῖς* verbis. *ἐγχέασ[ά μοι ἀ]κρήτου* Hdl.

81 Α litterae umbra super Ι(Υ?)ΔΡΩΙ(C) Dl.

82 *οὔ τι μευ ἀπεχ]θές.* Dl, sim. Kn Bch.

83 *„ἀλλὰ σῶν γ' ἐθέων ἱκών,* nemlich *ὁ οἶνός ἐστι"* Dl, Metrichae haec verba tribuens.

84 *ὦνα' [ἐκ Βάκχου* Bch.

85 „π[οτ' ἰθυντήρ vel π[οτ' ἰητρός, um den Stich zurückzugeben“ Dl.

II 5 ἔχω, ὑπερέξει Bl.

20 δίδωσ' ἀλήθειν Bl.

28 eadem ratione scripserat W.

78 λέο[ν]τα [ἕλ]οιμ' ἄν Bl.

IV 55 ᾤειкται Bl.

73 πράγματ' praeter alios dubitanter coniecit W.

V 6 χρῶ ὅ τι ⟨δὴ⟩ βούλει W.

74 „ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης muss Kydilla sagen“ Bl, atque ita W: τέγγου (ΤΕΜΕ cod.), ἢ φ. κτλ. Sed domina a deliciis ita se laedi fingit, ut ipsa fugitura sit.

VI 33 post ἀθρείτω interpunxit Bch, mecum faciunt cum alii, tum W et Bl.

68 ἁμίλλῃ (Bl) interpretor ἔρωτι, cf. I 56 sq., λέκτρων ἅμιλλα Eurip. Hippol. 1141. Soph. El. 493.

73 ἀνευρ[ήσ]εις Stadtmüller.

80 ἔδει γὰρ ἀλλὰ καιρὸν· οὐν πρέποντ' εἶναι W.

81 ἤληθε γὰρ Βιτᾶτος Bl.

90 θάλλειν etiam Stadtmüller.

93 [b] quae in margine scripta sunt ita legit Diels: ταύτῃ γάρ, εἶπε, καὶ πεπηγέναι Μητροῖ, Ϝ illud (ε)ἶπεν interpretatus.

96 μ[ὴ] ὦμεν κω]τίλαι μάτ[ην], χὥρῃ κτλ. Dl.

98 χ[ρὴ] φοκῶλι Diels, sed ἐξαμίθρησαι imperativus est. Ceterum φο- possitne legi Kenyon dubitat σσο potius agnoscens cum Blassio; tum simile illud scribendum αὕτη σύ, νεοσσοπῶλι (Diels).

101 ὤρν[ι]θ[ες] ἃ [ἔρκτ]αι Dl. Certe ὄρνιθες vix eaedem atque αἱ ἀλεκτορῖδες, cf. quaestiones meas p. 127.

VII 1 τὰς [γυνάς, εἴ] τι in adnotatione proposuit Diels. „Ich verstehe Metro (Koritto?) und deren beide Dienerinnen.“ Sed cf. quae in libello meo exposui p. 131 sq.

9 δῆσο[ν. εἶα δή, μάλω]ψ Dl.

10 sq. γούνα[τ'· ἤ σε δεῖ δεσμὰ| τ]ρίβειν ψοφεῦντα· νουθ[έτημα γὰρ] τῶνδε Dl.

12 λέ[πρ', ἀπνευστὶ λαμπ]ρύνεις Dl: de exitu quod consentimus gaudeo.

13 ἕδρην etiam Dl.

14 sq. Πίστ[ε, τὴν νέην ο]ἴξας | πυ[ρ]γῖδα, μὴ τὴν ὧδ[ε χὧδε νεύουσα]ν Dl [Meklero probante]. Non assentior; intellego enim quale erat τὸ πενταπύργιον *armarium cum turriculis, in quo stabant pendebantve .. quae .˙. oculum feriunt* (J. J. Reiske ad Constant. Porphyrog. Cerim. p. 42 D 7).

16 τοῦ τρ[ίτου Bl, deinde κρεμαστῆρ]ος Dl.

17 ἄνω[θεν. ὦ φίλη Μη]τροῖ Bl.

18 δὲ πρόσμειν]ον Bl, δ' ἄθρει ἕκαστ]ον Dl.

19 οἷ[γε· τοῦθ' ὅρη π]ρῶτον Bl.

20 ἄρη[ρεν εἰς τέλ]εων ἴχνος Bl.

22 πέπηγε[ν. ἡ στέγη τούτ]οις Bl, χ[ἡ στέγη τοί]οις κτλ. Dl. Improbo propter v. 25 sq.

26 ζοῆς ὅκωσπ]ερ ἰχανᾶσθ' etiam Dl.

27 ἔτεα θάλεἰ σοι πόλ]λ', ὅτῳ κτλ. Dl. Mea teneo.

28 eadem ad verbum Dl.

32 sqq. χ[ὡς κύνα μ' ἀεὶ δεῖ]... βαύζειν | κ[αὶ νῦν λέγοιμ' ἂν] ... | β[ρίσειεν ἢ Κ]έρδωνι „Wahlverwandtschaft zwischen Schuster und Cynismus, vgl. Teles 35, 10.“ Dl. Quae conieci, etiamnunc placent.

36 φέροι ἔχις] Dl. Cf. Quaestiones meas p. 136.

37 ὧλλοι ῥαφῆες Bücheler per litteras ad Dielsium datas. V. 36 sq. mea praefero.

38 μ[ακρὴν δ' ἐκείνων] Dl.

39 ἄπεστι] Dl.

40 τὸν δίφρο]ν ἀν[τλ]έων κτλ. Dl.

41 sq. 'σχολὴν γὰρ] ἡμέων ἄχρις ἑσπέρης κάπτει | τὸ πρῆγμα κ]αὶ πρὸ[ς] ὄρθρον οὐ δοκέω δεῖον (nunc τόσσον) | τὰ Μ. θηρί' εὐπ[ορεῖ κραυγῆς (per litteras nunc εὐπ[αθεῖν μ' ἐῶσιν) Dl. Θ illud non certum, teneo κηρί' eqs.

45 ἀργίης μοι ἔχθος] Dl, praefero quod scripsi.

52 ἔστ' ἂν διπλῇ? Bl.

54 [οἶδ]ά μ⟨οι⟩ ἐγγυηθεῖσα[ς Dl, ΑΜΕΓΓΥΝΗΘΕΙϹΑϹ cognoscere sibi visus *„Ich bin überzeugt, dass ihr mir verpfändet nach Hause zurückkehrt* (also wiederkommen werdet)."

62 εἰπάτωσαν. αἴσθοισθε Bl.

63 σκυτέα, γυναῖκες, καὶ κύν' ἐς τί κρώζουσιν Dl in adnotatione, sed et notum et aptum quo verba tradita rettuli proverbium.

69 ο[ὔ]τ[ω] ποιῶν ... ῥηδίως ψεύσω. Placet quod scripsi; τεκτονέω : τεκτονεύω = ἱκετέω : ἱκετεύω (III 71).

73 . . ἐργα[λε]ῖα κινεῦσι Dl.

77 τονθορύξει (dat. ad *τονθόρυξις) Bl.

85 καλά σ⟨οι⟩ αὐτὰ Bch per litteras, Dl, κάρτα ταῦτα Bl, κάρτα σ⟨οι⟩ αὐτὰ Dl in adn. ΤΑ super Φ scriptum esse (Dl) non credo: Φ deformata.

88 vix fuit πρόσσεισι σὺν Τ. (Bl). τὰ λήμματ' εἶσι vel τάλανθ' ἥξουσι Stadtmüller. τὰ λή[μματ'] ὕσει *'puto Iovem aureum imbrem ad te missurum'* Piccolomini.

96 αἰ[θ]αλέος ἐὼ⟨ν⟩ (*'sordidissimus'*) πρήξεις Dl.

104 εἰ δ[ὲ καί σ' ἔχ]ει quod ni fallor Headlam proposuit, non placet, εἰ δ' [ἀναγκαί]η Dl, δ[ὲ σοί γ' ἔσ]τὶ etiam Bl, ultima littera Ι potius quam Η (Kn), itaque quod olim mihi placuerat δ[ὲ σοί, φίλ]η vix scribi potest. Num σοί γέ] τι?

106 .. καὶ ταῦτ' — [ἅμα τίθημ]ι — δαρ]εικῶν Dl.

107 sq. τῇσδε· [τόσον ἐρ]έων [ἦα· δύ]ναιτό μ' ἐλάσαι σανί[δος αὐτίκ' ἐκδύντα κτλ. Dl. Praefero supplementa mea a Dielsio spreta. ΡΕΩΝΗ-ΑΙ Blassius legere sibi visus est.

112 οἴγ[εις Bl, οἴ[ξεις Dl, sed post ΟΙ fuit Ν (potius quam Γ vel Ρ), non Ξ.

113 εἰ σίνος, θῶσ[α]ι (= θῆσαι) Dl. Dubito.

128 sq. ratione Blassii meaque, quod sero vidi, iam explicaverat E. L. Hicks.

VIII 14 σύ τ' ἐμὸν ἐπ' ὄναρ — ἄκουσον Bl.

16 eadem fere ratione expedivit Blassius, nisi quod ᾠίσμην m. pr. scriptum esse putat.

17 δ[ρᾶν, αὐτό]ν τε κεὔκερως [αἶγας Bl.

Prooem. v. 9 ἥ με δεύτερ' ἠνώγει | αὖτις μεθ' Ἱππώνακτα κτλ. Stadtmüller: sed nisi totus locus restituitur, incerta singula.

[Quod III 93. V 8. VI 16. VII 110 olim dedi γλάσσαν γλάσσαι (pro γλᾶσσ-) unice se probare mihi scripsit K. Brugmann].

De prooemio haec Mekler per litteras: „Wem widmet H. das Buch ..? Der Muse nicht, denn er sagt ναὶ Μοῦσαν; dann aber auch kaum dem Musageten ... Er spricht Jemand an, wenn Bücheler mit εἰς ση- (4) Recht hat, und diesem Jemand scheint er in den un-

mittelbar benachbarten Versen Iamben und Skazonten zu empfehlen ..... Ich halte also ... den witzigen Mann für fähig, etwa an Asklepios, dem auch das Glanzstück IV gilt, eine Widmung zu richten dieses Inhalts: ich war lahm, kam zu Dir und Du heiltest mich .. Mein Anathem sind diese Gedichte ... Zur Herstellung nehme ich noch Frg. 10 hinzu:

Γε[ννῆτορ ὑγίης, πρηυμενέ]ως ἔχ' [Ἡρώνδᾳ,
ἀν̣[άθημά τ' ἰσχνόν, τούσδε δηλ]αδὴ [δέξαι
ἰαμ[βοτεύκτους ἀντὶ μ]έζον[ος μίμους.
εἰς σ⟨ὰ⟩ ἦ[λθον ἴητρ' ἐκ ποδὸς ταλαιπωρέων
σκά[ζοντος, ἐξέβην δὲ πάλιν ἔὒρρωστος.
ἐά[νδαν' οὖν τῶνδ' ὥς τις ἐμμένοι μνήμῃ
ἴθμ[α στιχήρει χωλότητι μιμεῖσθαι.“

Haec ut dubia omnino sunt, ita ingeniose excogitata. Universa sententia exemplis multis commendatur. Hymnis praemissis poemata antiquitus dis patriis dedicabantur (cf. Hesiodea, Theognidea, vetus Iliadis exemplar); Diogene teste (IX 6. IV 25) et Heraclitus Ephesius opus suum *ἀνέθηκε εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν* et Crantor *λέγεται .. ποιήματα γράψαι καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ σφραγισάμενος ἀναθεῖναι* (ex Wilamowitzii correctura *Antig.* 68); ipsi Aesculapio et Apollini poemata sua *Ἴσυλλος Σωκράτευς Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε* (cf. Wilamowitzii librum p. 4 sqq.), atque Longus fabellam suam esse dicit *ἀνάθημα μὲν Ἔρωτι καὶ Νύμφαις καὶ Πανί, κτῆμα δὲ τερπνὸν πᾶσιν ἀνθρώποις*. Fragmentum decimum si recte huc relatum est, undecim fere versus exciderunt, nam a primo versu pagina incipit.

Etiam in ceteris fragmentis atque in mimis altero septimo octavo et alii et ego nonnulla lusimus, quae hoc libello non recepta sunt. Sed tam acri certamine spero fore ut probabilia aliquando inveniantur.

Scr. Tubingae Id. Iun. MDCCCXCII.

O. Crusius.

OPVSCVLA AD HERONDAM PERTINENTIA
PLENO TITVLO INFRA NON INDICATA.

Fr. Blass, de editione Kenyonis *Gött. gel. Anz.* 1891, 18 p. 728 sqq., de editione Buecheleri atque autotypo ibid. 1892, 6, p. 230 sqq.

H. Blümner, *Bilder aus dem altgriechischen Leben. Die neu aufgefundenen Gedichte des Herondas. Nord und Süd* LIX, 177, 350 sqq.

—— *Kritisches und Exegetisches zu den Gedichten des Herondas. Philologus* LI (1892), 1, p. 113 sqq.

R.] B[onghi], *I Mimi di Eroda. La Cultura,* 1892, 8, p. 177 sqq.

K. Brugmann, *Κατασβῶσαι bei Herodas. Indogermanische Forschungen* I, 5, p. 501 sqq.

Fr. B[ücheler], *Herondas' Mimiamben. Rhein. Mus.* XLVI (1891), 4, p. 632 sqq.

—— Herondae Mimiambi, ed. Franciscus Buecheler. Bonnae 1892.

O.] Cr[usius], de editionibus Kenyonis et Rutherfordi *Litt. Centralbl.* 1891, 38, 1319 sqq.; de altera Rutherfordi editione, Nicholsonis adnotationibus, Addendis Kenyonis ib. 1892, 6, 186 sq., de editione Buecheleri et exemplari solis ope descripto ib. 1892, 16, 230 sqq.

O. Crusius, *Proben aus den Mimiamben des Herondas* (II. III). *Philologus* L (1891), 4, p. 713 sqq.

O. Crusius, *Untersuchungen zu den Mimiamben des Herondas.* Leipzig 1892.

O. A. Danielsson, *Zu Herondas' Mimiamben. Wochenschrift f. kl. Philol.* 1891, 48. 49, 1323 sq., 1353 sq. Sero vidi.

H. Diels, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi *Deutsche Litteraturzeitung* 1891, 39, 1407 sqq.

—— *Zu Herodas. Sitzungsberichte der .. Akademie .. zu Berlin* 1892, I, p. 17 sqq. — *Zum sechsten und siebenten Gedichte des Herodas,* ib. p. 387 sqq.

R. Ellis, *Emendations. Classical Review* V 1891, p. 360 sq.

—— *On the Epoch of Herodas,* ib. p. 457.

A. Gercke et O. Günther, *Der Didaskalos des Herodas.* Separatim editum (= *Wochenschr. für kl. Phil.* 1891, 48, 1320 sqq.).

W. Headlam, *Academy* 1892, Jan. 23, 89.

H. van Herwerden, *Bemerkungen zu Herondas' Mimiamben ed. Rutherford, Berl. philol. Wochenschr.* XI (1891), 1218 sq. 1248 sqq.

—— ΗΡΩΙΔΟΥ ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ. *Mnemosyne* XX (1892), p. 41 sqq. — *Ad Herodam,* ib. 2, p. 200 sq.

E. L. Hicks, *Emendations. Class. Rev.* V (1891), 350 sq.

—— *Notes on H.,* ib. VI (1892), 4.

O. Immisch, *Ein classischer Findling aus Aegypten. Blätter für litt. Unterhaltung* 1892, 7, p. 97 sqq.

H. Jackson, *Emendations. Cl. Rev.* V (1891), p. 358 sq.

G. Kaibel, *Zu Herondas. Hermes* XXVI (1891), 4, p. 580 sqq.

F. G. Kenyon, *Classical texts from papyri in the British Museum including the newly discovered poems of Herodas,* Lond. 1891. Addendum, fragmenta continens.

F. G. Kenyon, *Additional Fragments of Herodas. Class. Rev.* V (1891), p. 480. — *Corrected Readings of the Papyrus*, ib. p. 482. Cf. *Revue de philologie* XV 3 p. 162 sq. — *The name Herodas in an Egyptian Inscription*, ib. 483.

H. Kynaston, *Theocritus and Herodas. Classical Review* VI (1892), p. 85 sq.

J. van Leeuwen, Excursus ad Mimum VI. *Mnemosyne* XX (1892), 1, p. 97 sqq.

R. M[eister], *die Mimiamben des Herodas. Grenzboten* 1891, IV, p. 468 sqq.

S. Mekler, *Neues von den Alten.* Progr. Wien 1892 [Sero accepi].

Edward W. B. Nicholson, *Notes on Hero(n)das. Academy* 1891, m. Sept. Oct. Separatim edita.

A. Palmer, *Academy* 1891, Decemb. 19, 563.
——— ib. 1892, Jan. 13, 88.

W. R. Paton, *Notes on Herodas* IV. *Classical Review* V (1891), p. 482 sq.

A. C. Pearson, *Notes on Herodas. Class. Rev.* V (1891), p. 483 sq.

E. Piccolomini, *I carmi di Eroda recentemente scoperti. Nuova Antologia* XXXVIII (1892). Separatim editum.
——— In Aristotelem et Herodam animadversiones criticae. *Rivista di Filologia* XX (1892). Separatim editum.

N. G. Polites, ΕΚ ΤΩΝ ΜΙΜΙΑΜΒΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩΝΔΟΥ (mim. III volgari Graecorum lingua expressus et notis illustratus). ΕΣΤΙΑ 1892, 6, p. 89 sq.

Th. Reinach, *Herodas le mimographe, Revue des Études Grecques* T. IV (1891), 15, p. 209 sqq. [Non vidi].

W. G. Rutherford. *Herondas. A first recension.* London 1891.

R. Schneider, *Zu den mimiamben des Herondas. Fleck. Jahrb.* CXLV, 2, p. 108 sqq.

H. Stadtmüller, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi, *Berl. philol. Wochenschr.* XII (1892), 16, 485 sqq.

F. G. Tucker, *Academy* 1892, Jan. 13, p. 88 sqq.

I. H. Vince, *Academy* 1891, Decb. 19.

H. Weil, *Les mimiambes d'Herodas, Journal des savants* 1891, p. 635 sq.

E. Wendling, Herodas III 75. *Philologus* LI (1892), 1, p. 177.

SIGNA.

..[...].. vel ..] [.. quae in codice fuerunt suppleta
⟨...⟩ quae in codice omissa erant addita
--- (vel ...) litterae deletae, ⁝ papyri fissura.

Bl	=	Fr. Blass	Hw	=	H. van Herwerden
Bch	=	Fr. Bücheler	Kb	=	G. Kaibel
Cr	=	O. Crusius	Kn	=	F. G. Kenyon
Dl	=	H. Diels	Mk	=	S. Mekler
El	=	R. Ellis	Nch	=	E. W. Nicholson
Hck	=	E. L. Hicks	W	=	H. Weil
Hdl	=	W. Headlam	Zl	=	Th. Zielinski

add. = addidit. ci. = coniecit. corr. = correxit. ft. = fortasse. m. pr., rec. r. = manus prima, recentior. suppl. spl. = supplevit.

ΗΡΩΝΔΑ

ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ

Primis papyri paginis graviter afflictis libelli titulus periit; prooemii fragmenta servata, cf. p. 61.

TESTIMONIA.

1.

C. Plinius Caecilius Secundus in epistula ad Antoninum data Ep. IV 3, 3: ... *et loquenti tibi illa Homerici senis mella profluere et quae scribis, complere apes floribus et innectere videntur. ita certe sum adfectus ipse, cum Graeca epigrammata tua, cum iambos (mimiambos* Gruter ex Palatini *micuambos) proxime legerem. quantum ibi humanitatis venustatis, quam amantia, quam arguta, quam recta! Callimachum me vel Heroden vel si quid his melius tenere credebam; quorum tamen neuter utrumque aut absolvit aut attigit.*

2.

Didymus proverbiorum et glossarum exempla e mimiambis sedulo excerpta (cf. libellum meum de Herondae proverbiis scriptum) lexicis et proverbiorum collectioni ('Zenob.') inseruit. Hinc *Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός* citatur apud Zenobium volg. 510, Ath. II 101 (infra ad III 10 p. 18), *Ἡρώνδας ἐν Συνεργαζομέναις* apud Athenaeum III p. 86 B (fr. 13). Ceterum Didymus poetas altero a. Chr. n. saeculo posteriores proverbiorum testes non adhibuit.

3.

Ioannes Stobaeus quae *ἐκ τῶν Ἡρώνδα μιμιάμβων* excerpta esse testatur, infra inveniuntur ad I 15. 67. V 32. VI 37. VIII 42 atque p. 65 sqq. Quod olim ferebatur Hipponactis testimonium schol. Nicandr. Ther. 474 *λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδου* dudum sublatum est pristina lectione *ὡς ἐρωδιοῦ* e probis libris restituta, cf. Hippon. 76 p. 487 Bgk.

4.

Cn. Mattii et Vergilii Romani mimiamborum fragmenta et testimonia in calce libelli addita sunt; Mattius ille, poeta Varrone antiquior, quin Herondam secutus sit nemo opinor dubitabit. Babrium *μυθίαμβον* suum (prooem. II) ad *μιμιάμβων* similitudinem nominasse vel omnino Heronda usum esse non satis exploratum.

I.

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ. col. 1

ΜΗΤΡΙΧΗ

Θ[ρέϊσσ]α, ἀράσσει τὴν θύρην τις· οὐκ ὄψει
ε[ἴ τις] παρ' ἡμέων ἐξ ἀγροικίης ἥκει;

ΘΡΕΙΣΣΑ

τί[ς τὴν] θύρην —

ΓΥΛΛΙΣ

ἐγῶδε.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς σύ; δειμαίνεις
ἆσσον προσελθεῖν;

ΓΥΛΛΙΣ

ἢν ἰδού, πάρειμ' ἆσσον.

ΠΡΟΚΥΚΛΙC Η ΜΑCΤΡΟΠΟC. Pro paragraphis personarum nomina addidi.

1 suppl. Rth, cf. 79 | ΑΡΑCCΙ | ΘΥΡ$\overset{\text{Η}}{\text{Α}}$Ν | ΟΨΙ ‖ 2 suppl. Rth, *μή τις* Bl, in autotypo cognoscere mihi videor Є----ΠΑΡ| *ἡμέας* Rth | Α$\overset{\text{ΓΡ}}{\text{ΠΟ}}$ΙΚΙΗC corr. m. pr. | ΗΚΙ ‖ 3 Τ̄Ι-Ι-- paragraphum cognosco | ΘΥΡΗΝ· puncto ne eidem personae continuentur addito, suppl. Bl |. ЄCѠΔЄ Kn legerat alteram litteram incertam esse testatus: veram lectionem ЄΓѠΔЄ. coniectura assecutus est Bl | CΥ·ΔЄΙΜΑΙΝΙC ‖ 4 ΠΡΟCЄΛΘΙΝ insequente incerto quodam signo, puncto ut videtur, item ΑCCΟΝ· | ΠΑΡΙΜ

Testim. Hes. *προκυκλίς· ἡ προμνήστρια*

I

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς δ' εἶ σύ;

ΓΥΛΛΙΣ

Γυλλίς, ἡ Φιλαιν[ί]ου μήτηρ.
ἄγγειλον ἔνδον Μητρίχῃ παρεῦσάν με.

ΘΡΕΙΣΣΑ

καλεῖ —

ΜΗΤΡΙΧΗ

τίς ἐστιν;

ΘΡΕΙΣΣΑ

Γυλλίς.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀμμία Γυλλίς;
στρέψον τι, δούλη. τίς σε Μοῖρ' ἔπεισ' ἐλθεῖν,
Γυλλίς, παρ' ἡμέας; τί σὺ θε[ὸς πρὸ]ς ἀνθρώπους;
ἤδη γάρ εἰσι πέντε κου δοκέω [μῆνες,
ἐξ οὗ σε, Γυλλίς, οὐδ' ὄναρ, μὰ τὰ[ς] Μοίρας,
πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἶδέ τις ταύτην.

ΓΥΛΛΙΣ

μακρὴν ἀποικέω, τέκνον, ἐν δὲ ταῖς λαύραις
ὁ πηλὸς ἄχρις ἰγνυῶν προσέστηκεν·

---

5 CY. cum puncto | ΓΥΛΛΊC | in marg. ·ΝΙΔΟC· litt. minutis, ad ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ rettul. Kn ‖ 6 ΑΓΓΕ̇ΙΛΟΝ | ΠΑΡC(Є potius quam O)Y CAN ‖ 7 ‾ΚΑΛΙ paragrapho addita | *ἐστιν* forma, spatio maiore punctoque ut videtur intercedente enuntiatum finitum indicatur | *ἀμμίη* Rth Bch ‖ 8 *στρῶσον* Bl | ΤΙ·ΔΟΥΛΗ·, spat. maius | ЄΛΘΙΝ ‖ 9 ΠΑΡ (ΡΟC superscr.) corr. man. rec. | suppl. Rth ‖ 10 ΔΟΚЄΩ------ | suppl. Kn ‖ 12 ΙΔЄΤΑΥΤΗC (Ν superscr.) (?) ‖ 13 ‾ΜΑΚΡΗΝ | *τῆς λαύρης* Rth

---

7 Hes. *ἄμμια* (scr. *ἀμμία* ex Etym. M.)· *μήτηρ. τροφός.*
9 Seneca apocol. 13 *quid di ad homines*, cf. ad III 75

I col. 2

ἐγὼ δὲ δραίνω μυὶ᾽ ὅσον· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει χἠ σκιὴ παρέστηκεν.

ΜΗΤΡΙΧΗ

μᾶ, παῦ]ε καὶ μὴ τοῦ χρόνου καταψεύδου
τοῖον· θέλει] γάρ, Γυλλί, χἠτέρους ἄγχειν.

ΓΥΛΛΙΣ

σίλ[λ]αι[ν]ε ταῦτα· τῆς νεωτέρης ὑμῖν
πρόσεστιν —

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀλλ᾽ οὐ τοῦτο μή σε θερμήνῃ.

ΓΥΛΛΙΣ

ἀλλ᾽, ὦ τέκνον, κόσον τιν᾽ ἤδη χηραίνεις
χρόνον μόνη τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην;
ἐξ οὗ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη Μάνδρις,
δέκ᾽ εἰσὶ μῆνες κοὐδὲ γράμμα σοι πέμπει,
ἀλλ᾽ ἐκλέλησται καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς.
κεῖ δ᾽ ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
ὅσσ᾽ ἔστι κου καὶ γίνετ᾽, ἔστ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ·
πλοῦτος, παλαίστρη, δύναμις, εὐδί[η, δ]όξα

---

15 ΜΥΙ› cum apostr., in marg. ΜΥCΟCΟΝ, cf. Stob. ‖ 16 Χ'Η CΚΙΗΠΑΡΕCΤΗΚΕΝ', dubitationis signa add. man. rec. ‖ 17 suppl. Zl, vera lectio nondum inventa, nam ante Ε fuit Δ, Λ, Μ, *σίγη τ]ε* Bch | ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΥ·:, corr. m. rec. (·Ε· ·C O·) ‖ 18 suppl. Cr, *γῆρας φιλεῖ*] Rth, *δυνήσεαι*] vel *ἰσχὺν ἔχεις*] Bch, *οὗτος φιλεῖ*] Zl | ΑΓΧΙΝ ‖ 19 C̄ΙΛ-ΑΙΝΕ, priores litterae vv. 19—27 evanidae | ΝΕΩΤΕΡΗ'C ΥΜΙ͂Ν ‖ 20 ΘΕΡΜΗΝΗ ‖ 21 spat. ante ΑΛΛ, distr. Cr ‖ 23 ΜΆΝΔΡΙC ‖ 25 ΕΚΛΕΛΗcΤΑΙ | ΚΑΙΝΗ̂C, super Η non accentum sed *λ[είπει]* scriptum esse putat Palmer, in marg. ΚΡΗΝΙ (ΛΙΚΟC *λικος*) (*κυσης* Kn): num primum voluit *κρήνης*, deinde (Ρ in Υ corr.?) *κύλικος*? ad *καινῆς* referendum ‖ 26 ΚΙ͡

---

15 sq. Stob. Flor. 116, 18 *Ἡρώδου μιμιάμβων· ἐγὼ — μυιὸς ὢν — καὶ (κὴν) σκιὴ παραστήκει*, cf. PLGr. II[4] p. 510 Bgk.

I θέαι, φιλόσοφοι, χρυσίον, νεηνίσκοι,
θεῶν ἀδελφῶν τέμενος, ὁ βασιλεὺς χρηστός,
μουσήιον, οἶνος, ἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἂν χρήζῃ[ς,
col. 3 γυναῖκες, ὁ[κ]όσους οὐ μὰ τὴν [Ἅ]ιδεω κούρην
ἀστέ]ρας ἐνεγκεῖν οὐραν[ὸ]ς κεκαύχηται.
τὴν] δ' ὄψιν οἷαι πρὸς Πάριν κοθ' ὥρμησαν
θεαὶ κρι]θῆναι καλλονήν — λάθοιμ' αὐτὰς
εἰποῦσα.] κοίην οὖν, τάλαινα, σὺ ψυχὴν
ἔχουσα] θάλπεις τὸν δίφρον; κατ' οὖν λήσεις
γηρᾶσα] καί σευ τὸ ὥριμον τέφρη κάψει.
σύντει]νον ἄλλῃ χἠμέρας μετάλλαξον
τὸν] νοῦν δύ' ἢ τρεῖς χἰλαρὴ κατάστηθι
φίλον πρὸ]ς ἄλλον· νηῦς μιῆς ἐπ' ἀγκύρης
οὐκ ἀσφ]αλὴς ὁρμοῦ[σα]. κεῖνος ἢν ἔλθῃ
ὃς πᾶσιν ἐχθρός] — μηδὲ εἷς ἀναστήσῃ —,
μέ[μψῃ σε]αυ[τῇ]· πολ[λὰ] δ' ἄγριος χειμὼν
ἐ[ξ εὐδίης κου ἐνέπεσε], κοὐδὲ εἷς οἶδεν
τὸ μέλλο]ν ἡμέων· ἄστατος γὰρ ἡμείων
ζο]ή —

---

29 ΘΕΑΙ (*spectacula*) ‖ 31 ΑΓΑ (ΘΑ superscr.), corr. m. rec. | ΧΡΗΖΗΙ-, suppl. Bch ‖ 33 priorum tertiae columnae litterarum tenues umbrae servatae | suppl. Hicks Rth ‖ 34 suppl. Kn ‖ 35 ------- ΘΗΝΑΙ spl. Bch ‖ 36 spl. Bl, ἰδοῦσα] Bch ‖ 37 ΚΑΤΟΥ (Ν superscr.) ‖ 38 spl. Rth | τακεῖσα Bch | ΩΡΙΜΟΝ, voluit ὥριον | τεφρὴ Zl ‖ 39 spl. Bch | ΧΗΜΕΡΑΣ (·κ· superscr.) ‖ 40 spl. Bl Bch | ---ΝΟΥΝ, conieceram πλοῦν | ΤΡΙΣ ‖ 41 suppl. Bch Cr, num βλέπουσ' ἐς]? ἀνδρῶν πρὸς Rth | 42 suppl. Hicks ‖ 43 suppl. Cr exempli causa (loquitur de Morte), χειμὼν σ' ἂν ἴσχοι Bch | ΑΝΑΣΤΗΣΗΙ ‖ 44 με....αι ...τοδ... Kn, litterae praeter primas incertae, suppl. Cr; μεθορμίσας· τὸ δῶμα κτλ. Bch ‖ 45 suppl. Cr, κάτεισι σείσων αὐτίκ' οὐδὲ Bch, ΕΣΕ litterarum vestigia videre mihi videor ‖ 46 suppl. Bch Cr | ΓΑΡΗΜΙΩΝ (ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ superscr.; deletum est ΩΝ), corr. m. rec.

ΜΗΤΡΙΧΗ I

[τί οὖν] φή[ς;]

ΓΥΛΛΙΣ

ἀλλὰ μή τις ἕστηκε col. 4
σύνεγγυς ἡμῖν;

ΜΗΤΡΙΧΗ

οὐδὲ εἷς.

ΓΥΛΛΙΣ

ἄκουσον δὴ
ἅ σοι χρ[εΐ]ζουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι.
ὁ Ματακ[ί]νης τῆς Παταικίου Γρύλλος,
ὁ πέντε νικέων ἆθλα — παῖς μὲν ἐν Πυθοῖ,
δὶς δ' ἐν Κορίνθῳ τοὺς ἴουλον ἀνθεῦντας,
ἄνδρας δὲ Πίσσῃ δὶς καθεῖλε πυκτεύσας —,
πλουτέων τὸ κ[αλ]όν, οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς
κινέων, ἄθικτ[ο]ς [ἐς] Κυθηρίην σφρηγίς,
ἰδών σε καθόδῳ τῆς Μίσης ἐκύμηνε
τὰ σπλάγχν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστρηθείς,
καί μευ οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει
τὸ δῶμ[α, τέ]κνον, ἀλλά μευ κατακλαίει
καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀποθνήσκει.
ἀλλ' ὦ τέκνον μοι Μητρίχη, μίαν ταύτην

47 -----ΦΗ-, suppl. Zl (ante ΑΛΛΑ spatium maius), βίος καθ' ὥρην Bch | ЄCTHKЄĊ || 48 CYNЄΓΓYC | HMωN, m. pr. ω corr. in I || 49 suppl. Bch || 50 ΟΜΑΤΑΚ-ΝΗC, Ματαχήνης Rth, Ματαχίνης Bch, ft. Ματαλίνης | ·ΓΥΛΛΟC·, in mg. ΓΡΥΛ·, cf. fr. 12 || 51 ΑΘΛ'Α, voluitne ἄθλια? | 53 ΔЄΠΙCΞΗΙΔ-Ƈ (ἐπ ισον Kn), cf. II 62 || 54 dignosco ΤΟΚΑΛΟΝ, καλόν in κάλλος corr. m. rec. | ΚΑΡΠΟC, Φ m. pr. || 55 ΑΘΙΚΤ-C--ΚΥΘΗΡΙΗΝ, suppl. El Cr Nch, ἄ. ναὶ Κυθηρίην Bch Zl, ἄ. ἐων Κυθηρης· ἥν, σφρηγίς Rth || 56 ΚΑΘΟΔωΙΤΗCΜΙCΗC || 57 ΤΑ CΠΛΑΓΧΝЄΡωΤΙ || 58 ΛΙΠЄΙ || 60 ΤΑΤΑΛΙΖЄΙ || 61 ΜΗΤΡΙΧΗΙ

I *ἁμαρτίην δός· τῇ θεῷ κατάρτησον*
σαυτήν, τὸ [γ]ῆρας μὴ λάθῃ σε προσβλέψαν.
col. 5 *καὶ δοί' ἃ πρήξεις ἡδέ', ὦ [φ]ί[λ]η, [ἄ]ψ [πείσῃ·*
ὀ.:θήσεταί τι μέζον ἢ δοκεῖς. σκέψαι,
πείσθητί μευ· φιλέω σε, ναὶ μὰ τὰς Μοίρας.

ΜΗΤΡΙΧΗ

Γυλλί, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν· μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν
καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, ταῦτ' ἐγω[γ]ε ἄλλης
γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα,
χωλὴν δ' ἀείδειν χωλὸν ἐξεπαίδευσα
καὶ τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι.
σὺ δ' αὖτις ἔς με μηδὲ ἕν, φ[ί]λη, τοῖον
φέρουσα χώρει· μῦθον, ὃς μετρηταῖσ[ι
πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγγ[ε]λλε·
τὴν Πυθέω δὲ Μητρίχην ἔα θάλπειν
τὸν δίφρον· οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάνδριν.
ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλὶς

---

63 suppl. Kn | ΛΑΘΗΙ ‖ 64 ΔΙ ΑΠΡΗΞΕΙϹ ΗΔΕΩ-Ι-Η (ο supra Ι), spat. post Ι et C; *καὶ οἷα πρήξεις ἡδέως πάλιν πείσῃ* Bch, *κἄδης· ἃ πρήξεις, ἡδέ' ἐστὶ κἄμμισθα* Cr olim, *καὶ δοιὰ πρήξεις, ἡδονήν τε καὶ κέρδος* Bl, sed ΕΩ vel ΕΑ certum ‖ 66 ΠΕΙϹΘΗΤΙ, sed lineola deleta videtur | *μοι* nonnulli, ionismum servavi ‖ 67 ΓΥΛΛΙ | *Γυλλίς* Rth Bch ‖ 68 ΚΑΤΑΠΛΩϹΙΝ cognovit Kn ‖ 71 ΧΩΛΟΝ, Α add. m. rec. (= *χώλ' ἂν*): *χωλὸν* neutrius generis atque *ἂν* suppletur ex v. 70. 'crura fregissem' ‖ 74 ΜΕΤΡΗΤΑΙϹ- *venalibus*? Ε certum, ΗΙ an ΗΤ incertum, in marg. evanidae lineolae 'π' (= *πόρναις* Dl Mk) | *μιτρηίαισι* Bch, *της μετρηίης* Rth ‖ 76 ΔΙΥΘΕΩΔΕ, ΔΙ in Π corr. m. pr. ‖ 77 Μ~~ΗΤΡΙΧ~~ΗΝ (ΤΟΝ ΔΙΦΡΟΝ supra) | ΜΑΝΔΡΙΝ ‖ 78 ΟΥΔΕ (ΧΙ supra), corr. m. rec. | ΦΥϹΕΙ (Α supra Υ)

---

67. 68 Stob. Flor. 116, 24 *Ἡρώδα Μιμιάμβων· Γύναι — νοῦν.* Invenerat ΓΥΛΛΙ, non ΓΥΛΛΙϹ

δεῖται. Θρέϊσσα, τὴν μελαινίδ' ἔκτ[ρ]ιψον I
χὴ]κτημόρους τρεῖς ἐγχέ[ασα τοῦ ἀ]κρήτου, col. 6
καὶ ὕδωρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖ[ν ἀ]δ[ρ]ῷ.
τῆ, Γυλλί, πῖθι.

ΓΥΛΛΙΣ

δεῖξον· οὔτ[ι γὰρ] μᾶ πω
πείσουσά σ' ἦλθον, ἀλλ' ἕ[κητι] τῶν ἱ[ρ]ῶν.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ὧν οὕνεκέν μοι, Γυλλί, ὤνα' [ἡδίστου.

ΓΥΛΛΙΣ

ὃς σοῦ γένοιτο, μᾶ τέκνον, π[ολὺς ληνῷ.
ἡδύς γε, ναὶ Δήμητρα· Μη[τρ]ίχ[ης] οἶ[νο]υ
ἡδίον' οἶνον Γυλλὶς οὐ πέ[π]ωκ[έ]ν [κ]ω.
σὺ δ' εὐτύχει μοι, τέκνον, ἀσ[φα]λίζου[σα
σαυτήν, ἐμοὶ δὲ Μυρτάλη τε κ[αὶ Σ]ίμη
νέαι μένοιεν, ἔστ' ἂν ἐνπνέ[η] Γυλλίς.

---

79 spatium post ΔЄΙΤΑΙ | in margine κυ̇ηλ (*κύπελλον?*) || 80 --ΚΤΗΜΟΡΌΥϹ suppl. Bch Nch | ΤΡЄΙϹ..ΓΧΑϹΑϹ--ΟΥ- suppl. Cr | *καταμέτρησον ἀκρήτου* Bch || 81 suppl. Bch (*ἀδρῶς*), Cr, *ἰδρῷ* Bl || 82 ΤΗΙ | ΠЄΙΘΙ·, spatium maius | ΔЄΙΞΟΝ, cf. Stratt. 1,39 CA. III p. 362 K. | cognosco ΟΥΙΗ-ΙΜΑΠΩ (circumfl. an ΜΑ superscr.?): in fine non fuit *τὴν Πύθεω* | *οὖν φίλοινον σε*, nunc *οὐ τό μεν ἄγγελμα?* Bch || 83 suppl. Cr, *τῶν σῶν* Bch, *ἱρά* = *Λήναια* || 84 suppl. Cr, *Γυλλίς, ὤναο ζωροῦ* Bch || 85 ΟϹϹΟΥ | ΜΑ | umbrae ultimarum litterarum servatae; suppl. Cr || 86 *οἶνος* Bch, verum vidit Bl || 87 ΗΔЄΙΟΝ | ΠЄ-ΩΚ-Ν-ω, suppl. Cr, *πέ[πωκ' οὔκω* Bch, alii aliud || 88 suppl. Bch, *ἀσ[φαλέως τήρει* Bl, *Ἅιδῃ συγχωρέω τ.* coniecerat Zl, *Ἀΐδῃ ζεύξαις σ.* vel *ἀσχ[ολ]ῶ. 'ξαύ[οις* Cr, *ἀ[γκαλ]ίζου [δὲ* vel *ἀλλὰ κα]ὶ ζεῦ[ξον* Bch olim || 89 ΤΑΥΤΗΝ (Ϲ superscr.), deinde spatium, Τ deletum et Ϲ m. pr. superscriptum esse testatur Kn | suppl. Bch Cr Nch || 90 ΝЄΑΙ (coronis in margine)

II.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

Ἄνδρες δικασταί, τῆς γενῆς μ[ὲν] οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταὶ δήκουθεν οὐδὲ [τῆ]ς δόξη[ς,
οὐδ' εἰ Θαλῆς μὲν οὗτος ἀξίην τ[ὴν] νηῦν
ἔχει ταλάντων πέντ', ἐγὼ δὲ κ[οὐ]δ' ἄρτους,
col. 7 *δίκῃ ὑ]περέξει Βάτταρόν [τι π]ημ[ήν]ας·*
ἢ ἐγ]ὼ [αὖθ]ι — ἀκώλυτον γάρ — [ὑμ⟨έ⟩ας] κλαῦσαι
λέγων γεν]ήσομ' ἀστός, ἦ ἄσ[τυ συ]νχωρῇ,
καὶ οὐ ζ]ῶμεν — εἰ [μέ]ρος τι τῆς [πό]λιος κἠγώ —
καὶ οὐ ζ]ῶμεν οὐχ ὡς βουλό[με⟨σ⟩]θα, ἀλλ' ὡς ἥμεας
Θαλῆς π]ροσέλκει. προστάτην [⟨ν⟩έμει]ν Μέννην
θέλο]ιμι. [Ἀριστοφ]ῶντα πὺξ [νε]νίκηκεν
Μέν]νης, [Ἀρισ]τοφῶν δὲ κ[ἤτι] νῦν ἄγχει,
Θαλ]ῆς, Φιλ[ιστ]έα — ταῦτα το[ῦ ἡλ]ίου δύντος

H

1 ἘϹΤΈ ‖ 3 –ΟΥΔΙ | ΝΥΝ ‖ 4 ΕΚΙ | ΔΕΚ--Δ, *δ' ἐμ[οὐ]ς* plerique, sed spatium non sufficit | *σάρπους*? Cr olim ‖ 5 ---Ι ΠΕΡΕΞΕΙ, ----*περεξι κτλ.* Kn, suppl. Cr, non fuit *περάσει* | ---ΗΜΙ-ΙΑϹ, linea in mg. dextr., suppl. Nch ‖ 6 ---Ω-ΥΙΑΚΩ ΛΥΤΟΝ suppl. Cr | ΓΑΡ----ΚΛΆΥϹΑΙ, et linea in marg. dextra Ε omissam indicat ‖ 7 -Ϲ-ΙΗϹΟΜΑϹΤΟϹ | ----ΝΧΩΡΗ suppl. Mk ‖

IO

8 Priorum litt. haec vestigia: ω(Ϲ?)ΜΕΝΙ | --ΛΕΩϹ, corr. m. pr. ‖

9 ----ΩΜΕΝΟΥΧΩϹ, *ἢ οὐ*? | Χ(del.)ΑΛΛΩϹΉΜΕΑϹ, accentum synaloephes indicium servavi, ante Α m. pr. deletum Κ vel Χ ‖ 10 ---ΙΟϹΕΛΚ(an Μ?)Ι | in margine *νεμειν* m. rec., ut ΕΜΙΝ corrigeretur ‖ 11 ----ιμιλ ‖ 12 suppl. Bch | ΝΥΝΑΓΧΙ, linea recta in margine dextra ‖ 13 Φ(inc.)ΙΛ'---ΕΑ

γέγη]θ' ἐπισ[π]ών, ἄνδρες. [εἰ δ' ἔ]χει χλαῖναν II
ἱκα]νῶς, ἐ[γὼ] τῷ προστάτ[ῃ μ]εθώρ[μ]ισμαι,
εἰ δ' αὖτ' ἔ]χ[ει νηῦ]ν ἐξ Ἄκης ἐλ[αύνουσ]α[ν
πυρ]οὺς ἄγων κἤστησε τὴν κακὴν λιμόν,
ἔγωγ]ε πε[ρ]νὰς ἐκ Τύρου τι τῷ δήμῳ
προτίθημι· δ]ωρεὴν γὰρ οὔτ' οὗτος πυ[ρ]οὺς
δίδωσιν ἔσ]θειν οὔτ' ἐγὼ πάλιν κινῆν.
εἰ δ' οὕνεκεν πλεῖ τὴν θάλασσαν ἢ χλαῖναν col. 8
ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω
ἐν γῇ τρίβωνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἕλκων,
βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἔμ' οὐ πείσας,
καὶ ταῦτα νυκτός, οἴχεθ' ἧμιν ἡ ἀλεωρὴ
τῆς πόλιος, ἄνδρες, κἀφ' ὅτῳ σεμνύνεσθε,
τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει.
ὃν χρῆν ⟨ἑ⟩αυτόν, ὅστις ἐστὶ κἀκ ποίου
πηλοῦ πεφύρητ' εἰδότ', ὡς ἐγὼ ζῳῆν
τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥκιστον.
νῦν δ' οἱ μὲν ἐόντες τῆς πόλιος καλυπτῆρες
καὶ τῇ γενῇ φυσῶντες οὐκ ἴσον τούτῳ
πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι κἠμὲ τὸν ξεῖνον
οὐ[δεὶ]ς πολίτης ἠλόησεν οὐδ' ἦλθεν
πρὸς τὰς θύρας μευ νυκτὸς οὐδ' ἔχων δᾳδας

14 ---ΘϹΠΙϹ-(-)ωΝ, suppl. Cr, non fuit *πρήσσων* | CI--XI ΧΛΑΙΝΑΝ ‖ 15 ---ЄΘωΡ-ΙϹΜΑΙ, *μ]εθωρισμαι* Cr olim (Kn), *δ]εδώρημαι* Bch ‖ 16 ΝЄΞΑΚΗϹЄΛΙ ‖ 17 ΟΥϹΑΓωΝ | priores litterae papyri particulae inscriptae recte huc relatae | noti mangones Tyrii | ϽΝΚΉΤΗϹΤ-ΑΤΙΝ, turbatum aliquid scriba indicavit; *κἤστησα* suppl. Mk, *κἤ τι κρατεῖ* Cr olim ‖ 18 ----ЄΠЄ ‖ 19 suppl. Bch | ultim. litt. evanidae ‖ 20]ΘΙΝ, suppl. Cr | Κ(fuit Π)ΑΛΙΝ Κ-ΝΗΝ, *παλιν κ.ινῆν* legit Kn, *καλην κι(υ)νην* Bch, cf. V 2 | *κινῆν* formam (= *κινεῖν*) dubitavi corrigere, cf. *ζῳῆν* 29 ‖ 21 ΠΛΙ ‖ 22 ЄΧΙ ‖ 24 ΑΞΙ | ЄΜ'ΟΥ ‖ 28 ΟΝЄΧΡΗΝΑΥΤΟΝ, corr. El Bch alii ‖ 29 ΙΔΟΤ | debebat *ζώειν* ‖ 33 ΞΙΝΟΝ

II col. 9 *τὴν οἰκίην ὑφῆψεν οὐδὲ τῶν πορνέων*
β[ί]η λαβὼν οἴχωκεν· ἀλλ' ὁ Φρὺξ οὗτος
ὁ νῦν Θαλῆς ἐών, πρόσθε δ', ἄνδρες, Ἀρτίμμης,
ἅπαντα ταῦτ' ἔπρηξε κοὐκ ἐπηδέσθη
οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὔτ' ἄρχοντα.
κ]αίτοι λαβών μοι, γραμματεῦ, τῆς αἰκείης
τὸν νόμον ἄνειπε, καὶ σὺ τὴν ὀπὴν βῦσον
τῆς κλεψύδρης, βέλτιστε, μέχρις οὗ εἴπῃ,
μὴ πρός τε κῦσος φῆσι χὼ τάπης ἡμῖν,
τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο, ληΐης κύρσῃ.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίσῃ δούλην
ἢ ἑκὼν ἐπίσπῃ, τῆς δίκης τὸ τίμημα
διπλοῦν τελείτω.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης,
ἄνδρες δικασταί, καὶ οὐχὶ Βάτταρος χρήζων
Θαλῆν μετελθεῖν. ἢν θύρην δέ τις κόψῃ,
col. 10 *μνῆν τινέτω, φησί· ἢν δὲ πὺξ ἀλοιήσῃ*
ἄ[λ]λην πάλι μνῆν, ἢν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπρήσ[ῃ
ἢ ὅρους ὑπερβῇ, χιλίας τὸ τίμημα
ἔ[νει]με, κἢν βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν.
ᾤ[κ]ει πόλιν γάρ, ὦ Θαλῆς, σὺ δ' οὐκ οἶσθας
οὔ[τ]ε πόλιν οὔτε πῶς πόλις διοικεῖται.
ο[*ἰκεῖ*]ς *δὲ σήμερον μὲν ἐν Βρικινδήροις,*

---

36 ΟΙΚΙ$\overset{\text{Η}}{\text{Α}}$Ν, corr. m. pr. ‖ 37 ΒΙΗΙ ‖ 38 ΑΠΡΟΣΘΕ, Α anticipatum ex ΑΝΔΡΕΣ ‖ 39 ΑΠΑΝΤΑ (*ηπαντα* Kn) ‖ 41 ΑΙΚΙΗΣ ‖ 43 *'νείπῃ*? Bch | ΛΗΪΗΣ ‖ 44 ΦΗΣΙ, cf. *ἴδωμι* III 43, *ἦσιν* *O* 359, Krueger II 36,9 ‖ 46 ΕΠΗΝ ‖ 47 *ἕλκων* Rth ‖ 48 ΤΕΛΙΤΩ ‖ 49 ΒΑΤΤΑ$\overset{\text{ΡΟ}}{\text{Ω}}$ΣΧΡΗΖΩΝ ‖ 51 ΦΗΣΙΝ ‖ 52 ΕΜΠΡΗΣΗΙ ‖ 54 ΕΝ ΙΜΕ | ΤΙΝΙΝ ‖ 55 Ω - - Ι | *οἶσθα* Rth ‖ 56 ΔΙΟΙΚΙΤΑΙ ‖ 57 ΒΡΙΚΙΝΔΗΡΟΙΣ

ἐχθὲς δ' ἐν Ἀβδήροισιν, αὔριον δ', ἤν σοι II
ν[α]ῦλον διδῷ τις, ἐς Φασηλίδα πλώσῃ.
ἐ[γ]ὼ δ', ὅκως ἂν μὴ μακρηγορέων ὑμέας,
ὦνδρες δικασταί, τῇ παροιμίῃ τρύχω,
π[έ]πονθα πρὸς Θάλητος ὅσσα κα⟨ὶ⟩ Πίσσῃ
Μῦς· πὺξ ἐπλήγην, ἡ θύρη κατήρακται
τῆς οἰκίης μευ, τῆς τελέω τρίτην μισθόν,
τὰ ὑπέρθυρ' ὀπτά. δεῦρο Μυρτάλη καὶ σύ·
δεῖξον σεωυτὴν πᾶσι· μηδὲν αἰσχύνευ·
νόμιζε τούτους οὓς ὁρῇς δικάζοντας col. 11
πατέρας ἀδελφοὺς ἐμβλέπειν. ὁρῆτ', ἄνδρες,
τὰ τίλματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κἄνωθεν,
ὡς λεῖα ταῦτ' ἔτιλλεν ὡναγὴς οὗτος,
ὅθ' εἷλκεν αὐτὴν κἀβιάζετ' — ὦ Γῆρας,
σοὶ θυέτω ἐπ[εὶ] τὸ αἷμ' ἂν ἐξεφύσησεν,
ὥσπερ Φιλι[σ]τεὺς ἐν Σάμῳ κοτ' ὁ Βρέγκος.
γελᾷς; κίν[αι]δ[ός] εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῦμαι
καὶ Βάτταρός μοι τοὔνομ' ἐστὶ χὠ πάππος
ἦν μοι Σισύ[μ]βρας χὠ πατὴρ Σισυμβρίσκος
κἠπορνοβόσ[κ]ευν πάντες, ἀλλ' ἕκητ' ἀλκῆς

---

59 ΔΙΔΟΙ | ΠΛΩCΗ ‖ 62 ΚΑΠΙCCΗΙ (ΗΜ above) (= καὶ [ἐν] Π. Μ., corr. = καὶ ἡ ἐν π. μ. m. rec.): Mys pugil proverbii, cf. I 53 ‖ 64 Μ~~ΘΙΡΑ~~Ν (ICΘΟ above), corr. m. pr., cf. δεκάτην τίνειν ‖ 67 ΟΡΑΙC (Η above), corr. m. pr. ‖ 68 spat. post ΒΛΕΠΙΝ ‖ 69 ΚΑΤΩΘΕΝ, Ν del. m. pr. ‖ 70 ΛΙ̂Α | ὩΝΑΓΗC ‖ 71 ΙΛΚΕΝ ‖ 72 ΤΟ \ΙΜΑΝ, suppl. Bl ‖ 73 ΦΙΛΙ-ΤC-CΕΝCΑΜΩΠΟΤ (Κ above) (corr. m. pr.) ΟΒΡΕⱵ (Γ potius quam I vel C)ΚΟC, ὁ ἄρεσκος legebat Bch, sed Α C Κ miram haberent formam; coniiceceram κοτὲ.ῥέγκεις; vel Βρεικός. Βρέγκος = βρίγκος? ‖ 76 CΙCΥ/ ΒΡΑC | CΙCΥΜΒΡΊCΚΟC ‖ 71 spat. post ΠΑΝΤΕC

---

70 Hesych. I p. 169 Schm.: ἀναγής· ὁ ἐναγής ἢ βέβηλος

II *θαρσέων — λεῴς λ[έγ]οιμ' ἄν, εἰ Θαλῆς εἴη·*
„ἐρᾷς σὺ μὲν ἴσω[ς] Μυρτάλης· οὐδὲν δεινόν,
ἐγὼ δὲ πυρέων· ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἕξεις.
ἢ νὴ Δί', εἴ σευ θάλπεταί τι τῶν ἔνδον,
col. 12 *ἔμβυσον εἰς τὴν χεῖρα Βα[ττ]αρίῳ τιμήν,*
κaὐτὸς τὰ σαὐτοῦ θλῆ λαβὼν ὅκως χρῄζεις·
ἔνεστιν.“ ἄνδρες — ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται
πρὸς [τ]οῦτον, ὑμεῖς δ' ὡς ἀμαρτύρων εὐντων
γνώμῃ δικαίῃ τὴν κρίσιν διαιτᾶτε.
ἢν δ' οἷον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ
κὴς βάσανον αἰτῇ, προσδίδωμι κἀμαυτόν·
λαβών, Θαλῆ, στρέβλου με· μοῦνον ἡ τιμὴ
ἐν τῷ μέσῳ ἔστω — ταῦτα τρυτάνῃ Μίνως
οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον δ[ι]ῄτησε.
τὸ λοιπόν, ἄνδρες, μὴ δοκεῖτε τὴν ψῆφον
τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάρῳ φέρειν, ἀλλὰ
ἅπασι τοῖς οἰκεῦσι τὴν πόλιν ξείνοις.
νῦν δείξεθ' ἡ Κῶς κὠ Μέροψ κόσον δραίνει,
χὠ Θεσσαλὸς τίν' εἶχε χἠρακλῆς δόξαν,

---

78 ΛЄѠ-CΛ--ΟΙΜΑΝΙΘΑΛΗCΙΗΙ, correctio (*λεῷ?*) deleta, *λέοντ' ἄγχοιμ' ἂν* (Bch) vix convenit cum litterarum vestigiis | 'si sit Thales' Bch. Possis *εἰ Θ. εἴην* 'si iuvenis essem sicut Th.'; sed impeditae sententiae: itaque *εἴη* ad *εἶμι* referendum: 'si Thales me adeat' ‖ 79 ЄΡΑΙC (CY suprascr.) ΜЄΝ | ΟΥΔЄ́Ν ‖ 80 ΠΥΡЄѠΝ | ЄΚΙΝЄΞΙC ‖ 81 ΙCЄΥ ‖ 82 ΧΙΡΑ | *Βαττάρῳ* plerique | ΤΙΜΗΝΙ ‖ 83 ΚΑΥΤΌCΤΑCΑΥΤΟΥΘΛΗ̑, *ἢ αὐτὸς* Bch | ΧΡΗΖЄΙC ‖ 84 ЄΝΔЄΤΙC (C N suprascr.), c n add. m. rec., corr. Cr. *ἓν δ' ἐστίν* Bch, *ἓν δ' ἔστ' ἔτ'* Hw | ΑΝΔΡЄΑC (Є suprascr.), ε add. m. rec., Α in Є corr. m. pr. ‖ 87 *οἷον* scripsi coll. *προσδίδωμι*, *οἷον* plerique ‖ 92 ΔΟΚΙΤЄ ‖ 94 ΞΙΝΟΙC ‖ 95 ΔΙΞЄΘ ‖ 96 ЄΙΧЄΝΗΡΑΚΛΗC (X suprascr.), x add. m. rec.?

χὠσκλήπιος κῶς ἦλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης, II
κἤτικτε Λητοῦν ὧδε τεῦ χάριν Φοίβη. col. 13
ταῦτα σκοπεῦντες πάντα τὴν δίκην ὀρθῇ
γνώμῃ κυβερνᾶτ', ὡς ὁ Φρὺξ τὰ νῦν ὑμῖν
πληγεὶς ἀμείνων ἔσσετ', εἴ τι μὴ ψεῦδος
ἐκ τῶν παλαιῶν ἡ παροιμίη βάζει.

---

97 ΚΩ͡C ‖ 98 ΚΉΤΙΚΤЄΛΗΤΟ͡ΥΝΩΔЄΤЄ͡ΥΧΑΡΙΝΦΟΙΒΗ·, enuntiatorum constructio bene indicata ‖ 101 ΠΛΗΓΙCΑΜΙΝΩΝ ‖ 102 ΒΑΖΙ (P supra A): P (Kn iudice non est accentus signum) add. m. rec. ‖ 102 \(ЄΚ ΤΩΝ

III.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

Οὕτω τί σοι δοίησαν αἱ φίλαι Μοῦσαι,
Λαμπρίσκε, τερπνὸν τῆς ζόης τ' ἐπαυρέσθαι —
τοῦτον κατ' ὤμου δεῖρον, ἄχρις ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μοῦνον ἡ κακὴ λειφθῇ.
ἔκ μευ ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν
χαλκίνδα παίζων· καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῦσιν
αἱ ἀστραγάλαι, Λαμπρίσκε, συμφορῆς δ' ἤδη
ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον. κοῦ μὲν ἡ θύρη κεῖται
τοῦ γραμματιστέω καὶ τριηκὰς ἡ πικρὴ
col. 14 *τὸν μισθὸν αἰτεῖ κἢν τὰ Ναννάκου κλαύσω,*
οὐκ ἂν ταχέως λέξειε· τήν γε μὴν παίστρην,
ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἵ τε προὔνικοι

---

3 ΔΙΡΟΝ ‖ 4 ΧΙΛΕΩΝ | ΛΙΦΘΗΙ ‖ 5 *στέγην* = *οἶκον* ‖ 6 ΧΑΛΚΊΝΔΑ c. accentu, ⌣ lin. in marg. sin.? ‖ 7 ΑΣΤΡΑΓΆΛΑΙ c. acc., cf. Eust. Ψ 86 p. 1289; alteram produxit, ut Hipponax *φαρμᾱκόν* sim. ‖ 8 ΚΙΤΑΙ ‖ 10 ΑΙΤΙ, deinde interstitium ‖ 11 Post ΛΗΞΙΕ interstitium, corr. Bl W ‖ 12 *παροικίζουσιν* Bl

---

10 Zenob. volg. 510 = Ath. II 101: *τὰ ἀπὸ Ναννάκου· .... ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς ..., ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν .... μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιός φησίν· ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.*

κοἰ δρηπέται, σάφ' οἶδε κἠτέρῳ δεῖξαι. III
κἠ μὲν τάλαινα δέλτος, ἣν ἐγὼ κάμνω
κηροῦσ' ἑκάστου μηνός, ὀρφανὴ κεῖται
πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοῖχον ἑρμῖνος,
κἢν μήκοτ' αὐτὴν οἷον Ἀίδην βλέψας
γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ' ὅλην ξύσῃ.
αἱ δορκαλίδες δὲ λιπαρώτεραι πολλὸν
ἐν τῇσι φύσῃς τοῖς τε δικτύοις κεῖνται
τῆς ληκύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα.
ἐπίσταται δ' οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι,
ἢν μή τις αὐτῷ ταὐτὰ πεντάκις βώσαι.
τριθημέρᾳ Μάρωνα γραμματίζοντος
τοῦ πατρὸς αὐτῷ τὸν Μάρωνα ἐποίησεν
οὗτος Σίμωνα ὁ χρηστός· ὥστ' ἔγωγ' εἶπα col. 15
ἄνουν ἐμαυτήν, ἥτις οὐκ ὄνους βόσκειν
αὐτὸν διδάσκω, γραμμάτων δὲ παιδείην,
δοκεῦσ' ἀρωγὸν τῆς ἀωρίης ἕξειν.
ἐπεὰν δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν οἷα παιδίσκον
ἢ 'γώ μιν εἰπεῖν ἢ ὁ πατὴρ ἀνώγωμεν,
γέρων ἀνὴρ ὠσίν τε κὤμμασιν κάμνων,

---

13 ΔΙΞΑΙ ‖ 15 ΚΙΤΑΙ ‖ 17 *ἣν* Bl Bch coll. Eurip. Med. 30, fort. recte ‖ 18 ΞΥΛΗΙ (C supra), C add. m. pr. ‖ 19 ΔΑΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ (ελι supra), ελι add. m. pr. ‖ 21 ΤΗΝ, corr. m. pr. ‖ 23 de 'alpha syllaba' cf. Apoll. de constr. p. 4, 26, Scholl. Dion. Thrax p. 820, 6. 840, 1, Lucian. Iud. voc. 2 p. 83 | *βώσῃ* Bl Bch ‖ 24 *τριθημέρῃ* Rth Bch ‖ 25. 26 spat. post ΑΥΤΩΙ et ΧΡΗΣΤΟΣ ‖ 26 ΙΠΑ ‖ 27 ΒΟΣΚΙΝ ‖ 28 ΠΑΙΔΙΗΝ ‖ 29 ΕΞΙΝ ‖ 31 ΕΙΠΙΝ

19—21 Ps.-Diog. 532 p. 274 Gott. (ex Heronda, ut videtur): ...*λιπαρώτερος ληκυθίου· ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶ<ς λιπαρῶ>ν* ‖ 20 Hesych. *φῦσα ... ἀσκός*

III ἐνταῦθ' ὅκως νιν ἐκ τετρημένης ἠθεῖ·
„Ἄπολλον — ἀγρεῦ" — τοῦτο φημὶ χἠ μάμμη,
τάλης, ἐρεῖ σοι, κἠστὶ γραμμάτων χήρη
κὠ προστυχὼν Φρύξ —· ἢν δὲ δή τι καὶ μεῖζον
γρύξαι θέλωμεν, ἢ τριταῖος οὐκ οἶδεν
τῆς οἰκίης τὸν οὐδόν, ἀλλὰ τὴν μάμμην,
γρηῦν γυναῖκα κὠρφανὴν βίου, κείρει,
ἢ τοῦ τέγευς ὕπερθε τὰ σκέλεα τείνας
κάθηθ' ὅκως τις καλλίης κάτω κύπτων.
τί μευ δοκεῖς τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς πάσχειν,
col. 16 ἐπεὰν ἴδωμι; κοὐ τόσος λόγος τοῦδε·
ἀλλ' ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ ἴτρια θλῆται,
κἠπὴν ὁ χειμὼν ἐγγὺς ᾖ, τρί' ἡμαιθα
κλαίουσ' ἑκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω·
ἓν γὰρ στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης,
τοῦ Μητροτίμης ἔργα Κοττάλου ταῦτα,
κἀληθίν', ὥστε μηδ' ὀδόντα κινῆσαι.
ὅρη δ' ὁκοίως τὴν ῥάκιν λελέπρηκε
πᾶσαν, καθ' ὕλην οἷα Δήλιος κυρτεὺς
ἐν τῇ θαλάσσῃ τὠμβλὺ τῆς ζόης τρίβων.
τὰς ἑβδόμας τ' ἄμεινον εἰκάδας τ' οἶδε

33 ⊢ΘΙ [Η] corr. m. pr. ‖ 34 ΑΥ[Γ]ΡЄΥ corr. m. pr. ‖ 35 = τάλας? τὰ λῆς Bch alii, vix recte, cf. VII 88 | ЄΡΙ ‖ 36 ΜΙΖΟΝ ‖ 39 ΚΙΡΙ ‖ 40 ΤΙΝΑϹ ‖ 42 ΠΑϹΧΙΝ ‖ 43 spat. post ΙΔΩΜΙ: ἴδω μιν Rth, sed -μι forma Homerica (cf. ad II 44) atque μιν verbis quae sequuntur refragatur | ΤΌϹΟϹ ‖ 44 ΙΤΙΑ, corr. Rth, ἰτίη Bch Hck alii ‖ 45 ‚ΚΗΠΗΝΟΧΙΜΩΝ | ΗΜЄΘΑ [ΑΙ], corr. m. rec. ‖ 46 ‚ΚΛΑΙΟΥϹΑ, Α del. ‖ 49 ‚ΚΑΛΗΘΙΝ', interstitium ‖ 50 ΔЄΚΟΙΩϹ [Ο], corr. m. pr. ‖ 53 ЄΒΔΟΜΑϹ [ΔΑ], ΔΑ m. rec. | ΑΜΙΝΟΝΙΚΑΔΑϹΤ

34 cf. Aesch. fr. 200 p. 67 N.[2]: ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων

τῶν ἀστροδιφέων, κοὐδ' ὕπνος νιν αἱρεῖται III
νοεῦνθ' ὅτ' ἦμος παιγνίην ἀγινῆτε.
ἀλλ' εἴ τί σοι, Λαμπρίσκε, καὶ βίου πρῆξιν
ἐσθλὴν τελοῖεν αἵδε κἀγαθῶν κύρσαις,
μὴ λάσσον αὐτῷ —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

Μητροτίμη, ⟨μὴ⟩ ἐπεύχεο,
ἕξει γὰρ οὐδὲν μεῖον. Εὐθίης κοῦ μοι,
κοῦ Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; οὐ ταχέως τοῦτον
ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμου, τῇ Ἀκέσεω σεληναίῃ col. 17
δείξοντες; — αἰνέω τἄργα, Κότταλ', ἃ πρήσσεις.
οὔ σοι ἔτ' ἀπαρκεῖ ταῖσι δορκάσιν πέμπειν
ἀστράβδ', ὅκωσπερ οἵδε, πρὸς δὲ τὴν παίστρην
ἐν τοῖσι προὐνίκοισι χαλκίζεις φοιτέων;
ἐγώ σε θήσω κοσμιώτερον κούρης
κινεῦντα μηδὲ κάρφος, εἰ τό γ' ἥδιστον.
κοῦ μοι τὸ δριμὺ σκῦλος, ἡ βοὸς κέρκος,

54 ΑΙΡΙΤΑΙ ‖ 55 ἀγινεῖτε Bch ‖ 57 αἵδε, αἱ Μοῦσαι, cf. v. 97 ‖ 58 μὴ μᾶσσον (magistri) Richards | post ΑΥΤΩΙ interstitium | ΜΗΤΡΟΙΤΙΜΗ ‖ 59 ΕΞΕΙ | ΜΙΟΝ, hinc interstitium | [Κ]ΠΟΥ corr. m. pr. ‖ 61 ΑΡΙΤ | ΑΚΈΣΕΩ ‖ 62 ΔΙΞΟΝΤΕΣ, δίζοντες RHerzog | ΚΟΤΤΑ[Λ']Λ | ΠΡΗΣΣΙΣ ‖ 63 ΠΕ~~ΜΠ~~[ΑΙΖ]ΕΙΝ, servavi πέμπειν, cf. Persius III 50, Poll. IX 7,103 ‖ 64 ΆΣΤΡΆΒΔ, scriba de accentu dubitavit, sed cf. κρύβδα, μίγδα Herodian. p. 495 ‖ 65 ΠΡΟΝΙΚΟΙΣΙ ‖ 67 ΚΑΡΦΟΣΙΤΟ ‖ 68 σκῦτος plerique, cf. ad v. 7

60 Zenob. Ath. I 41: Εἰς τὴν Ἀκεσαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων τι πράττειν... Ἀκεσαῖος γὰρ κυβερνήτης ἐγένετο τοῦ Νηλέως· ἔλεγε δὲ ἐκεῖνος ἀναμένειν τὴν σελήνην ἀεὶ πλήρη ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς γένηται. Brevius Phot. II p. 212 Nb. (Suid. Ap.). Ineptit Ps.-Diogenianus (i. e. scriba quidam medii aevi) cum (530 p. 274) Λακωνικὰς σελήνας τὸ ἐναντίον esse dicit ‖ 66 sq. cf. Aristoph. Lysistr. 473 sq.

III ᾧ τοὺς πεδήτας κἀποτάκτους λωβεῦμαι;
δότω τις εἰς τὴν χεῖρα πρὶν χολὴ⟨ν⟩ βῆξαι.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

μή μή ἱκετέω, Λαμπρίσκε, πρός σε τῶν Μουσέων
καὶ τῶν γενείων τῆς τε Κοττίδος ψυχῆς,
μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ 'τέρῳ δὲ λώβησαι.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' εἶς πονηρός, Κότταλε, ὥστε καὶ περνὰς
οὐδείς σ' ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅκως χώρης
οἱ μῦς ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

κόσας, κόσας, Λαμπρίσκε, λίσσομαι, μέλλεις
ἔς μευ φορῆσαι —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μὴ 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

col. 18 τατᾶ, κόσας μοι δώσετ';

---

71 ΜΗΜΗΙΚΕΤΕΎΩ~~ΠΡΟϹ~~ΕΠΡΙϹΚΕ (ΛΑΜ supra), Υ forma mira exaratum deletumve, ορ supra ευ (Bch) non dignosco; μή μ' ἱκετεύω Bch. Cf. VII 69 τεκτονῶν ad -έω, -εύω, IX 2 ‖ 72 ΤΩΝΓΕΝΕΙΩΝ (ΟΥ ΟΥ supra), corr. m. rec.? | ΚΟΥΤΙΔΟϹ (Τ supra), κοττίδος Hck Bch ‖ 74 ΙϹ | ΠΈΡΝΑϹ ‖ 75 ΟΥΔΙϹ (ΟΥ supra) | ΟΚΩϹ, ου add. m. rec., cf. ὡς Theocr. I 13. V 101. 103, ὅκου Cr olim, plerique ‖ 77 ΚΟϹΑϹ | ΜΕΛΛΙϹ ‖ 78 μοι plerique | spatium maius post ΦΟΡΗϹΑΙ | ΙΡΩΤΑ ‖ 79 ΤΑΤΑ̂, cf. τατία V 69, τᾶ τᾶ (magistri) Bch

---

75 Senec. apocol. 7 (ex Heronda?): *venisti huc ubi mures ferrum rodunt.* Antig. mirab. 18 p. 65 West.: ἐνταῦθα (in insula Gyaro) οἱ μύες διατρώγουσιν τὸν σίδηρον

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

εἴ τί σοι ζώην,
φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένῃ βύρσα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

παῦσαι, ἱκαναί, Λαμπρίσκε.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

καὶ σὺ δὴ παῦσαι
κάκ' ἔργα πρήσσων.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

οὐκέτ', οὐχὶ ⟨μὴ⟩ πρήξω,
ὄμνυμί σοι, Λαμπρίσκε, τὰς φίλας Μούσας.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλᾶσσαν οὗτος ἔσχηκας·
πρός σοι βαλέω τὸν μῦν τάχ', ἢν πλέω γρύξῃς.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

ἰδού, σιωπῶ· μή με, λίσσομαι, κτείνῃς.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μέθεσθε, Κόκκαλ', αὐτόν·

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

οὐδὲ εἷς λῆξαι,
Λαμπρίσκε, δεῖρον δ' ἄχρις ἥλιος δύσῃ.

---

79 Ī ΤΊΣΟΙ (— paragraphus?) | ΖΩΗΝ̇ (voluitne *ζωή*?) ‖ 80 ΦΕΡ^{ΕΙΝ} | ΣΘΕΝΗΙ̸ ΒΥΡΣΑΙ̸ (Ι del.) ‖ 81 interst. ante ΙΚΑΝΑΙ et ΚΑΙ ‖ 82 ΚΑ̅Κ | ΠΡΗΣ^{C}ΩΝΟΥΚΕΤΟΥΧΙΠ^{PH}ΑΙΞΩ, *οὐκέτι πρ.* plerique, ft. *οὐχί πα*, cf. Theocr. I 63. XI 28 ‖ 83 ^{C}ΑΟΙ ‖ 84 Ō̄ΣΣΗΝ, *ὅσην* Bch | ΕΣΧΗΚ^{ΑΣ}Ε ‖ 85 *μῦς = φιμός, κημός* (a *μύειν*); simile *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ* ‖ 86 Ι̅Δ̅Ο̅Υ̅ ‖ 87 Μ̄ΕΘΕΣΘΕ | post ΑΥΤΟΝ spat. maius | ΟΥΔΕΚΛΗΞΑΙ, potentialem (om. *ἄν*) pro imperativo esse statui, *οὔ σε δεῖ λῆξαι* Bch, alii aliud ‖ 88 Λ̄ΑΜΠΡΙΣΚΕ | ΔΕΙΡΟΝ^{Δ}ΑΧΡΙΣ | *ἥλιον*? cf. Callim. ep. II 3, al. | *δύῃ* Rth Bch

III

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' ἐστὶν ὕδρης ποικιλώτερος πολλῷ —

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

καὶ δεῖ λαβεῖν νιν κἀπὶ βυβλίῳ δήκου,
τὸ μηδέν, ἄλλας εἴκοσίν γε, καὶ ἢν μέλλῃ
αὐτῆς ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

ἰσσᾷ —

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

λάθοις τὴν γλᾶσσαν ἐς — μέλι πλύνας.
ἐρέω ἐπιμηθέως τῷ γέροντι, Λαμπρίσκε,
ἐλθοῦσ' ἐς οἶκον ταῦτα, καὶ πέδας ἥξω
φέρουσ', ὅκως νιν σύμποδ' ὧδε πηδεῦντα
col. 19 *αἱ πότνιαι βλέπωσιν, ἃς ἐμίσησεν.*

---

89 Λ̄ΛΛ ‖ 90 ΔΙ | ΛΑΒΙΝ ‖ 91 ΜΗΔΕΝ (θ supra Δ), θ add. m. rec.? | ΙΚΟϹΙΝ ‖ 92 ΑΜΙΝΟΝ | ΚΛΕΟ͡ΥϹ ‖ 93 post ΙϹϹΑ͡Ι spatium maius; Cottalo tribuit Cr, Metrotimae plerique | ΙΛΑϹϹΑΝ | fuit cum scribebam *μέλαν* ‖ 97 (ϹΑΙΠΟΤΝΙΑΙ, versus initium fere evanuit, verum viderunt Danielson Kn

---

89 Ps.-Diog. 372. 669: *ποικιλώτερος ὕδρας· ἐπὶ τῶν... θαυμαζομένων*

IV.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΚΚΑΛΗ

Χαίροις ἄναξ Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης
καὶ Κῶν γλυκῆαν κἠπίδαυρον ᾤκηκας,
σὺν καὶ Κορωνὶς ἥ σ' ἔτικτε κἀπόλλων
χαίροιεν, ἧς τε χειρὶ δεξιῇ ψαύεις
Ὑγίεια, κὤνπερ οἵδε τίμιοι βωμοί,
Πανάκη τε κἠπιώ τε κἰησὼ χαίροι
χοἰ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη
πέρσαντες ἰητῆρες ἀγρίων νούσων
Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων χαιρόντων,
χὤσοι θεοὶ σὴν ἑστίην κατοικεῦσιν
καὶ θεαί, πάτερ Παίηον· ἵλεῳ δεῦτε,
τοὶ ἀλέκτορος τοῦδ' ὅντιν' οἰκίης τοίχων
κήρυκα θύω, τἀπίδορπα δέξαισθε.
οὐ γάρ τι πολλὴν οὐδ' ἕτοιμον ἀντλεῦμεν,

---

vv. 1—18 Coccalae recte tribuit Zl, Cynnoni Kb

1 litterae quaedam evanidae | ΜΕΔΙC || 2 *γλυκεῖαν* plerique || 3 ΧΟΠΟΛΛΩΝ, Χ in Κ corr. m. pr., voluit quod scripsi || 4 ΧΕΙΡ | ΨΑΥΙC (Ι ex Є?) || 5 ΥΓΙΙΑΤΕΚ'ΩΝΠΕΡ: Hygieia parhedrus Aesculapii, itaque ΤΕ delendum, cf. v. 6 || 7 ΤΙΧΗ || 9 ΠΟΔΑΛΙΡΙΟC || 11 _ΚΑΙ, lineola corruptelae indicium |
Λ ω
ΙΔΕΩΙ corr. m. pr. || 12 ΤΟΥΑΛΕΚΤΟΡΟC, ω add. m. rec. | olim conieci *ὅντιν' ὄρθριον τοίχων κτλ.* (*οἰκίης* glossema ad *τοίχωι* referendum?)

IV *ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἢ νενημένην χοῖρον*
πολλῆς φορίνης κοὐκ ἀλέκτορ' ἴητρα
col. 20 *νούσων ἐποιεύμεσθα, τὰς ἀπέψησας*
ἐπ' ἠπίας σὺ χεῖρας, ὦ ἄναξ, τείνας.

ΚΥΝΝΩ

ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα, Κοκκάλη, στῆσον
τῆς Ὑγιείης.

ΚΟΚΚΑΛΗ

μᾶ, καλῶν, φίλη Κυννοῖ,
ἀγαλμάτων· τίς ἦ ῥα τὴν λίθον ταύτην
τέκτων ἐποίει καὶ τίς ἐστιν ὁ στήσας;

ΚΥΝΝΩ

οἱ Πρηξιτέλεω παῖδες· οὐχ ὁρῇς κεῖνα
ἐν τῇ βάσει τὰ γράμματ'; Εὐθίης δ' αὐτὰ
ἔστησεν ὁ Πρήξωνος —

ΚΟΚΚΑΛΗ

ἵλεως εἴη
καὶ τοῖσδ' ὁ Παιὼν καὶ Εὐθίῃ καλῶν ἔργων.
ὅρη, φίλη, τὴν παῖδα τὴν ἄνω κείνην
βλέπουσαν ἐς τὸ μῆλον; οὐκ ἐρεῖς αὐτήν,
ἢν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει⟨ν⟩;
κεῖνον δέ, Κυννοῖ, τὸν γέροντα; πρὸς Μοιρέων,

---

15 ЄΠΙ | *νενημένην = νενασμένην*, cf. Aristoph. Nub. 1203 || 16 ΑΛЄΚΤΟΡ'ΊΗΤΡΙΑ, de *ἴητρον* forma cf. Hesych., Baurack, Inschr. aus Epidauros (Stud. I) 59,45 p. 124 *ἀποθύσειν τὰ ἴετρα*, 60,20 *ἀποδιδόναι τὰ ἴ.*, sim. 80,7.35 || 18 ΧЄΊΡΑϹ | ΤΙΝΑϹ || 19 ЄΚ? distr. Zl. Cf. 88 | *πίναξ* tabella votiva, cf. mimi tit. || 20 ΥΓΙΗϹ ΜΑ (Ὑ-?), alterum *μᾶ* add. Rth, alii aliud. cf. III 7 adn. || 21 *ἦ ῥα* epicum | spatium ante ΤΙϹ | ΤΟΝ (Η supra Ο), corr. m. pr. || 22 ЄΓΟЄΙ || 23 ΚΙΝΑ || 24 ΒΑϹΙ | *αὐτά*, cf. 21 *ἀγαλμάτων* || 25 ΙΗ || vv. 25—38 vario modo distribuas (cf. Rth Kb), Cynnoni dedit Zl || 26 ЄΥΘΙΗϹ || 27 ΚЄΙΜЄΝΗΝ || 28 ЄΡΙϹ || 29 ΨΥΞΙ, cf. 33 || 30 ΓЄΡΟΝΤΑ

τὴν χηναλώπεκα ὡς τὸ παιδίον πνίγει· IV
πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος τοὔργον,
ἐρεῖς λαλήσει⟨ν⟩. μᾶ, χρόνῳ κοτ' ὤνθρωποι
κὴς τοὺς λίθους ἕξουσι τὴν ζόην θεῖναι.
τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον οὐχ ὁρῇς, Κυννοῖ, col. 21
ὅκως βέβ[ηκεν] ἀνδριάντα τῆς Μύττεω;
εἰ μή τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψας
ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνισμα μὴ ἐ[τύμ]ης δείσθω.

ΚΥΝΝΩ

ἕπευ, φίλη, μοι καὶ καλόν τί σοι δείξω
πρῆγμ' οἷον οὐχ ὤρηκας ἐξ ὅτου ζώεις.
Κύδιλλ', ἰοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον.
οὐ σοὶ λέγω αὔτη τῇ ὧ[δε] χὦδε χασκεύσῃ;
μᾶ, μή τιν' ὤρην ὧν λέγω πεποίηται,
ἕστηκε δ' εἴς μ' ὀρεῦσα καρκίνου μέζον.
ἰοῦσα, φημί, τὸν νεωκόρον βῶσον.
λαίμαστρον, οὔτ' ὀργή σ[ε] κρηγύην οὔτε
βέβηλος αἰνεῖ· πανταχῇ λί[θος] κεῖσαι·
μαρτύρομαι Κύδιλλα τὸν θ[εὸν] τοῦτον,

---

32 ,ΠΡΟ, corrector de constructione dubitavit | ΙΤΙ ‖ 33 ΕΡΙΣΛΑΛΗΣΙ, deinde interstitium, cf. 29 | $\overset{\text{Χ}}{\text{Κ}}$ΡΟΝΩΙ, corr. m. pr. ‖ 34 ΚΗΣ c. paragr.? | ΘΙΝΑΙ | lineola illa si vv. 33 et 34 sermonem dividendum esse indicatur, non optemperandum ‖ Columnae 21 fere mediae litterae nonnullae detritae ‖ 36 Ο$\overset{\text{Κ}}{\text{Π}}$ΩΣ, corr. m.pr. | ΒΕΒ----, suppl. Bl W, tentaveram *βαβάζοντ'* vel *βαβάκτην, βεβάκχευται* Kb ‖ 37 ΙΔΕ | litterae quaedam evanidae | ΒΑΤΑΛΗΝ·,·ad *εἶδε* relatum ‖ 38 ΙΚΟΝ$\overset{\text{Ε}}{\text{Ι}}$ΣΜΑ ΜΗΣ---$\overset{\text{Σ}}{\text{Η}}$ΔΙΣΘΩ, suppl. Cr alii, *φωνῆς* Rth ‖ 39 ΕΠΕΥ | ΔΙΞΩ ‖ 40 ΖΩΙΣ ‖ 41 ΚΥΔΙΛΛ' ‖ 42 spatium ante ΑΎΤΗ | ΤΗΙΩ.ΔΣ suppl. Rth ‖ 43 ΤῚΝ, nescio quid deletum | ΛΕΓΩ ‖ 44 ΚΑΡΚ-ΝΟΥ ‖ 46 ΛΆΙΜΑΣΤΡΟΝ | ΟΡΓΗΣΣ Κ-ΗΓΥΗΝ ‖ 47 ΑΙΝΙ͂ | ΛΙ---ΚΙΣΑΙ, ut videtur, suppl. Cr, *δ' ἴσ' ἔγκεισαι* Kn Bch, *δ' [ἀργὴ]* W

IV ὡς ἔκ με κάεις οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι,
μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ' ἡμέρη κείνη,
ἐν ᾗ τὸ βρέγμα τοῦτο τωὔσυρον κνήσῃ.

ΚΟΚΚΑΛΗ

μὴ πάνθ' ἕτοιμ', ὡς καρδίη βάλοι, Κυννοῖ;
col. 22 δούλη 'στί, δούλης δ' ὦτα νωθρίη θλίβει.

ΚΥΝΝΩ

ἅμ' ἡμέρη τε, κἠπὶ μέζον ὠθεῖται.

ΚΟΚΚΑΛΗ

αὕτη σὺ μεῖνον· ἡ θύρη γὰρ ὤικται
κἀνεῖθ' ὁ παστός· οὐχ ὁρῇς, φίλη Κυννοῖ,
οἷ' ἔργα; καινὴν ταῦτ' ἐρεῖς Ἀθηναίην
γλύψαι τὰ καλά — χαιρέτω δὲ δέσποινα.
τὸν παῖδα δὴ ⟨τὸν⟩ γυμνὸν ἢν κνίγω τοῦτον
οὐχ ἕλκος ἕξει, Κύννω; πρὸς γάρ οἱ κεῖνται
αἱ σάρκες, οἷα θερμά, θερμὰ πηδῶσαι

---

49 ΚΑιC, corr. Jackson Bch, καίπερ plerique ‖ 50 ˏΜΑΡ ΤΥΡΟΜΑΙ, lineola obliqua ζητήσεως indicium | ΦΙΜΙ ЄCCЄΤ· ΗΜЄΡΗΙΚЄΙΝΗΙ ‖ 51 ЄΝΗΙ, Ι del., delendum erat ΚЄΙΝΗΙ vocis Ι ultimum, sed librarius (m. pr.?) huc aberravit; verum viderant Hw Zl alii. de φημί in enuntiati fine posito cf. V 20 | ΤΩΥCΥ ΡΟCΙ, C litteram in Ν corr. m. pr.; τωὔσυρον = τὸ αὔσυρον, αὔσιον (cf. τηύσιον), τὤσυρὸς Bl, τῶν ξυρός Bch, τῷζυρὸν van Leeuwen; caput scalpere animi perturbati ‖ 52 ΜΗ | ΒΑΛΛ:ι, corr. m. pr., καρδίῃ βάλῃ Bl ‖ 53 ΘΛΙΒЄΙ, ut videtur ‖ 54 ΑΛΛ potius quam ΑΜ | ΩΘΙΤΑΙ | loquitur de ancilla, cf. δρμᾷ ἐπὶ μέζον III 8 ‖ 55 spatia post CY et ΜΙΝΟΝ ‖ 56 ΚΑΝЄΙΘ ‖ 57 spat. post ЄΡΓΑ | ΚΟΙΝΗΝ corr. El, Α (?) cognovit Bch | ЄΡΙC ‖ 58 spatium post ΚΑΛΑ ‖ 59 ΚΝΙΓΩ etiam nunc Kn, ΚΝΙCΩ Dl Bch; angulo tam recto C exaratum vix invenies; ἔκνιγον: κνίζω = ἔκλαγον: κλάζω (Inscr. Coae 218, 2) ‖ 60 ЄΞΙΚΎΝΝΑ, deinde interstitium; cf. 71 | ΚΙΝΤΑΙ ‖ 61 ΘЄΡΜΑΠΗΔΩCΑΙ (ΘΕΡΜΑ superscr.) 'ut fontes calidi'; alterum θερμα fortasse add. man. rec. e coniectura

ἐν τῇ σανίσκῃ, τὠργυρεῦν δὲ πύραστρον IV
οὐκ ἦν ἴδῃ Μύελλος ἢ Παταικίσκος
ὁ Λαμπρίωνος, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας
δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πεποιῆσθαι;
ὁ βοῦς δὲ χὸ ἄγων αὐτόν, ἥ θ' ὁμαρτεῦσα
χὠ γρυπὸς οὗτος κὼ [ἀν]άσιμος ἄνθρωπος,
οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες;
εἰ μὴ ἐδόκουν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν,
ἀνηλάλαξ' ἄν, μή μ' ὁ βοῦς τι πημήνῃ,
οὕτω ἐπιλοξοῖ, Κυννί, τῇ ἑτέρῃ κούρῃ. col. 23

ΚΥΝΝΩ

ἀληθιναί, φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίου χεῖρες
ἐς πάντ' Ἀπέλλεω γράμματ', οὐδ' ἐρεῖς "κεῖνος
ὤνθρωπος ἓν μὲν εἶδεν, ἓν δ' ἀπηρνήθη".
ἀλλ' ᾧ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν
ἠπείγεθ'· ὃς δ' ἐκεῖνον ἢ ἔργα τὰ ἐκείνου
μὴ παμφαλήσας ἐκ δίκης ὀρώρηκεν,
ποδὸς κρέμαιτ' ἐκεῖνος ἐν γναφέως οἴκῳ.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ

κάλ' ὑμίν, ὦ γυναῖκες, ἐντελέως τὰ ἱρὰ
καὶ ἐς λῷον ἐμβλέποντα· μεζόνως οὔτις

---

62 ΓΥΡΑCΤΟΝ (ρ supra). *πυραγρον* Kn legerat (atque ita Rth Bch alii), qui nunc quod Meister proposuit agnoscit, cf. *λαίμαστρον* sim. ‖ 63 ΙΔΗΜΥΛΟC (ΕΛ supra), corr. m. pr. ‖ 66 *χὠ*? ‖ 67 ⁄ΧΩ, de lineola cf. ad v. 50 | ΟΥΤΟC ΟΥΚ ΚΩ⁄ ΙΑCΙΜΟC (ΛΛ supra), *-σιλλος* plerique, *-σιμος* Dl Zl El ‖ 68 ΖΌΗΝ | *βλέπουσι νημερτῆ* Hw: *ἡμέρην* ab *ἥμερος* ‖ 69 ΠΡΗCCΙΝ ‖ 70 ΑΝΗΛΑΛΑΞΑΝ | ΠΗΜΗ'ΝΗΙ, lineolis fort. tempora notantur ‖ 71 ΟΥΤΩC ‖ 72 ΧΙ(Ι ex Ε)ΡΕC ‖ 73 ΕΡΙCΚΙΝΟC ‖ 74 ΙΔΕΝ, *οἶδεν*? ‖ 75 ΨΑΥΙΝ ‖ 76 ⁄ΗΠΙΓΕΘ, lineola ΤΑ omissum indicatur | ΕΚΙΝΟΝΗΕΡΓΑΕΚΕΙΝΟΥ (ΤΑ supra), ΤΑ m. r. ‖ 79 ΚΑΛ (superlineatum) | ΕΝΤΕΛΕΩCΙ (Ι del.) ΤΑΙΡΑ ‖ 80 ΜΕΖΟΝΩ^{σ}, *σ* m. rec.

IV *ἠρέσατο τὸν Παιήον', ἧπερ οὖν ὑμεῖς.*
ἰὴ ἰὴ Παίηον, εὐμενὴς εἴης
καλοῖς ἐπ' ἱροῖς τοῖσδε κεἴ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπυιηταί τε καὶ γενῆς ἆσσον.
ἰὴ ἰὴ Παίηον· ὧδε ταῦτ' εἴη.

ΚΟΚΚΑΛΗ

εἴη γάρ, ὦ μέγιστε, χὐγιίη πολλῇ
ἔλθοιμεν αὖτις μέζον' ἴρ' ἀγινεῦσαι
σὺν ἀνδράσιν καὶ παισί.

ΚΥΝΝΩ

Κοκκάλη καλῶς,
τεμεῦσα μέμνεο τὸ σκελύδριον δοῦναι
col. 24 *τῷ νεωκόρῳ τοὔρνιθος, ἔς τε τὴν τρώγλην*
τὸν πελανὸν ἔνθες τοῦ δράκοντος εὐφήμως,
καὶ ψαιστὰ δεῦσον· τἄλλα δ' οἰκίης ἕδρῃ
δαισόμεθα· καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὐτὴ
τῆς ὑγιίης νῷ πρόσδος· ἡ γὰρ ἱροῖσιν
μέ[λ]ων ἄμ'. ἀρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης.

---

81 ΥΜΈΙϹ ‖ 82 ΙΗϹ ‖ 83 ⨯ΚΑΛΟΙϹ (lineola deleta) ЄΜ (Μ del.)Π'ΡΟΙϹ | ΚΙΤΙΝЄϹ ‖ 85 ΤΑΥΤΙΗ | cf. Soph. OR. 1096 ‖ 86 ΙΗΓΑΡ Coccalae tribui | *χὐγίῃ* Rth Bch, fortasse recte; invenitur ΥΓΙΗ v. 95 et in inscr. Cois 345,16 ‖ 88 ΚΟΤΤΑΛΗ cf. 19 ‖ 89 Τ̄ЄΜЄΥϹΑ, lineola aut altera persona appellata indicatur, ut II 79, aut quae antecedunt Coccalae tribuenda ‖ 90 ΝЄΟΚΟΡΩΙ, de re cf. Inscr. Coae 36 sq. | spatium ante ЄϹ ‖ 91 ΠЄ̀ΛΑΝΟΝ, ut acuatur ultima ‖ 93 interstitium post ΔΑΙϹΟΜЄΘΑ | ΜΗΛΑΘΗ (sine Ι) ΦЄΡΙΝ: non fuit ΜΗΛΑΘΙϹ, *μῆλα θεὶς*, cf. *μέμνεο* 89 ‖ 94 *ὑγι(ί)η* 'panis sacratus', cf. Phot. s. v., Athen. III 115 A | Δ̂ΩΙ, ∧ add. m. pr., corr. Cr; *νῷ* (pro *νῷν*) admittere non dubitavi, cf. Lucian. soloec. 6; *λῷι πρόσδος· ἡ γὰρ κτλ.* Bch | *πρόσδος* 'adde', scil. *ὑγιίης*; Coccalen appellat ‖ 95 ΜЄ \ΩΝΑΜΑΡΤΙΗϹ, suppl. Cr., *μέζων* plerique | *μέζων ἁμαρτεῦσ' ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης* Bch, sed *ι* coalescentem (II 8. 84) admisisse videtur poeta, *ἆμ' ἀρτίης* Kn, *ἆμ'. ἀρτίης* Cr conl. v. 54

V.

ΖΗΛΟΤΥΠΟΣ.

ΒΙΤΙΝΝΑ

Λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἧδ' ὑπερκορὴς οὕτω,
ὥστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ τἀμά σοι σκέλεα κινεῖν,
ἀλλ' Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος ἔγκεισαι;

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἐγὼ Ἀμφυταίην τὴν Μένωνος ὥρηκα
γυναῖκα; προφάσεις πᾶσαν ἡμέραν ἕλκεις,
Βίτιννα· δοῦλός εἰμι, χρῶ ὅτι βούλει ⟨μοι⟩
καὶ μὴ τό μευ αἷμα νύκτα κἠμέρην [πῖ]νε.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ὅσην δὲ καὶ τὴν γλᾶσσαν, οὗτος, ἔσχηκας.
Κύδιλλα, ποῦ μοι Πυρρίης; κάλει μαὐτόν.

---

1 ΗΔ, ἧδ' (scil. *κέρκος*) Mk, ἧδ' = ἤδη vix ferri potest; εἶς Rth, εἶ δ' Bch; ἧρ' Hw ‖ 2 ΑΡΚΙ | ΚΙΝΙΝ ‖ 3 ЄΓΚΙϹΑΙ ‖ 4
Λ ΓΕΙϹ
ЄΓΩ | ΤΗΝΜЄΝΩΝΟΡ(fort. corr. ex Ϲ)ΩΡΗΚΑ, corr. Kenyone iudice m. r.; *τὴν λέγεις δρώρηκα κτλ.* plerique; ft. *ἐγὼ Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος;* ‖ 5 ΠΡΟΦΑϹΙϹ, ne legatur *πρόφασις* | ЄΛΚΙϹ ‖ 6 ΒΊΤΙΝΝΑ, deinde spatium | ΙΜΙ | suppl. Bl, cf. Aristoph. Thesm. 212, ⟨*καὶ*⟩ *βούλει* El ‖ 8 ΟϹΗΝ, cf. III 84 ubi legitur ΟϹϹΗΝ
Κ ϹΤ
κτλ. ‖ 9 ΠΟΥΜΟΙ, corr. m. rec., cf. v. 4; *κοῦ 'στὶ* plerique, cf. III 59 al. | ΚΑΛΙ | debebat *μωὐτόν*

V

ΠΥΡΡΙΗΣ

τί ἐστι;

ΒΙΤΙΝΝΑ

τοῦτον δῆσον — ἀλλ' ἔθ' ἕστηκας; —
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
col. 25 *ἢν μὴ καταικίσασα τῇ σ' ὅλῃ χώρῃ*
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μή με θῆς γυναῖκ' εἶναι.
ἦ ῥ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτίη τούτων
ἐγῷμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις·
ἀλλ' εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὖσαν
μώραν Βίτινναν, ὡς δοκεῖς, ἔθ' εὑρήσεις.
φέρεις σύ; δῆσον τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.

ΓΑΣΤΡΩΝ

μὴ μή, Βίτιννα, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

ἔκδυθι, φημί. δεῖ σ' ὁτεύνεκ' εἶ δοῦλος
καὶ τρεῖς ὑπέρ σευ μνᾶς ἔθηκα γινῴσκειν.
ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τἡμέρῃ κείνῃ,
ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὧδε. Πυρρίη, κλαύσει,
ὁρῶ σε δήκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα.
σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἔκπρισον δήσας.

---

10 ΤΙЄСΤΙ deinde spatium ‖ 11 ΤΟΥΤΟΥ, alterum del. m. pr. | *λῦσον* Rth, alii ‖ 12 ΤΗΙϹ (non ΤΗΙΓ) ‖ 13 ΠΑΡΑ ΔΙΓΜΑ | ΙΝΑΙ ‖ 14 ЄΗΡ, Є in Η corr. m. pr. | *μᾶλλον ὁ Φρύξ* proverbium ‖ 15 ЄΓΩΙΜΙ ‖ 16 ΑΛΛΙ ‖ 17 ΜΩΡΑΝ, *μῶραν* Rth, Bch 'morionem' | ΔΟΚΙϹ | ЄΥΡΗϹΙϹ ‖ 18 ΦЄΡΙϹϹΥ, deinde spat. maius: 'fersne loramentum?'. *φέρ' εἷς σύ* El Bch, qui duos adhiberi tortores conicit; *φέρων* Rth | ΔΥϹΟΝ (Η supra), corr. m. pr. | 19 ΜΗ | ΔΟΥΜΑΙ, sed Ο lineola addita in Є correxisse videtur m. pr. ‖ 20 ЄΚΔΥΘΙ | interstitium post ΦΗΜΙ | ΔΙϹΟΤЄΥΝЄΚΙ (Ι ex Є?), spiritus sive Є additum ‖ 21 ΤΡΙϹ | ΜΝΑϹ | ΓΙΝΩΙϹΚΙΝ ‖ 22 ΚΙΝΗΙ ‖ 23 ΚΛΑΥϹΙ ‖ 25 *σύσσφιγγε*? Bch | spatium post ΑΓΚΩΝΑϹ

ΓΑΣΤΡΩΝ V

Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην.
ἄνθρωπός εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπὴν αὖτις
ἕλῃς τι δρῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς, στίξον.

ΒΙΤΙΝΝΑ

πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μὴ 'μὲ πληκτίζευ,
μεθ' ἧς ἀλινδεῖ καὶ ἔμ' ἔχει[ς ποδ]όψηστρον. col. 26

ΠΥΡΡΙΗΣ

δέδεταί καλῶς σοι.

ΒΙΤΙΝΝΑ

μὴ λάθῃ λυθεὶς σκ[έ]ψαι.
ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς Ἕρμωνα
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῷ κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρί.

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἀποκτενεῖς, Βίτιννα, μ' οὐδ' ἐλέγξασα,
εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

---

26 ΒΙΤΙΝΝΑ | ΑΜΑΡΤΙΑΝ (Η supra), corr. m. pr., cf. 38 ‖ 27 ΙΜΙ | *ἐπὴν μ'* Rth ‖ 29 ΠΡΟϹ, Bitinnae | Strabo XI p. 512: *βακχεία τις ... πινόντων ἅμα καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους,* Dio Cass. XLVI 18: *πρὸς γυναῖκα ... πληκτιζόμενος* ‖ 30 legere mihi videor ΑΛΙΝΔΙΚΑΙΕΜΕΧ--ΠΟΔΟΨΗϹΤΡΟΝ, *ποδόψηστρον* coniecerant Hw Cr; *ἀπόψηστρον* alii ‖ 31 spatium post ϹΟΙ | ΜΕΘ (Η supra), corr. m. pr. | ΛΑΘΗ | ΛΥΘΙϹ ‖ 33 ΤΟΝΝΩΤΟΝ ‖ 35 ΑΠΟΚΤΕΝΕΙϹ ‖ 36 ΙΤ

---

32 Choerob. Etym. Magn. s. *ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον ἤγουν τὸν μύλωνα παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαίοις. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ* (Hemsterh. *Ἡρώδῃ*, scr. *Ἡρώνδα*). *ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον.* Cf. Poll. Herodian I p. 372, 7

V

BITINNA

ἃ δ' αὐτὸς εἶπας ἄρτι τῇ ἰδίᾳ γλάσσῃ
'Βίτινν', ἄφες μοι τὴν ἁμαρτίην ταύτην';

ΓΑΣΤΡΩΝ

τήν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι.

BITINNA

ἕστηκας ἐμβλέπων σύ, κοὐκ ἄγεις αὐτόν,
ὅκου λέγω σοι; ὁδή, Κύδιλλα, τὸ ῥύγχος
τοῦ παντοέρκτεω τοῦδε, καὶ σύ μοι, Δρήχων,
ἤδη 'φαμάρτει, σοὶ ἐὰν οὗτος ἡγῆται.
δώσεις τι, δούλη; τῷ κατηρήτῳ τούτῳ
ῥάκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον,
ὡς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὢν θεωρῆται;
τὸ δεύτερόν σοι, Πυρρίη, πάλιν φωνέω,
ὅκως ἐρεῖς Ἕρμωνι χιλίας ὧδε,
col. 27 καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκουκας;
ὡς ἤν τι τούτων ὧν λέγω παραστίξῃς,
αὐτὸς σὺ καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκους τίσεις.
βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλης αὐτὸν
ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθεῖαν. οὗ δ' ἐπεμνήσθην —

---

37 ΑΔΑΥΤΟCΙΠΑC (ε superscr.) ‖ 39 ΤΗΝ ‖ 40 ЄCTΗΚΑC | ΑΓΙC ‖ 41 spat. post COI | ΟΔΗ͡, ne legeretur δ δή; cf. τῆς ῥινὸς ἕλκειν ‖ 42 ΤΟΥΤΟ (ΔЄ superscr.), corr. m. pr. ‖ 43 ΦΑΜΑΡΤΙCΟΙ (non fuit CΦΙ, quod textui inseruit Bch); nihil superscriptum, sed sicut in versu antecedente interstitium (alius columnae litteris ΙΩ ut videtur) commaculatum | ὅκοι σοι ἂν Rth contra metrum, 'φαμαρτεῖς οἵ σ' ἂν Bl fortasse recte ‖ 44 ΔΩCΙC ‖ 48 ЄΡΙC ‖ 49 ЄΜΒΑΛΙΝ ΑΚΗΚΟΥΚΆC, lineola (accentu?) interrogationem indicari putat Dl · ‖ 50 παραστείξῃς Rth, sed metaphora a rationum codice sumpta, cf. *expungere* ‖ 51 ΤΙCΙC ‖ 53 spatium post ΑΓ | ΙΘΙΑΝ | οὗ δ' Kb ad VI 42, οὐδ' Rth

κάλει κάλει δραμεῦσα, πρὶν μακρήν, δούλη, V
αὐτο⟨ὺ⟩ς γενέσθαι.

ΚΥΔΙΛΛΑ

Πυρρίης, τάλας, κωφέ,
καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον
αὐτὸν σπαράττειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα·
ὁρῇς, ὅκως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἕλκεις
ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρίη, ⟨σ⟩έ, μᾶ, τούτοις
τοῖς δύο Κύδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε
παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας,
ἃς πρῶν ἔθηκας, τοῖς σφύροισι τρίβοντα.

ΒΙΤΙΝΝΑ

οὗτος σύ, τοῦτον αὖτις ὧδ' ἔχων ἧκε
δεδεμένον οὕτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην
ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν. μιῇ δεῖ σε
ὁδῷ γενέσθαι ποικίλον. κατηρτήσθω col. 28
οὕ[τ]ω κατὰ μυὸς ὥσπερ ἡ Δάου τιμή.

---

54 ΚΑΛΙ bis || 55 ΑΥΤΟC, corr. van Leeuwen Bch, αὐτὸν Rth | spatium ante ΠΥΡΡΙΗC | Πυρρίης — 62 τρίβοντα Cydillae tribuerunt v. Leeuw. Bch, Π. — 56 σε Cydillae, 56 μᾶ — 68 τιμή Bitinnae Rth. versus 57 nota versui 56 praefigenda erat || 56 ΚΑΛΙ, Cydilla | spat. ante ΜΑ | ΔΟΞΙ | $\overset{CYN}{\text{ΔΟΥΛΟΝ}}$, corr. m. pr. || 57 ΑΥΤΟΝCΠΑΡΑΤΤΙΝ || 58 ЄΛΚΙC || 59 ˏЄC, vitium indicatum | ΠΥΡΡΙΗ ЄΜΑ, post Η spat.; suppl. Bl || 60 ΤΟΥC, corr. Bl W, μᾶ τούτους τοὺς δύο Bch contra analogiam || 61 ΚΙΝΑC || 62 πρῷν Bch, sed πρῶν = πρώην || 63 ΟΥΤΟC | $\overset{T}{\text{ΑΥΘΙC}}$, corr. m. pr. || 64 ЄΞΑΓΙC || 65 ЄΑΘΙΝ || 66 ΡΑ$\overset{Φ}{\text{Δ}}$ΙΔΑC, Φ corr. ex Δ | spat. post ΜЄΛΑΝ | ΔΙ || 67 sq. interstitia post ΠΟΙΚΙΛΟΝ et ΩCΠЄΡ | κατὰ μυὸς, cf. κατ' ὤμου III 3, μῦν προσβαλέω III 85; Δάου τιμή = Δᾶος, ex tragicorum consuetudine, cf. Aesch. Prom. 1091: μητρὸς σέβας, Choeph. 398: χθονίων τε τιμαί (= θεοὶ χθόνιοι); nota sunt βίη, ἴς, κραδίη, κάρα τοῦ δεῖνος = ὁ δεῖνα

V

ΚΥΔΙΛΛΑ

μή, τατί, ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν — οὕτω σοι
ζ]ῴη Βατυλλίς, κήπίδοις μὲν ἐλθοῦσαν
ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις —
ἄφες· παραιτεῦμαί σε τὴν μίαν ταύτην
ἁμαρτίην —

ΒΙΤΙΝΝΑ

Κύδιλλα, μή με λυπεῖτε,
ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
τ[ὸ]ν ἑπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα
ἔς μευ δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπτύοι;
οὔ, [τ]ὴν τύραννον. ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ οἶδεν
ἄνθρωπος ὢν ἑωυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει
ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.

ΚΥΔΙΛΛΑ

ἀλλ' ἔστιν εἰκὰς καὶ Γερήνι' ἐς πέμπτην —

---

69 ΜΗ ΤΑΤΊ, deinde interstitium; non fuit ΠΑΤΊ. τατία = τατᾶ III 79, cf. τατανίζειν I 60. VI 77 | CΩ (οι suprascr.), corr. m. rec., ut videtur ‖ 70 _ΩΙΗ | ΜΙΕΝ, μιν (Rth) voluit m. rec.? ‖ 71 ΑΓΚΆΛΛΑΙC, incertum signum super Α ‖ 73 ΛΥΠΙΤΕΜΕ, corr. Rth, alii aliud ‖ 74 Η | interstitium post ΟΙΚΙΗC ‖ 75 interstitium post ΔΟΥΛΟΝ ‖ 77 ΟΥ ΙΗΝ, suppl. Palmer Danielsson conl. οὐ τὸν Δία sim., ὅς τὴν τύραννον cum aposiopesi Hw | ΕΠΕΠΕΙΠΕΡ ‖ 78 ΙΔΗCΙ ‖ 79 ΜΕΤΩΠΩ ‖ 80 ΑΛΛΕCΤΙΝΙΚΑC, sub ΙΝ ft. alius litterae vestigia pellucent

---

75 Eustath. (Suet. περὶ βλασφημιῶν) Od. ε 306 p. 1542, 47: Ἱππῶναξ (fr. 75 p. 487 Bgk.) δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο [τὸ τρίπρατος sim.] φησίν· ἀφέω τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον. Il. Θ 488 p. 725, 32: Ἱππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπεραναβὰς ἀριθμὸν ἑπτάδουλον ἔφη τινά. Suet. Mill. Miscell. p. 426: παρ' Ἱππώνακτι δὲ καὶ ἑπτάδουλος καὶ ἑπτάβουλος. Herondae verba errore aut Eustathii aut Suetonii Hipponacti tributa, qui ἑπτάδουλος verbo usus esse videtur

ΒΙΤΙΝΝΑ V

νῦν μέν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτη,
ἣν οὐδὲν ἧττον ἢ Βατυλλίδα στέργω,
ἐν τῇσι χερσὶ τῆς ἐμῇσι θρέψασα.
ἐπεὰν δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγχυτλώσωμεν,
ἄξεις τότ' ἀμ[έ]λει τ[ὴν] ἑορτὴν ἐξ ἑορτῆς. col. 29

---

81 $\overline{\text{ΝΥΝ}}$ ‖ 83 ЄΜΗϹΙ ‖ 85 ΑΞΙϹ | ΑΜ.ΛΙΤ ΙΝ, suppl. Hicks

VI.

ΦΙ[Λ]ΙΑΖ[Ο]ΥΣΑΙ Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΟΡΙΤΤΩ

Κάθησο, Μητροῖ· τῇ γυναικὶ θὲς δίφρον
ἀνασταθεῖσ[α]· πάντα δεῖ με προστάττειν
αὐτήν, σὺ δ' οὐδὲν ἄν, τάλαινα, ποιήσαις
αὐτὴ ἀπὸ σαυτῆς· μᾶ, λίθος τις, οὐ δούλη,
ἐν τῇ οἰκίῃ ⟨κ⟩εῖσ'· ἀλλὰ τἄλφιτ' ἢν μετρέω,
τὰ κρῖμν' ἀμιθρεῖς, κὴ τοσοῦτ' ἀποστάξει,
τὴν ἡμέ[ρ]ην ὅλην σε τονθορύζουσαν
καὶ πρημονῶσαν οὐ φέρουσιν οἱ τοῖχοι.
νῦν αὐτὸν ἐκμάσσεις τε καὶ ποεῖς λαμπρόν,
ὅτ' ἐστὶ χρ[εί]η, ληστρί; θῦέ μοι ταύτῃ,
ἐπεί σ' ἔγε[υσ]' ἂν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρέων.

ΦΙΛΙΑΖΟΥCΑΙ, lectio certa (non fuit ΦΑΛΛΙΑΖΟΥCΑΙ, quae Kaibelii est coniectura) ‖ 1 ΓΥΝΑΙΚΙΔΘ (fuerat Ο) ЄC, Δ del. m. pr. ‖ 2 ΑΝΑCΤΑΘЄΙC. | ΠΡΟCΤΑΤΤΙΝ ‖ 3 spat. ante CΥΔΟΥ ΔЄ́Ν, lineolas evanidas add. m. rec., quas *οὐδ' ἓν* interpretatus est Bch ‖ 5 ΜЄΤΡЄΩ (Η supra), Η add. et del. m. pr.: domina servae *demensum* dat ‖ 6 ΑΜΙΘΡЄΙC | ΚΗ = *καὶ εἰ*? Rth; alii *κὴν — ἀποστάξῃ* ‖ 9 ЄΚΜΑCCΙC | ΠΟΙC ‖ 10 suppl. Kb Bch Cr, Η litterae vestigia servata; fuit ΧΡΙΗ (Є supra) ‖ 11 suppl. Rth Kb | ΧЄΙΡΩΝ, cf. VII 3

ΜΗΤΡΩ

φίλη Κοριττοῖ, ταὐτό μοι ζυγὸν τρίβεις·
κἠγὼ ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα
κύων ὑλακτέω ταῖ⟨ς⟩ ἀνωνύμοις ταύταις.
ἀλλ' οὕνεκεν πρός σ' [ἦλθ]ον —

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐκποδὼν ἡμῖν
φθείρεσθε, νώβυστρα, ὦ[τα] μοῦνον καὶ γλῶσσαι,
τὰ δ' ἄλλ' ἑορτή.

ΜΗΤΡΩ

λίσσομα[ί σε], μὴ ψεύσῃ,
φίλη Κοριττοῖ, τίς ποτ' ἦν ὅ σοι ῥάψας col. 30
τὸν κόκκινον βαυβῶνα;

ΚΟΡΙΤΤΩ

κοῦ δ' ὁρώρηκας,
Μητροῖ, σὺ κεῖνον;

ΜΗΤΡΩ

Νοσσὶς ε[ἶ]χεν ἠρίννης
τριτημέρῃ νιν· μᾶ, καλόν τι δώρημα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

Νοσσίς; κόθεν λαβοῦσα;

ΜΗΤΡΩ

διαβαλεῖς ἥν σοι
εἴπω;

---

12 ΦΙΛΗ | spat. ante ΤΑΥΤΟΜ..Ι, ultimae litterae incertae | ΤΡΙΒΕΙϹ ‖ 15 ΠΡΟϹϹ. .-ΟΝ, spatium ‖ 16 ΦΘΙΡΕϹΘΕΝΩΒΥϹΤΡΑ Ω . - Μ, suppl. Hck ‖ 17 ΕΟΡΤΗΙ; spat., ἑορταί Bch ‖ 18 ϹϹΙ (σεν?), lectio incerta ‖ 19 ΚΟΝΚΙΝΟΝ, κ add. m. pr. | spat. ante ΚΟΥ ‖ 20 ΜΗΤΡΟΙ | ΚΙΝΟΝ ‖ 21 ΤΡΙΤΗΜΕΡΗ ΝΙΝ, spat., cf. III 24 ‖ 22 ΝΟϹϹΙϹ | spat. ante ΔΙΑΒΑΛΙϹ ‖ 23 ΕΙΠΩ, spatium

VI

ΚΟΡΙΤΤΩ

μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, φίλη Μητροῖ
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ
ὅσ' ἂν σὺ λέξῃς.

ΜΗΤΡΩ

ἡ Βιτᾶτος Εὐβούλη
ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἶπε μηδέν' αἰσθέσθαι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

γυναῖκες, αὕτη μ' ἡ γυνή ποτ' ἐκτρίψει.
ἐγὼ μὲν αὐτὴν λιπαρεῦσαν ᾐδέσθην
κἤδωκα, Μητροῖ, πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρήσασθαι.
ἡ δ' ὥ⟨σ⟩περ εὕρημ' ἁρπάσα⟨σα⟩ δωρεῖται
καὶ ταῖσι μὴ δεῖ· χαιρέτω φίλη πολλὰ
ἐοῦσα τοίη, χἠτέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων
φίλην ἀθρείτω τἄλλα. Νοσσίδι χρῆσθαι,
τῇ μή, δοκέω, — μέζον μὲν [ἢ] γυν[ὴ γρ]ύξω
λάθοιμι δ', Ἀδρήστεια — χιλίων εὔντων
ἕνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός ἐστι προσδώσω.

---

24 ͞ΕΚ | ΟΥΔΕ̇ΙC ‖ 25 spat. ante ΗΒΙΤΑΤΟC, Βῖ- notavit, nam ¯ pro paragrapho non accipiendum ‖ 26 ͞ΕΔΩΚΕΝ ‖ 27 ͞ΓΥΝΑΙΚΕC | ΕΚΤΡΙΨΙ ‖ 30 ΑΡΠΑCΑΔΩΡΙΤΑΙ, haplographia ‖ 31 ΔΙ, spat: ‖ 33 ΑΘΡΙΤΩ | ΧΡΗCΘ (AI superscr.) ‖ 34 ΜΕΝΗΓΥΝΗΓ·ΥΞΩ (ΗΔΙΚΗΓΡΥΞΑΙ superscr.), μὴ δοκέω . . . ἢ δίκη γρύξαι, sicut IV 69, coniecit m. rec., loci structura non satis perspecta, cf. I 35. III 36. De Μηδόκεω nomine (W) ne cogites ‖ 35 ΑΔΡΗCΤΘΑ, Ι ex Ε | εὔντων si habeam, nam προσδοίην h. l. = praebeam ‖ 36 ΛΕΠΡΟC, CA add. et del. m. rec., cui plerique obtemperaverunt | ἔς τι W | ΠΡΟCΔΩΘΕΩ (ΟΙ ΞΝ superscr.), corr. ad regulas scholae, sed ἂν c. fut. coniunctum a sermone mulierum non alienum, nam ut epicum est (Ξ 267 ἐγὼ δέ κε — δώσω, Α 139, cf. G. Hermann, Op. I p. 28 sqq.), ita volgare (Luc. Sol. 2 III p. 555 συνήσων ἂν κτλ., Anacreont. 15, 30 πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω — συγκαλύψω, quod perperam mutaverunt)

ΜΗΤΡΩ VI

μὴ δή, Κοριττοῖ, τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς col. 31
ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.
ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῦσ' εἰμί·
— ⟨ἤ⟩ πολλὰ τήν μευ γλῶσσαν ἐκτεμεῖν δεῖται.
ἐκεῖνο δ' οὗ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην,
τίς ἔσθ' ὁ ῥάψας αὐτόν; εἰ φιλεῖς μ', εἶπον.
τί μ' ἐνβλέπεις γελῶσα; νῦν ὁρώρηκας
Μητροῦν τὸ πρῶτον; ἢ τί τἀβρά σοι ταῦτα;
ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ,
ἀλλ' εἰπὲ τὸν ῥάψαντα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ;
Κέρδων ἔρραψε.

ΜΗΤΡΩ

κοῖος, εἰπέ μοι, Κέρδων;
δύ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες, εἷς μὲν ὁ γλαυκός,
ὁ Μυρταλῖνης τῆς Κυλαιθίδος γείτων·
ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πλῆκτρον ἐς λύρην ῥάψαι·
ὁ δ' ἕτερος ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων

38 $\overset{\text{ΚΑΛ}}{\text{ΣΟΦΟΝ}}$, καλόν correctoris coniectura temeraria (cf. Stob.), quam nollem plerique secuti essent ‖ 39 ΦΕΡΙΝ ‖ 40 ΙΜΙ ‖ 41 initio syllaba deest, ⟨τὰ⟩ πολλὰ sive Πόλλις δὲ Bch | ΕΚΤΕΜΙΝΔΙΤΑΙ | δεῖται, scil. Coritto, an δ. = δεῖ? ‖ 43 ΕΙ ΦΙΛΙΣΜΙΠΟΝ ‖ 44 sq. spat. ante ΝΥΝ et Η ‖ 47 ΑΛΛΙΠΕ | spatium ante ΜΑ | ΤΙ (Kb) vetus scriptura, quamquam in papyro Η (⟨μ⟩ὴ, ἤ?) potius legitur ‖ 47 ΚΕΡΔΩΝ ‖ 49 ΔΥΙΣΙ | spat. ante ΙΣ ‖ 50 ΓΙΤΩΝ | an Κυλαίθιδος? ‖ 52 ΟΙΚ(Ε)ΩΝ

37—39 Stob. Flor. LXXIV 14: Ἡρώδου (Ῥώδα A) μιμιάμβων· Μὴ δή, κόρη, τυ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας | ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ. | γυναικός κτλ. ‖ 46 Hes. ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενον ... ἐξορῆσαι (exorare) τὸν ἀξιούμενον.

VI τῆς Ἑρμοδώρου, τὴν πλατεῖαν ἐκβάντι,
ἦν μέν κοτ', ἦν τις, ἀλλὰ νῦν γεγήρακε·
col. 32 τούτῳ [Κυλ]αιθὶς ἡ μακαρῖτις ἐχρῆτο —
μνησθεῖεν αὐτῆς οἵτινες προσήκουσι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

οὐδέτερος αὐτῶν ἐστιν, ὡς λέγεις, Μητροῖ.
ἀλλ' οὗτος οὐκ' οἶδ' ἢ Χίου τις ἢ 'ρυθρέων
ἥκει· φαλακρός, μικκός· Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
Πρηξῖνον. οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σύκῳ
ἔχοις ἂν [οὕτ]ω· πλὴν ἐπὴν λαλῇ, γνώσῃ
Κέρδων ὁτεύνεκ' ἐστὶ καὶ οὐχὶ Πρηξῖνος.
κατ' οἰκέην δ' ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρῃ —
τοὺς γὰρ τελῶνας πᾶσα νῦν θύρη φρίσσει —,
ἀλλ' ἔργ', ὁκοῖ' ἐστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης·
αὐτῆς. ὁρῆν τ[ὰς] χεῖρας, οὐχὶ Κέρδωνος
δόξεις· δ[ύω] μὲν — δύο γὰρ ἦλθ' ἔχων, Μητροῖ —
ἰδοῦσ' ἁμί[λλ]ῃ τὤμματ' ἐξεκύμηνα·
τὰ βαλλί' οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῦσι —
αὐταὶ γάρ ἐ[σ]μεν — ὀρθά, κοὐ μόνον τοῦτο,
ἀλλ' ἡ μαλακότης ὕπνος, οἱ δ' ἱμαντίσκοι
ἔρι', οὐχ ἱμ[άντες]· εὐνοέστερον σκυτέα
col. 33 γυναικ[ὶ] διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν εὑρ[ί]σ[κοις.

---

55 ΚΥΛΑΙΘΙC legi posse credo, ΠΥΜ- vel ΓΑΛΑΙΘΙC Bch | anapaestus nominum propriorum excusationem habet ‖ 57 ΟΥΔ ЄΤЄΡΟC | ὢν Kb Hw, sed neutrum illum esse ipsa Metro dixerat ‖ 59 HKI | ЄΡΙCΙΝΑΙ ‖ 60 ΙΚΑCΑΙC ‖ 63 ⁄ΚΑΤΟΙΚЄΙΝ, Є certum, ultimae litterae non prorsus certae (ΟΙΚЄΗ legit Bch): κατ' οἰκέην = κατ' οἰκείην = κατ' ἰδίαν (Athen. VIII p. 349 B). κατ' οἰκίην Rth, plerique ‖ 65 verba disposuit Bch ‖ 66 ΟΡΗΝΤ--ΧЄΙΡΑC ‖ 67 suppl. Bl ‖ 68 ΙΔΟΥCΑΜΙ--Η, suppl. Bl, ἅμ' ἰ[λλ]ᾶς Bch, sed ΩΛΛ litteris vix locus est ‖ 70 Є-ΜЄΝ, verum vidit Hw ‖ 72 suppl. Rth ‖ 73 suppl. Bch, num εὑρήσεις? cf. supra ad v. 36

ΜΗΤΡΩ VI

κῶς σῦν ἀφῆκας τὸν ἕτερον;

ΚΟΡΙΤΤΩ

τ[ί] δ' οὐ, Μητροῖ,
ἔπρηξα; κοίην δ' οὐ προσήγαγ[ο]ν πειθοῦν
αὐτῷ; φιλεῦσα, τὸ φαλακρὸν καταψῶσα,
γλυκὺν πιεῖν ἐγχεῦσα, ταταλίζουσα,
τὸ σῶμα μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι.

ΜΗΤΡΩ

ἀλλ' εἴ σε καὶ τοῦτ' ἠξίωσ', ἔδει δοῦναι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἔδει γάρ, ἀλλ' ἄκαιρον οὐ πρέπον γ' εἶναι·
ἤληθεν ἡ Βιτᾶτος ἐν μέσῳ δούλη.
αὕτη γὰρ ἡμέων ἡμέρην τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον σκωρίην πεποίηκεν,
ὅκως τὸν αὑτῆς μὴ τετρωβόλο[ν] κόψῃ.

ΜΗΤΡΩ

κῶς δ' οὗτος εὗρε πρός σε τὴν ὁδὸν ταύτην,
φίλη Κοριττοῖ; μηδὲ τοῦτό με ψεύσ[ῃ.

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἔπεμψεν αὐτὸν Ἀρτεμῖς ἡ Κανδάτ[ου
τοῦ βυρσοδέψεω τὴν στέγην σημήνασα.

---

74 ΚΩC | Τ(-)ΔΟΥ, Δ incert.: *τί ου?* ‖ 75 ΠΙΘΟΥΝ ‖ 75 sq. post ЄΠΡΗΞΑ et ΑΥΤΩΙ interstitia ‖ 77 ΤΑΤΑΛΙΖ-ΥCΑ, lectio (Hck) conl. I 60 certa; vox a *τῆ* (*τητᾶσθαι τατᾶ*) conficta, cf. *ταντολίζω*; *tätscheln* contulit Bch ‖ 79 ΑΛΛΙ | ЄΔ^CΙ, є (?) superscriptum ‖ 80 ЄΔЄΙ | ·ΓΙΝΑΙ, *τ ιναι* Kn, *ἀλλὰ καιρὸν οὐ* (*οὖν*) *πρέποντ' εἶναι* Bch, alii; *ἀλλὰ — γὲ at certe* ‖ 81 ΗΛΗΘЄΝΓΑΡΗ, *γὰρ* ex versu 80 vel 82 iteratum; *ἦλθεν γὰρ* Rth Bch | in fine *Εὐβούλη* Kb ‖ 85 ΚΩC ‖ 87 ЄΠЄΜΨЄΝ | *Ἀρτεμῖς* Bch, cf. *Ἀρτεμισία*, *Ἀρτεμίσιος*, ΑΡΤΗΜΙC mulier Inscr. Coae 357 | ultimae litterae prorsus incertae, suppl. Rth, *Κανδᾶτος* plerique

VI ΜΗΤΡΩ

αἰεὶ μὲν Ἄρτεμῖς τι καινὸν εὑρίσκει,
πρόσω ποεῦσα τὴν προκυκλίην θάλλ[ει]ν.
ἀλλ' οὖν τότ' οὐχὶ τοὺς δύ' εἶχες ἐκλῦσαι·
col. 84 ἔδει πυθέσ[θ]αι τὸν ἕτερον τίς ἡ ἐ[κ]δοῦσα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

ἐλιπάρεον, ὁ δ' ὤ[μ]ννεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι * * *

ΜΗΤΡΩ

λέγεις ὁδόν μοι, νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι,
ὅκως ὁ Κ[έρ]δ[ω]ν ὅστις ἐστὶν εἰδ[ῶ ἐ]γώ.
ὑγίαινέ μ[ο]ι, [Κοριτ]τί· λαιμάτ[τω], χὤρη
ἡμῖ[ν] ἀφ[έρπειν] ἐστί.

ΚΟΡΙΤΤΩ

τὴν θύρην κλεῖσον
αὕτ[η σ]ύ μ[οι], ὠοπῶλι, κἀξαμίθρησαι,

---

89 ΑΙΕΙ, δι ει Kn, verum vidit Kb | ΕΥΡΙΚ-ΕΙ, ευρησει Kn ceterique ‖ 90 ΠΡΟCΩΠΙΕΥCΑ, in archetypo fuit fortasse ΠΟΙΕΥCΑ | A loco alieni θεοὶ προκύκλιοι Iunonis Τελείας socii Erythris | ΠΡΟΚΥΚΛΙΗΝΘΑΛΛ-Ν, ultimae litterae incertae, super ΘΑΛ Bch scriptum esse putat ΠΩΡ, ut θάλψιν per θαλπωρὴν explicet glossator, ego θάλλειν per προχωρεῖν explicatum esse opinor ‖ 91 ΙΧΕC ‖ 93 Ω-ΝΥΕΝ, non fuit quod omnes scribunt ΩΜΟCΕΝ; ὤμνυ' corrigendum, nam νε per synizesin vix accipi potest | ΕΙΠΕΙΝ, ad marg. Α (= ἄνω), in margine superiore litteris festinanter exaratis: ταυτηι γαρ, quae sequuntur incerta: και ηγαπησεν Kn, ισθι κ⟨αι⟩ πονηρ⟨ος⟩ ην Bch, denique μητροι Κ (= κάτω?). Hinc Bch: ταύτῃ γάρ, ἴσθι, καὶ πονηρὸς ἦν, Μητροῖ, post versum 93 fortasse inserendum ‖ 94 ΙΝΑΙ ‖ 95 ΙΔ[Ω Ε]ΓΩ Kn, Γ litterae lineas angulo recto scriptas iure cognoscens; εἰδ[ῆ]σω Bch conl. V 78 ‖ 96 spatium post -----ΤΙ |.χωρει Kn, χώρει plerique; ultima littera Η potius quam ΕΙ. Initium suppl. Bch, exitum Cr ‖ 97 suppl. Cr | ΚΛΙCΟΝ ‖ 98 ΑΥΤ--ΥΝ--Ω(CC?)ΟΠΩΛΙ, cf. V 42; multa tentavi, quod dedi maxime probabile; ἐξαμιθρῆσαι plerique

αἱ ἀλεκτ[ορί]δες [εἰ σ]όαι εἰσί, τῶν τε αἱρέων VI
αὐτῇσ[ι ῥίψο]ν. οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῦ[σιν
ὤρν[ι]θε[ς αἱ αὔ[λε]ιαι, κὴν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ.

---

99 ΑΙΑΛ-ΚΤ---ΔΕCΙ-ΟΑΙ, non potest legi *αἱ ἀλκυόνιδες [γὰρ ἐσ]πέραι*; quod scripsi, probabilius quam *εἰ πάρεισι, εἰ ἀθρόαι εἰσί*; de *ἰδ-* cf. III 19. VII 14 ‖ 100 spl. Bl Cr ‖ 101 ΩΡΝ-ΘΕ-ΑΥ---ΑΙ, *ωρν.θ.....αι* Kn legerat, corr. Cr. conl. Babr. 135, 5 sim. *ὤρν[ι]θε[ς] αἱ [ἄλλ]αι* vel *αἱ [ἁβρ]αί* Cr olim, *ὤρνιθες αὗται* Bl, quo vocabulo spatium non expletur. *αὔλιαι* vel *αὔλεαι* (supra v. 63) per synizesin pronuntiandum, cf. III 71. VII 20

VII.

[Σ]ΚΥΤ[Ε]ΥΣ.

ΜΗΤΡΩ

Κέρδων, ἄγω [σ]οι τάσδε τὰς [καλάς, εἴ] τ[ι
τῶν [σ]ῶν ἔχεις αὐτῇσιν ἄξιον δεῖ[ξ]αι
χειρέων νοῆρες ἔργον.

ΚΕΡΔΩΝ

οὐ μάτην, Μητροῖ·
ἐγὼ φ[ι]λῶ σε. ταῖς γυναιξὶν οὐ θήσεις
τὴν μέζον' ἔξω σανίδα; Δριμύλῳ φωνέω·
πάλιν καθεύδεις; κόπτε, Πίστε, τὸ ῥύγχος
αὐτοῦ, μέχρις τὸν ὕπνον ἐκχέῃ πάντα·
col. 35 *μᾶλλον δὲ τὴν ἄκανθ[άν οἱ κρόκ]ῃ καλῇ*
ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο[ν. εἶα δή, οἰκότρι]ψ,

---

1 ΤΑΣΙ-----, suppl. Cr (an *κόρας?*), [*φίλας*] W Bl ‖ 2 ЄΧΙC | ΔΙ-ΑΙ ‖ 3 spat. ante ΟΥ | ΜΗ^Τ^ΟΙ^Ρ^Ι, fuerat ΜΗΤΟΙ = *Μητροῖ*, ΡΙ del. ᴘ add. m. rec. ‖ 4 ЄΓΩ: alteri personae vers. 3 *οὐ κτλ.* tribuit, quod propter Rth aliosque moneo | spat. post CЄ ‖ 5 ΔΡΙΜΥΛΩ, corr. Rth, cf. V 47; *Δριμύλ'*; *ὤ* Bch ‖ 6 ΚΑΘЄΥΔΙC ‖ 8 *ἁρμογ]ῇ* Bch, suppl. Cr ‖ 9 *δησο[ν..........ψ* Kn, inter *ν* et *ψ* septem tantum litteras excidisse vix recte statuit Bch; suppl. Cr, *τυρόκλεψ* vel *κέρκωψ* Bch

---

6 *Πιστὸν* servi nomen esse Helladius testatur apud Phot. Bibl. p. 532^{b} B., cf. ad V 9

κίνει ταχέως τὰ γοῦνα[τα, ἤ σε ποιή]σω, VII
τ]ρίβειν ψοφεῦντα νουθ[ετηθέντ' ἐκ] τῶνδε.
ν[ῦ]ν ἔκ μιν αὐτήν, λε[υκόπυγε, λαμπ]ρύνεις,
κ[ἤγωγ' ὑπέρ] σευ τὴ[ν ἕδρην ἀπο]ψήσω; —
ἔξεσ[θε] Μητ[ρό]ῖ. Πίστ[ε, τὴν ἄνω ἀνο]ίξας
πυ[ρ]γῖδα — μὴ τὴν ὧδ[ε, τὴν ἄνω εἶπο]ν —
τὰ χρήσιμ' ἔργα τοῦ τρ[ισοιζυροῦ σκυτέ]ος
τἀχέως ἔνεγκ' ἄνω[θε. μᾶ, φίλη Μητ]ροῖ,
οἶ' ἔργ' ἐπόψεσθ': ἡσυχῇ [μὲν ἄθρησ]ον
τὴν ἀμβαλού[χ]ην· οἰ[κίη τόδε π]ρῶτον,
Μητροῖ· τέλεων ἄρη[ρεν οὐκ ἰχν]έων ἴχνος;
θηεῖσθε χύμε[ῖ]ς, ὦ γυ[ναῖκες· ἡ πτέ]ρνη
ὀρῆθ' ὅκως πέπηγε χ[ὡς ἱμαντίσκ]οις
ἐξηρτίωται πᾶσα, κ[οὐ τὰ μὲν καλ]ῶς,

---

10 ΚΙΝΙ | ΓΟΥΝΑ----------ᴗω, supplevi exempli causa | *ψοφεῦντα* sc. *δεσμά* ‖ 11 ΤΡΙΒΙΝ | ΝΟΥΘ--------ΟΥΤΩΝΔΕ, ΟΥ deleta: scripsi *ἐκ τῶνδε* = *posthac* (Soph. OR. 235. 282. 1251 etc.) ‖ 12 ultimae litterae ΡΥΝΙϹ, non -Η: Bch papyri fibra deceptus est ‖ 13 ϹΕΥ litterarum superiores partes servatae *τὴ[ν κόνιν δ' ἀπο]ψήσω* Hdl ‖ 14 ΕΖΕϹ---ΗΤΙ-Ι, verum viderunt et Bch et Palmer, qui *ἔξεο σὺ Μ.* proposuit ‖ 15 decem litterarum lacunam statuerunt Kn Bch. De hiatu cf. II 43; possis *ἄνω κείνην* ‖ 16 ΤΟΥΤΡ (-ΤΙ? *τοὺτ* Kn) ----------- suppl. Cr. coll. 37, *τοὐπ[ινῶμα Κέρδων]ος inventum* (Hippocr., cf. *νοῆρες* v. 3) vix legi potest ‖ 17 *Μητροῖ* certum, nam Τ litterae hasta conspicitur ‖ 18 suppl. Bch ‖ 19 ΤΗΝΑΜΒΑΛΟΥΧΗΝ, nullum C litt. vestigium, ⟨σ⟩*αμβαλούχην* Headlam ceterique: *ἀ*- forma analogiis non caret | ΟΙΙ-------ΠΡΩΤΟΝ, non fuit *οἶ ἔχει* (Bch): conl. 125 supplevi exempli causa, quasi *οἰκεῖον*, *domui aptum* ‖ 20 *αρη* Kn, ΑΡΙϹ Bch, papyri fibram pro Η litterae hasta transversa agnoscens *ἄρισ[τον ἰχν]νέων* idem. Novem fere litterae exciderunt, suppl. conl. v. 118 ‖ 21 suppl. Rth alii ‖ 22 suppl. Cr, *χαλκέοις ἥλοις* Hdl Bch alii, possis *χρυσέοις* conl. Ael. v. h. IX 3, Val. Max. IX 1 ext. 4, et *κέντροις* conl. Paus. X 16, 1. Sed clavum quominus huic loco aptum esse credam impediunt Theophrasti verba char. V extr. aliique loci ‖ 23 ΕΞΗΡ(Ρ, non Ι)ΤΙΩΤΑΙ, i. e. *ἐξηρτίωται* ab *ἐξαρτιόω* (: *ἐξάρτιον* = *ναυλόω* : *ναῦλον*);

VII τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἀλλὰ πά[ντα καλλίστω]ς.
τὸ χρῶμα δ' — οὕτως ὑμ[ῖν ἡ θεὸς] δοίη
col. 36 ζοῆς ὅκωσπ]ερ ἰχανᾶσθ' ἐπαυρέσθαι· —
εὑρήσετ' οὐδὲν ἄλ]λο τῷδ' ἴσον χρῶμα·
οὐ λείρι' οὔτ]ω κοὐδὲ κηρὸς ἀνθήσει.
τοίου Ἀρτεμῖς μνᾶ]ς τρεῖς ἔδωκε Κανδάτου.
ἴσον δὲ τιμὴν] τοῦτο κἤτερον χρῶμα·
κ[ἀμοὶ τοσοῦδ'· ὄμνυ]μι πάνθ' ὅσ' ἐστι ἱ[ρ]ά
χ[ὤσια, γυναῖκες], τὴν ἀληθ[ίη]ν βάζειν,
κ[αὶ νῦν τε κἤπειτ'] οὐδ' ὅσον ῥοπὴν ψεῦδος·
β[άζοντι, μᾶ, Κ]έρδωνι μὴ βίου ὄνησις

ἐξητίωται Bch conl. ἐξαίτιος (αἰτίας ἐκτὸς γεγένηται); non fuit ἐξήκρίβωται. exitum suppl. Bch Cr Hdl alii ‖ 24 suppl. Cr, πᾶ[σα παγκάλω]ς vel καλλίστω]ς Bch; πά[ντ' ἔχει καλῶ]ς Hdl Hw, ft. recte ‖ 25 YM incertum, .η Kn; supplevit Bch, cf. III 1 | 26 suppl. Cr conl. III 1 sq. 56, βίου τε χῶν] ἐριχανᾶσθ' Bch, quod minus probabile propter caesuram; finxeram ῥιχανᾶσθ' (cf. ἀναρριχᾶσθαι ῥιχνοῦσθαι Hesych., ὀριγνᾶσθαι), sed praeferendum quod proposuit Danielsson ἰχ- ‖ 27 ὅτῳ δ' ἴσον χρῶμα sim. plerique; supplevi exempli causa; undecim tantum litteras excidisse statuit Kn ‖ 28 varia tentavi; ὅκου δὲ κηρὸς ἀνθήσει plerique, sed quae K antecedit non O sed Ω dimidiata ‖ 29 undecim tantum litteras abesse statuit Kn; deinde TPIC, ante T litterae C vestigium; τοίου δέ κτλ. suppl. Bch | KANΔÂ--Y, incertum (ἢ K.?) Κανδᾶτις Bch (cf. Ὀδατις, Herod. I p. 106 L.); eandem ni fallor intellegi volt poeta quam VI 87 ‖ 30 suppl. Cr, τιμὴν — χρῶμα accusativi consulto sibi oppositi ‖ Versuum 31 sqq. primas litteras parvola papyri lacinia servata ad versus singulos recte relatas esse probabile, non certum ‖ 31 K (X,Y?) incertum, suppl. coll. 106 | ЄCTINIṔA, post alteram ι lacuna lineolaeque vestigium, fuit P, ut vidit Bl: -ιν syllaba ante vocalem scripta, ut II 51 φησιν‿ἦν ‖ 32 χ[ἡγεῖσθε μ' αἰεὶ] τὴν ἀληθ[ίη]ν βαύζειν, deinde μή [με κερδαλ]έα δίζειν Bch, dignoscere mihi videor THN ΑΛΗΘЄΙ.N ΒΑΔΙΖЄΙΝ, priorum litterarum exigua tantum vestigia servata, BA certum: βαδιζειν in βαζειν correctum, αληθειην ni fallor in αληθιην ‖ 33 ἐρέω γὰρ οὐδὲν] Bch, sed prima littera (I) aut K fuit aut I, hinc suppl. Cr conl. Theocr. XV 74 ‖ 34 suppl. Cr, βαρῦνον ἢ] Bch

κῶ[νημάτ]ων γίνοιτο καὶ χάριν πρός με VII
παῖς μὴ φέροι. οὐ γὰ]ρ ἀλλὰ μεζόνων ἤδη
οἱ βυρσοδέψαι] κερδέων ὀριγνῶνται·
μ[εῖον πονεῦντες] τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
ἔχουσι, πίσ]υγγος δὲ δειλαίην οἶζὺν
καὶ πε]ῖναν [ἀθλ]έων νύκτα κἠμέρην. θάλπω
τὸν δίφρον] ἡμέων ἄχρι⟨ς⟩ ἑσπέρης, κάπτει
ὕπνου ἤδε κ]αὶ πρ[ὸς] ὄρθ[ρ]ον οὐ δοκέω τό⟨σ⟩σον
τὰ Μικίωνος κηρί' εὐπ[ετῆ ὥσθ' ἕλκειν. col. 37
κοὔπω λέγω, τρεῖς καὶ δέ[κ' οἰκέτας β]όσκω,
ὀτεύνεκ', ὦ γυναῖκες, ἀργ[οῦσιν παῖδε]ς,
οἳ κὴν ὕῃ Ζεὺς τοῦτο μοῦ[νον ἴσασ]ι
'φέρ', εἰ φέρεις τι', τἄλλα δ' ἀ[δρανεῖς κέ]αται
ὅκως νεοσσο[ὶ] τὰς κοχώνας θά[λ]π[ο]ντες.
ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,

---

35 *κ[ώνητ]ων* Bch, maior ni fallor lacuna: ⸌ΚΩ-----ΩΝ; lineola corruptelae indicium? ‖ 36 suppl. Cr, *κύων φέροι· οὐ γὰ]ρ* Bch ‖ 37 suppl. Cr ‖ 38 suppl. Cr, ΤΑΘΡΡΑ Kn in ed., qui postea ΤΑΕΡΓΑ ipse proposuit; conieceram *τἄθλα,* sed idem *τὰ ἔργα* ‖ 39 ⸌ΥΓ ⁝ ΓΟC legere mihi videor ‖ 40 ----ΙΝΑΝ ⁝ --- ‖ 41 sex litteras deesse indicavit Bch: incertum; suppl. exempli causa, sed nescio an ante Η fuerit C: *μᾶ, τὸ ἕδος?* ‖ 42 (-)-------ΑΙ (potius quam Υ) ΠΡ--ΟΡΘ-ΟΝ | suppl. Cr, *ἤδε = ὄψις, κεφαλή,* cf. ad V 1 ‖ 43 ΤΑΜΙΚΙ (Ρ Kn Bch, sed aut Κ littera cum Ι coniuncta lineolam adiecit librarius P litterae capiti similis, aut erravit) ΩΝΟCΚ (sive Θ) Η (sive Π) ΡΙΕΥΠ--- (quot litterae exciderint, incertum). *Μικίων* Alexidis piscarius CGFr. III p. 414 M., *κηρὸς* v. 28 ‖ 44 ΤΡΙCΚΑΙΔΕ (ita Kn, Ι Bch)-------(-)ΟCΚΩ, *δι[ηκόνους β]όσκω* Bch, *δέ[κ' οἰκέτας* Cr: cf. v. 9. 47 ‖ 45 ΟΤΟΥΝΕΚ (ε suprascr.), ε add. m. rec. | ΑΡΓ(Ρ?), suppl. incertum: *ἀργικοί?* ‖ 46 ΟΙ lineola obliqua aporiae indicium | ΖΕΥCΤΟΥΤΟΜΟΥ------(-)Ι, ΜΟΥ certum (non ΜΟΙ) ‖ 47 ΔΑ-Ρ------ΑΤΑΙ, Α litterae basin (non C) ante Τ videre mihi videor ‖ 48 ΟΠΩC (κ suprascr.), corr. m. pr. | ΚΗΧΩΝΑCΘΑ-Π-ΝΤΕC, corr. Hw Bch

VII χαλκῶν δέ. τ[ο]ῦτ' ἢν μὴ ὑμὶν ἀνδάνῃ, Μητρ[οῖ,
τὸ ζεῦγος, ἕτερον χἄτε[ρ]ον μάλ' ἐξοίσει,
ἔστ' ἄν, [γύ]ναι, πεισθῆτε [μὴ λ]έγει[ν] ψεύδεα
Κέρδωνα. τάς μ[εν σ]α[μβα]λουχίδας πάσας
ἔνεγκε, Πίστε· [δεῖ μ]άλιστ[ά] ἰνηθείσας
ὑμέας ἀπελθεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰς οἶκον.
θήσεσθε δ' ὑμ[εῖς γέ]νεα τ[α]ῦτα, παντοῖα·
Σικυώνια, 'Αμβρακίδια, νο[σ]σίδες λεῖαι,

---

50 In papyro scriptum quod et alii et ego conieceramus || 52 ΑΝ-'ΙΙΑΙ, spat., suppl. Cr, lectio incerta, ἐπὶ (τὸ) πᾶν Bch | ΠΙCΘΗΤΕ || 53 Μ-ι-Α---ΛΟΥΧΔΑC, spl. Kn Bch; potest ΜΟΙCΑ vel ΜΕΝΑ (ἀμβ.?), non ΜΕΝCΑ || 54 Δ ι-ΑΛΙCΤ-ΙΝΗΘΕΙCΑC, suppl. Cr, ἐπ[ιλ]ινηθείσας Bch, δεῖ μάλιστα Hdl Kn, [χρὴ γὰρ] ἐγκινηθείσας Cr olim || 55 ΑΠΕΛΘΙΝ || 56 ΘΉCΕCΘΕ, θησεῖσθε Bch, sed Ι litteram non dignosco neque ex Ε 'medium ductum' ultra litteram quae insequitur porrectum esse probabile, cum sat spatii intercedat | suppl. Rth, τὰ νέα Bch || 57 CΙΚΥΝΙΑ (ω supra lineam) corr. m. pr.

---

54 Hes. ἰνηθεῖσα· ... κενωθεῖσα (Hippocr.?)

57 sqq. Pollux VII 93 (γυναικῶν ὑποδήματα) τὰ δὲ Σικυώνια (57)· τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εὕρημα.. 94 ..αἱ δὲ βαυκίδες (58) καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο· πολυτελὲς δ' ἦν ὑπόδημα κροκοειδές. γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ...καννάβια (58) ..νυκτιπήδηκες (59), φιττακίδες (cf. 58), ..νοσσίδες (vix a Nosside nominata, sed a νόσσῳ, cf. ψιττακίδια), 'Αμβρακίδες (57), ἀμφίσφυρα (= 59, sed cf. Hes.), ἀκροσφύρια (60). Cf. VII 87: ἡ δὲ βλαύτη (58) σανδαλίου τι εἶδος... VII 90: τῶν καρκίνων Φερεκράτης [μνημονεύει]· καττύομαι τοὺς καρκίνους (60). ..καὶ τὰ διάβαθρα (altiora) δὲ κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (61)· ὁ δὲ κόθορνος κτλ. Hesych. s. Σικυώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα. καὶ φέλια (57). νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον (57). ψιττακίαν (idem vitium apud Photium s. v., ψιττάκια Etym.)· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (58). κανάβια· ...ἢ ὑποδήματα ποιά (58). βαυκίδες· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (58). βλαύτη (= Poll. VII 81), βλαυτοῦν (58), ἀμφισφαῖρα (cum libro nostro; perperam a Polluce -σφυρα accessiverunt). ἀκρόσφυρα· γένος ὑποδημάτων γυναικείων (60). καρκίνος: ... ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις (60). σάμβαλα· σάνδαλα (60). διάβαθρα· εἶδος κτλ. (61).

ψιττάκια, καννα βίσκα, βαυκίδ[ες], βλαυτία, VII
Ἰωνίκ᾽ ἀμφίσφαιρα, νυκτιπήδ[ηκ]ες,
ἀκροσφύρια, καρκίνια, σάμβαλ᾽ Ἀρ[γ]εῖα,
κοκκίδες, ἔφηβοι, διάβαθρα· ὧν ἐρᾷ θυμὸς
ὑμέων ἑκάστης εἴπατ᾽· ὡς ἂν αἴσθοισθε col. 38
σκύτεα, γυναῖκες, καὶ κύνες τί βρώζουσιν.

ΓΥΝΗ

κόσου χρεΐζεις κεῖν᾽ ὃ πρόσθεν ἤειρας
ἀπεμπολῆ<σαι> ζεῦγος· ἀλλὰ μὴ βροντέων
αὐτὸς σὺ τρέψῃς μέζον᾽ εἰς φυγὴν ἡμέας.

ΚΕΡΔΩΝ

αὐτὴ σὺ καὶ τίμησόν, εἰ θέλεις, αὐτὸ
καὶ στῆσον ἧς κοτ᾽ ἐστὶν ἄξιον τιμῆς·
ὁ [τ]εκτονῶν γὰρ οὔ σε ῥηιδίως π[ε]ί[σ]αι.
σκυτέων, γύναι, τὠληθὲς ἢν θέλῃς ἔργον,
ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρσην
ἐφ᾽ ἧς ἀλώπηξ νοσσίη[ν π]εποί[η]τ[αι
τάχ᾽ ἀλφιτηρὸν εὗ[σ]αν. [ἦ ῥ]α κινεῦσι;
Ἑρμῆ τε κερδέων καὶ σὺ κερδίη Πειθοῖ,

---

58 ΨΙΝΤΑΚΑΙΑ (T above N), ψιττάκεα Bch, sed cf. testim. | ΒΛΑΥΤΙΑ, βλαῦται plerique, cf. II 8. IV 95 ‖ 60 βάμβαλ᾽ Bch, sed B primo loco legi posse non credo ‖ 61 num ἔφηλοι? | ЄΡΑ ‖ 63 σκύτεα a σκῦτος: sententiam satis perspicuam a plerisque qui σκυτέα γ. καὶ κύνες scribunt non intellectam mireris ‖ 64 ΚΟϹΟΥ | ΚΙΝ | ΗΙΡΑϹ (non ΗΑΡΑϹ) ‖ 66 Prima littera Α an Ο? ‖ 67 ΘЄΛΙϹ ‖ 69 Ο (an Ι? Ω?)-ϹΚ(Υ?)ΤΟΝΩΝΓΑΡ, ι.τουτο … γαρ Kn, lectio incerta, ὁ ἄγαν τονῶν Cr olim | exitus incertus, ϹΩ legit Bch: π[ε]ί[σε]ι? ‖ 70 ϹΚΥΤЄΩΝ (Bch), δευτεων. Kn ‖ 71 ЄΡΙϹ ‖ 72 ΑΛΩΠΗΞΝΟ-ϹΙΗΝ-ЄΠΟΙ-Τ--; verum viderat Dl ‖ 73 -ΤΑΧ, lineola aporiae indicium | Є:ϹΑΝ-ΙΑ: quod conieceram, legere mihi videor; ἀλφιτηρὸς = λευκόχρως; ἔργα [καλ]ὰ κινεῦσι Bch. ἀλφιτηρὰν correctura vix opus | κινεῦσι, sc. τὸ δέλεαρ ‖ 74 explicavi, sicut Bch; inepta moliti sunt alii | κερδῴη W | ΠΙΘΟΙ

VII ὡς ἤν τι μὴ νῦν ἡμὶν ἐς βόλον κύρσῃ,
οὐκ οἶδ' ὅκως ἄμεινον ἡ χύτρη πρήξει.

ΓΥΝΗ

τί τονθορύζεις κοὐκ ἐλευθέρῃ γλάσσῃ
τὸν τῖμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφησας;

ΚΕΡΔΩΝ

γύναι, μιῆς μνῆς ἐστιν ἄξιον τοῦτο
col. 39 τὸ ζεῦγος ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν· χαλκοῦ
ῥίνημ' ὃ δή κοτ' ἐστὶ τῆς Ἀθηναίης
ὠνευμένης αὐτῆς ἂν οὐκ ἀποστάξαι.

ΓΥΝΗ

μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον, Κέρδων,
πέπληθε δαψιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων.
φύλασσε κάγ[κ]ὰς αὐτά· τῇ γὰρ εἰκοστῇ
τοῦ Ταυρεῶνος ἡκατῆ γάμον ποιεῖ
[τ]ῆς Ἀρ[τακ]ηνῆς, κὐποδημάτων χρείη.
τάχ' οὖν, τάλης, ἄξουσι σὺν τύχῃ πρός σε,
μᾶλλον δὲ πάντως· ἀλλὰ θύλακον ῥάψαι,
τὰς μνέας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαῖ διοίσουσι.

ΚΕΡΔΩΝ

ἤν τ' ἡκατ⟨ῆ⟩ ἔλθῃ, μνῆς ἔλασσον οὐκ οἴσει,
ἤν τ' ἡ Ἀρτακηνή· πρὸς τάδ' εἰ θέλεις σκέπτευ.

---

76 AMINONHX (fort. corr. ex K) YTPH (fuit fort. κύθρη) ΠΡΗΞΙ‾ ‖ 77 ‾TITONΘOPYΞЄI῾, Ξ et Z in papyro simillimae 79 ΓYNAI | μνῆς umbra relicta ‖ 80 BΛЄΠIN ‖ 83 ‾MAΛ ‖ 85 KAI-AC, suppl. Cr; κα[λῶ]ς Rth | IKOCTHI ‖ 86 TAYPЄΩΞNOC HKATH, cf. 91, ἡκατῆ Bch; Ἑκαταία sim. in inscr. Cois | ΠOII 87 AI---HNHC, suppl. ex v. 92 ‖ 88 ͵TAX, dubitavit corrector de versu medio, ubi item perspicitur: TAΛHCA(A, potius quam Δ, Λ) ΛΞ(?)OYCI: ni fallor I deletum voluit (ἄξουσι pro ἄξουσι?) ‖ 89 Fuit ΠA NTΩC ‖ 90 OK ΩC papyro fissa voces distractae (Kn Mk) ‖ 91 ‾HN | OYXOICI (κ supra X), corr. m. pr. ‖ 92 HNTHI, I locum non habet | ΘЄΛIC

ΜΗΤΡΩ VII

οὔ σοι δίδωσιν ἡ ἀγαθὴ Τύχη, Κ[έ]ρδων,
ψαῦσαι ποδίσκων ὧν πόθοι τε κἦρωτες
ψαύουσιν; ἄλλ⟨α⟩ις κνῦσα καὶ κακὴ λώβη,
ὥστ' ἐκ μὲν ἡμέων δὶς ⟨θα⟩λέο⟨ι⟩ σέω πρῆξις·
ταύτῃ δὲ δώσεις κε[ῖ]νο τὸ ἕτερον ζεῦγος
κόσου, πάλιν; πρήμηνον ἀξίαν φωνὴν col. 40
σεωυτοῦ.

ΚΕΡΔΩΝ

σταττῆρας πέντε, ναὶ μὰ θεούς, φο[ι]τᾷ
ἡ ψάλτρι' ⟨Εὐ⟩ετῆρις ἡμέρην πᾶσαν
λαβεῖν ἀνώγουσ', ἀλλ' ἐγώ μιν [ἐχθα]ίρω,
κἢν τέσσαράς μοι Δαρεικοὺς ὑπόσχηται,
ὁτούνεκέν μευ τὴν γυναῖκα τωθάζει
κακοῖσι δέννοις. εἰ [δέ σοί γ' ἐστ]ὶ χρείη,
φέρευ λαβοῦ⟨σα⟩. τῶν τριῶν [θέλω] δοῦναι
καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' [ὧν ἐμοί 'στι] Δα[ρε]ικῶν

---

93 ŌΥ ‖ 95 ΑΛΛΙC, corr. Cr, ἀλλ' οἷς Rth, ἀλλ' εἷς Bch | κνῖσα Rth, κνύζα alii ‖ 96 ‿ΩCΤ, lineola locus obscurus indicatur | Δ(Δ Λ potius quam Α)ΙC(Θ?)ΛΕΟCΕΩΠΡΗΞΙC, correxi coll. VI 90; tentaveram διέλεο, vel δὶς πλέον ut IC illud Π absorbuisset; ἄπλετος σέω πρῆξις Bch, δὶς λόῳ πρήξεις El; σέω = σέο ἡ ‖ 97 ΤΑΥΤΗΙΔΕΔΩC(C potius quam Τ)ΙC, δώσεις plerique, tentaveram δῶτις coll. Hesych. ‖ 99 CΕΩΤΟΥ in marg. sin. add. m. pr.; eadem in marg. sup. repetivit CΕΩΥΤΟΥCΤΑΤΗΡ ὅ (= οὕτω?) ‖ 100 suppl. Rth, facilius *⟨'Ι⟩ετῆρις (cf. 'Ι-άνασσα sim.) ‖ 101 ΛΑΒΙΝ | Ε-Θ-ΙΡΩ ‖ 102 Poeta Δαρ(ε)ικοὺς pronuntiari voluit, cf. 122; spondeus locum non habet, ne in proprio quidem nomine ‖ 104 ΔΕΝΝΟΙC, ι coniectura inepta m. r.; δεννοῖς Bch | An σοι, φίλη? ‖ 105 φέρευ, λαβοῦ ⟨τούτων⟩ Buecheleri vix ferri potest propter caesuram; multa tentavi, velut λάβ' οὔ⟨τω⟩ τῶν τριῶν [κακῶν], quae Cerdo 'lingua non libera' murmuretur ‖ 106 ΚΑΙΤΑΥΤΑΥΤΑΚΑΙΤΑΥΤ--------ΙΔΑ--ΙΚΩΝ, dittographiam del. Kn; ταῦτ' ἄλλα πέντε δαρεικῶν Hdl vix

VII ἔκητι Μητροῦς τῆσδε [τοῖν τέ σευ] χειλ[ο]ῖν.
δύ]ναιτό μ' ἐλάσαι σὰν [φιλήματ', εἰς ἄλλας.
ἐόντα λίθινον, ἐς θεοὺς ἀναπτῆναι·
ἔχεις γὰρ οὐχὶ γλᾶσσαν, ἡδονῆς δ' ἠθμόν·
ἆ, θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπ[έ]σφ[αλ]τ[αι,
ὀτέῳ σὺ χείλεα νύκτα κἠμέρην οἰν[οῖς.
φέρ' ὧδε τὸν ποδίσκον· εἰς ἴ⟨χ⟩νος θῶ[μεν.
πάξ· μήτε προσθῇς μήτ' ἀπ' οὖν ἕλῃς μηδέν·
τὰ καλὰ πάντα τῆς καλῇσιν ἁρμόζει.
col. 41 αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην
τεμεῖν. δὸς αὔτη καὶ σὺ τὸν πόδα· ψωρῇ
ἄρηρεν ὅπλῃ βοῦς ὁ λακτίσας ὑμᾶς.
εἴ τις πρ[ὸ]ς ἴχνος ἠκόνησε τὴν σμίλην,
οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κερδῶνος ἑστίην, οὕτω
τοὔργον σαφέως ἔκειτ' ἂν ὡς σαφῶς κεῖται.

---

recte, nam ante Δ scriptum erat I; num latet καὐταυτὰ (Sophr. fr. 84 B.)? ‖ 107 τησδ----------ει--- Kn, [σὴ δ' ἔτ' ἂν] φωνὴ Bch | cognosco ΧΕΙΛ ͜ ΙΝ ‖ 108 ͜ --ΝΑΙΤΟΜΕΛᾸCΑΙCΑΝΦ-----, lineola corruptelae indicium; incertum quot litterae desint, suppl. Cr, σαμβάλοισιν ὥστ' Ἑρμέω Bch ‖ 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, corr. Hdl | in fine pellucet ΑΝΑΠΤΗΝΑΙ, quod recte coniecerat Hw ‖ 110 ͜ ΕΧΙC, lineola indicium corrupti quod sequitur ΗΔΗΝΗC; deinde ΔΗΘΜΟΝ iam Bch cognovit, ubi δηελθιν Kn de singulis dubitans ‖ 111 ΕΚΙΝΟC | ΑΠ-CΦ--Τ--, CΦΤ litterarum umbras quasdam videre mihi videor; ἄπ[εσθ' ὠνὴρ Bch, ἀπ[οίκισται Hdl ‖ 112 ΟΤΕΩ | ΧΙΛΕΑ | ΟΙΝ---´, verum perspexit Hdl, cf. ἠθμὸς v. 110, πέπωκεν I 25; οἴγνυς Rth ‖ 113 ΕΙCΙΝΟCΘΩΜ-Ν·, punctum an x litterae umbra super I?; εἰ σῖνος θῶ[υμα Bch ‖ 114 ΠΑΞ· punctum pausam indicat | ΕΛΗC (in fine I?) ‖ 115 ΤΗC | ΑΡΜΟΖΙ ‖ 116 ΕΡΙC ‖ 117 spatium post ΤΕΜΙΝ | ΨΩΡΗ ‖ 118 post ΟΠΛΗ interstitium ‖ 121 ΚΙΤΑΙ

---

114 Hes. πάξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον. ἢ τέλος ἔχει. Prius glossema Herondae versu male intellecto ortum. cf. v. κόγξ.

ἀὔτη σύ, δώσεις ἑπτὰ Δαρικοὺς τοῦδε, VII
ἢ μέζον ἵππου πρὸς θύρην κιχλίζουσα.
γυναῖκες, ἢν ἔχητε κἠτέρων χρείην
ἢ σαμβαλίσκων ἢ ἃ κατ' οἰκίην ἕλκειν
εἴθισθε, τήν μοι δουλ[ίδ'] ὧδε ⟨δεῖ⟩ πέμπειν.
σὺ δ' ἧκε, Μητροῖ, πρός με τῇ ἐνάτῃ, πάντως
ὄκως λάβῃς καρκίνια· — τὴν γὰρ οὖν βαίτην
θάλπουσαν εὖ δεῖ 'νδον φρονοῦντα καὶ ῥάπτειν.

---

122 ΔΩCIC ‖ 125 ЄΛΚΙΝ ‖ 126 _ЄΙΘΙCΘЄ, lineola exitum corruptum indicat | --ΩΔЄΠЄΜΠЄΤЄΙ (IN supra), corr. m. pr.; ΔЄΙ (add. Rth) haplographia haustum; quod additum est Ι ex archetypo transcriptum num huc spectat? ‖ 129 δ ρ > ΘΑΛΠΟΥCΑΝ, *θάλπους ἄνευ* Bch | ΡΑΠΤΙΝ | *'homo cordatus bonum vestimentum bene sarciet'* i. e. feminam quae empturas ei adducit donis sibi devinciet; eadem fere ratione explicaverunt Bl Hck

VIII.

ΕΝΥΠΝΙΟΝ.

῎Αστηθι, δούλη Ψύλλα· μέχρι τεο κείσῃ
ῥέγχουσα; τὴν δὲ χοῖρον αὑονὴ δρύπτει·
ἢ προσμενεῖς σύ, μέχρι σευ ἥλιος θάλψει
fr. 1+9 *τὸν κ]υσὸν ἐσδύς; κῶς δ' ἄτρυτε, κοὐ κάμνεις*
τὰ πλ]ευρὰ κνώσσουσ'; αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι.
ἄστηθ]ι, φημί, καὶ ἄψον εἰ θέλεις λύχνον
καὶ τ]ὴν ἄναυλον χοῖρον ἐς νομὴν πέμψ[ον.
τόν]θρυζε καὶ κνῶ, μέχρι σευ παραστᾶ[σα
τὸ] βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι.
δει]λὴ Μεγαλλί, κα[ὶ] σὺ Λάτμιον κνώσσεις;
οὐ] τὰ ἔργα σὲ τρύχ[ο]υσιν· ἀλλὰ μὴν στέμμ[α
ἐ]π' ἱρὰ διζόμ[εσ]θα· βα[ιὸ]ς οὐχ ἡμῖν

---

1 ΚΙCΗΙ ‖ 2 ΔΡΥΠΤΙ ‖ 3 ΠΡΟCΜΕΝΙC | ΘΑΛΨΗΙ, correxit ut videtur manus prima ‖ 4 sqq. suppl. Dl Cr Bch | ΚΑΜΝΙC ‖ 5 post ΚΝΩCCΟΥC interstitium ‖ 6 ΚΑΙΑC+(Τ corr. in Ψ)ΗCΟΝ, corr. m. pr. | ΘΕΛΙC ‖ 9 ΒΡΕΓ|ΜΑ IV 51 ‖ Versuum 12 (10?)—21 binae fere priores litterae col. 41 adhaeserant; quae inde a versu 10 ¦ lineola separata sunt, ex fr. 9 Kn (tab. XXIII) recte huc rettulit Dl ‖ 10 --ΛΗΜ¦ΕΓΑΛΛΙ, interstitium maius, suppl. Bch, *δούλη* Kn | ΚΝΩCCΙC ‖ 11 sqq. suppl. Bch Dl | Post ΤΡΥΧ-ΥCΙΝ interstitium ‖ 12 suppl. Bch, *βά[ψ]ις* Dl

---

1 Phot. Suid. *ψύλλα καὶ ψύλλαι . . . Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης . . . καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα*, cf. AP. VII 403: num haec serva *Afra genus* (Moret. 32)?

ἐν τῇ οἰκίῃ ἔτι μα[λ]λὸς εἰρίων· δειλή, VIII
ἄστηθι· σύ τε μον[ουμέν]η, εἰ θέλεις, Ἀννᾶ,
ἄκουσον, οὐ [γὰρ αὐσυροὺ]ς φρένας βόσκεις.
τράγον τιν' [ἕρπειν ἐπὶ] φάραγγος φήθην
μακρῆς· ὁ [δὲ εὐπώγω]ν τε κεὔκερως [ἦν τις.
ἐπεὶ δὲ δή[ρχε ψηλα]φῆν [τὰ] τῆς βήσσης
ἤ[δη] σφά[γιά ἐσ]μεν· κ[αὶ] γὰρ ἐσσῶμαι [κἠγώ,
σύ[ν μοι δεθ]εῖσαι χ[εῖρ]ες, αἰπόλοι πλε[ῦνες
τη[ρέουσι]ν ἧπα[τ' εἰ]ρίων τε ποιεῦ[σιν
ὥσπερ τελεῦμεν ἐγ[χυτλώσουσαι στέμμα. fr. 2+11
χοῖ μὲν μετώποις ἐ[νεκυλίοντ' ἢ χα]λκὸν
ἔκοπτον ἀρνευτῆρ[σιν εἰκότες πάγχ]υ
οἳ δ' ὕπτι' ἐρρίπτευντ[ο κήπιδιν]εῦντο.
εἰς ἓν γέλως τε κάνίη [ἐκεράν]νυντο.

---

13 Є^N ⁝ ΤΗ^IΟΙΚΙ ⁝ ΗΙ κτλ. corr. m. rec. ut videtur | μα[γμ]ὸς Dl per litteras, sed in papyro Λ potius, quam Μ litterae altera pars | ΙΡΙΩΝ,| ΔΙΛΗ ‖ 14 ⸍ΑϹ ΤΗΘΙ, lineola aporiae signum | ϹΥΤЄΜΟΝ-----ΗЄΙΘЄΛΙϹΑΝΝΑ͡, suppl. Cr, [τ]οῦτ' ἐμὸν Bch: [τ] locum non habere monuit Kn; num μονοῦ τε κεἰ? ‖ 15 ΑΚ ΟΥϹΟΝ | ΟΥ-''͵------Ϲ', suppl. conl. IV 51 | ΒΟϹΚΙϹ ‖ 16—22 suppl. Cr ‖ 16 ΤΡ ΑΓΟΝ ΤΙΝ | ΦΑΡΑ(quod legit Bch I ad Γ pertinet) ΓΓΟϹ(Mk)ΩΙΟ(an Ϲ)Μ(del., non ΑΜ)Ι-, corr. m. pr., φόμην (ΗΘ superscr.) in φήθην mutatum esse ci. Cr coll. Pap. Par. 50,17.21. 51,2.29 ‖ vv. 16 sqq. exeuntibus quot litterae desint si desunt, incertum, nam avulsa est dextra pars papyri ‖ 17 ΜΑ ΚΡΗ Ϲ Ο, post Ϲ spatium vocabuli incipientis indicium ‖ 18 ЄΠ ΙΔЄΔΗ | ΦΗΝ ‖ 19 Η (nescio quid superscriptum)-- ϹΦΑ | in fine litteras aliquot deesse metro ductus recte statuit Bch ‖ 20 ЄΙϹΑΙ, Є fere certum ‖ 21 ⸍ΤΗ lineola obliqua corruptelae indicium ‖ a v. 22 nova pagina incipit ‖ 22 ЄΓ potius quam ЄΝ vel ЄΠ ‖ versuum 23 sqq. ultimae litterae minutae papyri particulae inscriptae (fr. 11 tab. XXIII) primus huc rettulit Dl; quot litterae mediis versibus desint, incertum ‖ 23 suppl. Cr ‖ 24 suppl. Dl, πόντο]ν Bch: cf. Phoen. Coron. 6 ‖ 25 suppl. Dl, ultima littera Ο, Ο potius quam Є; ἐρρίπτευν τὰ μέλε' ἐδίνεον τε Bch ‖ 26 ЄΙЄΝ | suppl. Dl, [ἀνεμίγν]υντο Bch

VIII κἀγὼ 'δόκεον δὶς μ[υρίους ἔχειν μ]όχθους
---ἀ]ναλέσθαι κη[
--------ωστη [·   ]νος
                    ]--ησαν
                    ]ητι
fr. 5 ∪ – ∪ μαι δὲ τ[ὴ]ν νέην ∪ – – –
∪ – ∪ ἄ]μφω τ[ὸ]ν δορέα ∪ – – –
ων ἐλή[ξε]το ἓν δύ[ο
∪ – ∪ ὧδε τῶν ἀρωδι[ῶν – –
ναι τὰ τῆς φ[
∪ – ∪ ἀ]λλ' οὐδ' ὣς ∪ – ∪ – – –
αἰ]πόλοι μ[
]τελευ[
„[·δεινὰ
fr. 8 „τὰ δεινὰ [μοὐστίν – ∪ – ∪ – – –
„ἔρρ' ἐκ προσώπου, μή <τι> σ' ἐκπερῶν πρέσβυς
„οὔλῃ κατ' ἰθὺ <τῇ> βατηρίῃ κνάψῃ."

---

27 suppl. Dl ‖ 32 ΛΑΙΔΕ)-ΝΝΕΗΝ, δὲ κ[υ]νέην Bch ‖ 33 ἄμφωτον δόρεα Bch, sed δορεύς = σφαγεύς ‖ 34 Ο[Ω potius quam Ο]ΝΕΛΗ--ΕΤΟΕΝΔΥ, suppl. Bch, cf. Suid. ‖ 35 ἀρωδιῶν *ardeorum* interpretatur Bch, cf. Hippon. 63. 76 λαιμᾷ δέ σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ; φ[άραγγος? φ[υγῆς? ‖ 36 ΝΑΙΤΑΤΗϹΦ et Kn legit et ego agnosco; ν αἶγα τῆς φ Bch ‖ Versiculi qui 39 excipit lineolae quaedam servatae ‖ 40 columnae initium ‖ 41 ΕΡΡΕΚΠΡΟϹ, caetera ex Scholio Nicandreo ascita ‖ 42 ΟΛ·ΗΙΚΑΤΙϹ, caetera e schol. Nic., ubi in fine καλύψῃ

---

41 sq. Schol. Nic. Ther. 374 p. 31 K.: βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ. καὶ Ἡρώδης ὁμοίως ὁ [ἡμίαμβος] <ἰαμβογράφος> ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ (conieceram Ἐνυπνίῳ)· φεύγωμεν (glossema) ἐκ προσώπου μή σ' ἐκπερῶν πρέσβυς οὐλῇ κατιθὺ (ita V; alii κατ' εὐθύ) βατηρίῃ καλύψῃ. Quod delevi ἡμίαμβος hominis Byzantini inventum de metro coniecturam facientis e margine in textum irrepsit. Nulli igitur Herondae dimetri mimiambici atque cadit quod divinatus est Fr. Hanssen in commentationibus Ribbeckianis p. 190 sq.

κἠγὼ μ[ὲν εἶποὺ VIII
„θανεῦμ' ὑ[π'
„μαρτύρ[ομαι
ὁ δ' εἶπεν [
„καὶ τοῦ τι[
---ναθ[

. . . . .
. . . . .
. . . . .

„τ]ἄνθεα
„τὰ μέλεα [δένδρα
„τιλεῦσιν ε[
„τομὴν ασ[
„πολλῶν τ[
κἠγὼ εἶπ[ον „
„κ]ἠγὼ οὐκ ἐσύλευν [fr. 3
„κ]αὶ ἄλλης δρυὸς [
„ἃ] δ' ἀμ[φ]ίκαρτα[
-ινα--ποιουν [
---ψ--ξιον με [
-------ν μα λι[
------κροκωτ[
------λεπτῆς ἀ[ρβύλης

---

43 Κ(Η)[Η ex Ω man. pr.]ΓΩΜϹ ‖ 44 ΘΑΝΕΥΜΥ ‖ 46 ΟΔΙΠΕΝ ‖ 47 ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΙ, scriba voluisse videtur quod dedi: *καὶ τοῦτ' ἰ* vel *κατ' οὔτι* Bch ‖ 52 .ΑΝΘΕΑΙ, ..*νοσα* Kn, verum vidit Bch ‖ 55 ΤΟΜΗΝΑϹ(Ϲ, Ε, Ω, Ο?)---, *τομὴν ἀσ[ελγῆ]*? cf. Soph. Ai. 582 ‖ 57 ΚΗΤΩΙΠ, ultimae litterae incertae, *κητωιγ* Kn: mira sinistra Τ litterae hasta; columnae exitus ‖ 60 spat. post ΚΑΡΤΑ, deinde Ι (Ι? Ο?) ‖ 61 -Ι (vel Ω, Ο)ΝΑ ‖ 62 ---Ψ--Ξ(vel Ϲ, Kn)ΙΟΝ ‖ 63 Ν(ΛΙ vel ΑΙ?) ΜΑ ΛΙ, post ΜΑ spatium, ultima littera aut Ι aut Ο, Ω, Ε ‖ 64 ΚΡΟΚΩΤ ‖ 65 ΛΕΠΤΗϹΑ

VIII ------ς δ' ἐνεβ[
------εν κυπα[σσ
-------ἀμφικι[
-----κο]θόρνου
------ωμεν το[
------ωρην ιχ[
----τ]ὸ λῶπο[ς
τοῦ Ὀδ]υσσέως ω[
fr. 10]ως ἔχ[ει
]αδη[
]εζον[

---

68 ultima littera aut I aut N, εἶχ'] ἀμφὶ κν[ήμας Bch ‖ 70 prima littera ω: ω potius fuit quam O ‖ 71 IM Kn, ego IX agnosco ‖ 72 ωΛωΠΟ (o supra ω et O), corr. m. pr. ‖ 73 -----ΥCCЄωCω (o supra ω), num fuit ὡς, corr. in ὅκως? ‖ In fine Somnii sol oriens descriptus esse videtur, cf. Matii fr. 2 infra p. 92. Scilicet ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα γελᾷ (Apostol.-Ars. VIII 77g p. 452).

Fr. 10 propter papyri texturam somnio tribuit Kn, ad prooemium 1—3 rettulit Mk

⟨ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ⟩

* * *

fr. 4

γε[
αν[
ἰαμ[β
ισση[
σκά[ζοντ
σα[
θι[

* * *

. . . . [ἡρῷα 7b
ἴσον] κλέος καὶ Μοῦσαν ἤ μ' ἔπεα κ[άμνειν 8
ἤ] τ' ἒξ ἰάμβων, ἤ με δευτέρῃ 'γν[ῶσθαι

Fr. 4 papyri frustulum mediae fere paginae tribuendum ‖ 1 ι·C umbrae incertae, ΓЄ an ЄC an H an TO? ‖ 3 IAM ‖ 4 εἰς ση Bch ‖ 6 CA an ЄA? ‖ 7 IΘN legere sibi visus est Mk ‖ In fine versuum 8 sqq., in quibus nova incipit pagina, quot litterae desint incertum dextera papyri particula avulsa: tres praeter ultimum versum vel quattuor excidisse probabile ‖ 8 ἴσον] κλέος potius quam Ἡρα]κλέος (Theocr. II 121), ἐμὸν] κλέος Dl Cr olim; praecedere velut ποιήσει ἔχειν coniecit Bch, deinde sententiam esse 'si minor ore videbor, non minor animo': ego nunc ἔπεα et ἰάμβους, carmen epicum et iambos choliambosque inter se opposita esse credo ‖ 9 μ]έγ' ἐξ Bch, λ]έγ' ἐξ Cr olim, ἔλ]εγ' ἒξ Dl, lectio incerta: Ϲ TЄΞ, scripsi ἤ τ', cf. Buttmann Lexil. II 230, Il. *T* 148, Phoen. Coron. 3 infra p. 70 | ΔЄYTЄPHΓN, Γ ita: Ι̅ (Γ ex I?); spatium post H: scriba non dedit δεῦτε ῥηγν- vel ἠν[ῆσθαι (Cr olim), potest δευτέρῃ γν[ώμῃ, γν[οῦσα (Dl), sim.

λεῷ]ς μεθ' Ἱππώνακτα τὸν πάλαι [κλεινὸν
τ]ὰ κύλλ' ἀείδειν Ξουθίδαις ἐπιοῦσι[ν.

---

10 -◡ωιC, suppl. Cr, *Κῴοις*, quod olim conieci et Meklero probavi, improbat Kn, *η]μας* Kn olim, solum C certum esse recte testatus, *ἡ]μᾶς* Bch: ΜΑC legi posse non credo | Exitum suppl. Dl, infinitivus *ἀείδειν* a *κλεινὸν* adiectivo pendet; *κεῖνον* Cr olim ‖ 11 -ΑΚΥΛΛ·ΑΙΔΙΝ | ΕΠΙΟΥCΙ, *ἐπᾴουσιν* Dl Bch; ι praeter consuetudinem producta, altera linea dubitationis indicium | sequuntur *'Απονηστιζόμεναι*

---

11 Hes. *Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου* cf. schol. Lycophr. 987.

IX.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ.

Η ΔΕΙΝΑ

Ἕ]ζεσθε πᾶσαι. κοῦ τὸ παιδίον; δέξ[αι,
κ]αὶ π[ρ]ὸς Εὐέτειραν [κ]αὶ Γλύκην β[αδίζουσα
ε]ἰπ[έ σ]φ[ι φ]αιδρή· ʽτὴν ἕτοιμον οὐ [λήψει;ʼ
ἢ ῥ' οὐ ποιήσ]εις, μή σε [κν]ισμάτων [γεύσω;
τί τὰ ἁβρὰ] κεῖν', ἄτ[ακτε —

ΕΥΕΤΕΙΡΑ

μή] νύ το[ι θυμοῦ·
---------η---------η πέπω[κ' ἤδη

Ad hunc mimum propter *παιδίον* v. 1 fortasse pertinent *ἄδ.* fr. 1 *ἢ χαλκέην μοι μυῖαν κτλ.* atque Matii fr. 4: *nuper die quarto* etc. ‖ Versibus 1—4 exeuntibus quot litterae desint incertum ‖ 1 spat. post ΔCΞ-, altera litt. Є potius quam O; *δέξα[ι* Bch, A litterae nullum vestigium; *Δόξα* (nomen proprium) Cr olim ‖ 2 ΑΙΠ-ΟCЄΥЄΤЄΙΡΑΝ-ΑΙΓΛΥΙCΗΝΒ, *Μαιῆ'* (= *Ἑρμῆ*), *δς Εὐέτειραν καὶ Γλύκην* (deorum nomina) *βόσκεις* Bch, sed ferri non potest spondeus quarti pedis; *Εὐέτειραν* (quasi *'ΕϜέτειραν*) correpta prima legi posse credo, cf. *ἱκετ(εύ)ω* III 71 ‖ 3 -!Τ (ΙΠ, ΙΞ, ΙΖ) --(Φ?)--ΑΙΔΡΗ, inde novum incipere comma scriba indicavit | in fine ΟΥ, *οἰ[νοῦσσαν* Bch ‖ 4 CЄΙ [Ι corr. ex Є]CΜΗCЄ ‖ 5 ΚΙΝ ΑΤ, spatium octo litterarum | ΝΥΤΟ, ultima littera O vel ω | v. 5 dubites sitne eidem mulieri continuandus (*τί τὰ ἁβρὰ] κεῖν', ἄτ[ακτε; κή]νυτ' ο[ὐν ἔργον,* cf. VI 45), an alteri personae tribuendus (*ταῦτ' ἔστ' ἐ]κεῖνα τ[ἀμά· μή] νύ τοι κτλ.*, cf. Soph. Phil. 922), an inter colloquentes dividendus, quod praetuli ‖ 6 ΗΠΕΠω, prima littera H potius quam C, ultima ω quam O .

Hesych. *ἀπονηστίσασθαι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν*

IX ------------------- ἐς κόρ[ον
------------------ φ]ίλ[η --
fr. 7 φ]έρ' ὧ[δε
α[ὕτη,
εὐπ[
τίθεσ[θε
γλήχ[ωνα

Primae versus 8 litterae fragmento 7 adhaerebant ‖ ante v. 9 litterarum quaedam umbrae conspiciciuntur -Ιᴗ, ad versus 8 initium referendae: nam prooemii v. 8 paginae initium, finis IX 13, atque 18 fere versuum singulae sunt columnae. Versibus 9 sqq. (fr. 7) filiolam vel servam appellari conicio 9 -ЄΡ(Ι?)ῶ (vel Λ, Μ), non fuit quod Bch coniecit τ]ερ[π-; supplevi ad VII 113 ‖ 11 C(Є vel C)ΥΠ (Π vel ΤΡ, ΤЄ) ‖ 13 γλή-χ[ωνα ientantium esse recte monuit Bch, cf. Hom. hymn. Cer. 209, schol. Arist. Pac. 712

X.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

12.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς, fr. 1 Bgk 13 Kn
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ,
ὡς τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζοῆς ἀπήμβλυνται.

Stob. Flor. CXVI 21 (Maxim. Apost.): Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ (Μολπίνου Meineke, sed cf. Φαεινός sim.), sequuntur vv. 1—3, ib. 22: Ἡρώδου μιμιάμβων, sequitur v. 4. Recte coniunxit Salmasius ‖ 3 ὁ ὑπὲρ κεῖνο codd., corr. Porson ‖ 4 αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβλυτο codd., corr. Salmasius

---

XI.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

13.

προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης. fr. 2 Bgk 12 Kn

Athen. III p. 86 B: καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης· κοχλιώδες (κογχώδες A) δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις, sequitur versus. ‖ προσφῦσ' Bch conl. Arist. Plut. 1096 'adhaerescens ad amasium' interpretatus (de muliere).

ΑΔΗΛΑ.

14.

fr. 3 Bgk 14 Kn

ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει,
ἢ ταῖσι μηλάνθαισιν ἅμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

Stob. LXXVIII 6 (Apostol.-Arsen.) *Ἡρώδου μιμιάμβων κτλ.* ‖ 2 *τῇσι* Meineke | *μηλανθασι* codd., *μηλάνθῃσι* Gaisford; *μηλάνθη* hyphaeresi syllabica e *μηλολάνθη* ortum. cf. Arist. Nubb. 761 cum scholl.; Pollux IX 124 ‖ 3 *κεσκίου* Salmasius, sed in voce singulari nil mutandum; fuit ni fallor *κέσκειον*, cf. *οἰκέην* VI 63 ‖ Fortasse ad mimum IX 1 pertinet, ubi v. 1 *παιδίον* commemoratur, puella Cottali fortasse compar. Simile Matti fr. 3, cf. p. 73

---

1 Hesych. *χαλκῆ μυῖα· εἶδός τι μυίας*, cf. *μυῖα χαλκῆ· λέγεται παιδιά τις κτλ.* ‖ 3 Hes. *κεσκι* (*κεσκίον* Mus.) *στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λίνου.* Cf. Pollux IX 123. 114

15.

fr. 5 Bgk 15 Kn

ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον
τούτου τι, μεῖζον τοῦ ἑτέρου δοκεῖ πρήσσειν.

Stob. XCVIII 28 *Ἡρώδα μιμιάμβων* ‖ 3 *τοῦτον — δόκει* Schneidewin; coniecerunt *κρεῖσσον* vel *ἄμεινον*, sed *μέζον πρήσσειν* legitur IV 69. Cf. 'Susarion'. CAFr I p. 3 K.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ.

16.

p. 512 Bgk

Zenob. Ath. III 155 (= Ps.-Plut. 115 p. 338 Gott., Par. 547 p. 174): *Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ* (fr. 352 p. 436 K.) *εἴρηται δέ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.*

Cf. Iulian. Or. II p. 80 A: *οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχουσαν χρυσίον.* Herodoti locus frustra quaeritur: *Ἡρώδα* nomen substituit Bergkius p. 512 (cf. fr. 18, Etym. M. s. v. *ζήτρειον* [supra ad V 32], ubi item *παρὰ Ἡροδότῳ* legitur pro *παρὰ Ἡρώνδᾳ*): recte fortasse, nam in proverbiis illustrandis Didymum (Zenobium) Heronda usum esse non quo nomen (II 101 Ath., 510 volg.) eius scriptum exstat uno loco confirmatur, sed multis illis quos in libello meo tractavi. Spectat fortasse ad pompae descriptionem, quo rettuli Matt. fr. 8, cf. Theocr. XV 123 *ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός.*

17.

μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι

Etym. M. 64, 13 *ἀλινδῶ· τὸ κυλίω· οἷον·* sequitur versus, cf. PLGr. III p. 696. Metrotime aliqua de pueris adolescentibus conqueritur (cf. III 11 sqq.). *ἀλινδεῖσθαι* eadem ratione adhibitum V 30.

5*

18.

κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Empir. adv. Math. XI p. 270: *καὶ ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετῶν παράγγελμα·* sequitur versus. Dubitanter ad Eupolidis Baptas rettulit Meinekius CGr. IV p. 689 (cf. CAFr. III p. 616, 1255 K.), iambographo tribuit Bergkius PLGr. III p. 696, 28. Locus e Herondae mimis petitus *κωμικὸν παράγγελμα* apte dici poterat; audimus Cerdonem loquentem vel Cerdonis gemellum.

19.

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ᾔδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.

Phot. p. 355, 19 (II p. 33 Nb) *ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν χαλκοῦ χρεία. ὁ—ᾔδη Αἰσώπου μάλιστα κτλ.*, corr. Dobree. Explicavit G. Knaack. Herm. XXI p. 319 coll. fabella Kirchhofii *Wendunmuth* I 95 p. 121 Öst. Cum *κυσὸς* tum *χρείη* (scil. *ἐστίν*) Herondae, cf. II 44. VII 87. 104. VIII 4. verba sunt hominis (Cottali alicuius, cf. glossema quod antecedit) verberibus castigati.

20.

Strabo VIII p. 378 extr.: *μνημονεύεταί τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἅπτοιτο, εἰπεῖν*

ἐγὼ⟨δε⟩ μέντοι ⟨γ'⟩ ἡ τοσαύτη τρεῖς ἤδη
καθεῖλον ἱστοὺς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

Si choliambographi versibus Strabo usus, quae Meinekii est coniectura, de Heronda potius cogitandum, quam de Aeschrione Meinekii (et Bergkii p. 519). Argumentum mimicum est, neque *ἀμφιβολία* illa ab Heronda alienum; loquitur enim meretrix de nautis Thaleti illi vel Artimmae similibus (cf. Herond. II).

21.

Stob. Flor. XXIX 42: *Ἱππώνακτος·*

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός —

Apostolii Δημώνακτος non moror: sed non sine causa Meinekius ab Hipponacte tales sententias alienas esse statuit versumque Herodae adscripsit (Chol. p. 106). Hipponactis nomen etiam apud Eustathium pro Heronda substitutum, cf. ad Herond. V 74 sq.

22.

ἀνανεοῦται

Cf. Matt. fr. 2 infra p. 72.

23.

ἀφηδύνειν

Cf. Matt. fr. 4 infra p. 73.

24. 25.

ὄλυνθον. ὀλύνθους

Cf. Matt. fr. 6 sq. infra p. 73 sq.

26. p. 512 Bgk

Apostol.-Arsen. V 41 (Paroem. vol. II p. 344 Gott.):
γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα· Ἡρώδου.

Nulla Arsenii fides. In florilegio, quo utebatur, hic versus ab aliis alio auctori tributus similem Herodae eclogam (cf. fr. 12) excepisse videtur: unde error explicatur.

27.

Coniectura nimis levi iambos rectos, quos Leonidae tribuit Stobaeus CXX 9, Herondae vindicavit Bergkius PLGr. II p. 512. Contra aliqua probabilitate quae de Crissami Coo — eodem ni fallor a quo Hippocrates genus deduxit (Epist. 2 p. 289 Hch., Tzetz.) — mira tradidit Didymus apud Photium Suidam Hesychium Ps.-Zenobium 364 p. 102, ad poetam Coum referre possis; cf. Tuempelium Philologi vol. L 628. Similis est Nannacus III 10.

PHOENIX COLOPHONIVS.

ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ

Ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
τῇ παιδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν
ἢ ⟨τ'⟩ ἄρτον ἢ ⟨τ'⟩ ἥμαιθον, ἢ ὅτι τις χρῄζει.
δότ', ὦγαθοί, ⟨τι⟩ τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν
ἔχει κορώνῃ· χἄλα λήψεται χόνδρον·
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι,
καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.
ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς

Athenaeus VIII p. 359 E: *οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα* (v. 1—17). *καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησὶν* (18—21). *κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο κτλ.* Praeter alios hanc cantilenam tractaverunt Meineke Choliamb. p. 140 sq. Anal. ad Ath. 159, Bergk. Anthol. p. XXIII 217. Op. II 153 sq. ‖ 3 ⟨τ'⟩ add. Meineke, cf. p. 61 ad prooem. 9 ‖ 4 *ἕκαστος τις* codd. ‖ 7 *αὖθις* codd. ‖ 8 *ἔκρουσεν* Bergk, sed interpretor: *Plutus me exaudivit, nam puella* etc. ‖ 10 sqq. cf. Herond. IV 83 sqq., Il. *I* 455, Od. ξ 155. 180 ‖ 14 *κασιγνήτοις cognatis,* cf. schol. *O* 545 (Meinek.) ‖ *ὀφθαλμοὺς*] *ἰφθίμους* Hauptius, possis *εὐφθόγγοις* vel *ἀψάλ-*

ἀμείβομαι, Μούσαισι πρὸς θύραις ᾄδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι — πλέονα ⟨τού⟩τῳ γε.

* * *

ἀλλ', ὠγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.
δός, ὦ ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη·
νόμος κορώνῃ χεῖρα δοῦν ἀπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' ἀείδω· δός τι, καὶ καταχρήσει.

τοις: ὀφθαλμοὺς ... Μούσαισιν ᾄδειν *speciosa Musis carmina canere* vix dicere poterat poeta: num ὀφθαλμοὺς ἀμείβομαι = *praetereo?* ‖ 16 Μούσῃσι — θύρῃσ' plerique, recte, ut videtur ‖ 17 πλείονα κωνγεω codd., πλεῦνα τῶν αἰτέω Meineke Dindorf, scripsi πλέονα τούτῳ γε, scil. τῷ μὴ δόντι, possis etiam πλέονα τῷ μή γε. Coronista scilicet, sicut Ἀράβιος αὐλητής et qui apud nos sunt similes, δραχμῆς μὲν ᾄδει, τεττάρων δὲ παύεται: cf. ad v. 20 ‖ 19 δὸς ὦ 'ναξ codd., δὸς ὦν ἄναξ Bergk Kaibel, δὸς ὦνα δός τι Meineke Chol. p. 141: hiatum admisi | πότνα μοι Ilgen, editores ‖ 21 τοιαῦτ(α) εἰδώς codd., corr. Bergk. Op. p. 157, Meineke. Ambigue dixit καταχρήσει *satis erit,* quod non solum ad δός τι referendum, sed etiam ad ἀείδω, cf. ad v. 17. — De re cf. Grimm Myth. II 725 (⁴637), Mannhardt WFK II p. 244.

CN. MATTIVS

MIMIAMBORVM FRAGMENTA.*

1.

Terentianus Maurus 2416 sqq. p. 397 K. post Hipponactem commemoratum:

Hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

Num Hipponactis nomen e mimiamborum prooemio haustum est (v. 8), quod fere ad verbum Mattius transtulerit? Ex eodem hortulo fortasse *thymus Atticus* decerptus.

[ΕΝΥΠΝΙΟΝ?]

M 2 9B

2.

Iam iam albicascit Phoebus et recentatur
commune lumen hominibus; voluptatis...

Gellius XV 25 (inde Nonius p. 167, 14): ***Cn. Matius, vir eruditus, in mimiambis suis non absone finxit 'recentatur' pro eo quod Graeci dicunt ἀνανεοῦται***: sequuntur versus. Ipsum Herondam *ἀνανεοῦται* verbo usum esse nec negem neque contendam ‖ 2 *et voluptatis* codd., *et* del. Hertz, *voluptatist* LMueller | Ad exitum Somnii refero. Prodierat femina superstitiosa ante solem orientem. Antiquum est et celebratum, noctis terrores die pelli. Cf. dub. 9 p. 74.

---

* Numeri adiecti sunt editionum M[uelleri] Catull. etc. p. 91 sq., quem secutus est Bücheler Herond. p. 69, atque B[aehrensii] Fragm. Poet. Rom. p. 282 sq.

[ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ?]

3. 1M 11B

...nuper die quarto, ut recordor; et certe
aquarium urceum unicum domi fregit.

Gellius X 24, 10 (inde Macrob. I 4, 24): *'die quarto' autem Cn. Matius homo impense doctus in mimiambis pro eo dicit, quod nudius quartus nos dicimus.* Loquitur de serva, vel potius de puella Cottali gemella, fortasse de *παιδίῳ* illo VIII 1. Cf. ad fr. 14. Nam de mustela (VII 89) vix cogitandum.

[ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ?]

4. 3M 10B

Quapropter edulcare convenit vitam
curasque acerbas sensibus gubernare.

Gell. XV 25 (Non. 106, 21): *Idem Matius* [praecedit fr. 2] *in isdem mimiambis edulcare dicit quod est dulcius reddere* etc. ‖ 2 ..*plurasque* .. *senibus* .. *gubernasse* Nonius | Fideliter magis quam latine transtulisse videtur *ἀφηδύνειν* (*ἀπογλυκαίνειν* choliambis minus aptum). Quae Gyllis praecipit I 40 sqq., his versibus non expressa videntur. Exceperunt fortasse quod ex Molpino excerptum est fragmentum 12 supra p. 65.

5. 4M 12B

Sinuque amicam refice frigidam caldo
columbulatim labra conserens labris.

Gell. XX 9: *Delectari mulcerique aures suas dicebat Antonius Iulianus figmentis verborum novis Cn. Matii, hominis eruditi..., quae scripta ab eo in mimiambis memorabat* (sequitur fr. 5). Ad eandem eiusdem mimi partem refero, quo fr. 4.

[XII. ΙΣΧΑΔΟΠΩΛΗΣ?]

6. 6M 14B

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ficorum
In milibus tot non videbitis grossum.

7.

7 M 15 B Sumas ab alio lacte diffluos grossos

Macrob. sat. III 19, 5: *lacte proprie ficorum dicitur. grossi appellantur fici quae non maturescunt. hos Graeci dicunt ὀλύνθους. Mattius* [fr. 6] . . *et paulo post ait* [fr. 7]. Cf. Hesych. ὄλυνθος· τὸ μὴ πεπαμμένον σῦκον. ‖ fr. 6 *ficorum* post *tot* codd., del. Bothe, traiecit Baehrens ‖ fr. 7 *a basilio* Parisin., cuius in hac saturnalium parte summa est auctoritas: *ab alio* vulgo, *ab almo* perperam Baehrens, *ab asino* Bch.

Ἰσχαδοπωλῶν et Ἰσχαδωνῶν iam Pherecrates mentionem fecerat ἐν τοῖς Ἀγαθοῖς (4 I p. 146 K.), atque apud Alexidem ἐν Λέβητι (128 II p. 343 K.) propola ficorum ἐρῖν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων. [Lucil. 164 contulit Bch]. Fr. 6 merces praedicat propola, sicut Cerdo; ficos non esse, sed grossos femina dixerat: respondet propola fr. 7. Cf. fr. 11. 12 p. 75.

[XIII. ΑΙ ΘΗΕΤΜΕΝΑΙ ΤΑ . . .?]

8.

5 M 13 B iam tonsiles tapetes ebrii fuco
quos concha purpura imbuens venenavit.

Gellius XX 9: *Item id quoque* [praecedit fr. 5] *iucunde lepideque fictum dictitabat* [Antonius Iulianus] etc. Fortasse ad pompae descriptionem spectat, cf. Theocr. XV 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες κτλ., cf. ad fr. 16. Inscr. Coae 36[d] 10. 12.

DVBIA.

9.

8 M 17 B pressusque labris unus acinus; arebat . . .

Non. p. 193, 12: *acinus masculino M. Tullius . . . Mattius* [*et alii* codd., corr. LMueller] *obscurae auctoritatis,* sequitur versus. | Somniari si velis, propter tempora ad somnium referre possis, ubi nescio quis in hortum irrumpere videtur.

10.

p. 92 M 16 B Meos hortulos plus stercoro † quam holero.

Priscian. VI 91 p. 274, 24 f. H.: *'holus holeris holero holeras' — Cn. Mattius* [*maltius, martius, m. actius, accius* codd.],

sequitur versus. | *holero* num ex eis quae antecedunt perperam repetitum? *meos hortulos, quando holero, stercoro plure* coniecit Baehrens. Argumentum mimiambis aptum: loquitur agricola vel hortulanus (Somn. VIII 41) potius quam ficorum propola.

11. p. 134 M

O quae tenerulae comparis tenes crinem,

12.

Sudes in ista ⟨d⟩evia latent fossa.

Rufinus (Iuba) p. 386 G, Gr. Lat. VI p. 562 K.: ... *quod sexto loco ... spondeus vel trochaeus recipitur ..., carmen claudum facit et choliambus nominatur, ut est ὦ Κλαζομένιοι Βούπαλος κατέκτεινον, ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,* deinde fragm. 11. 12. LMueller Catulli p. 134 fragmenta ad Mattium rettulit: 'causa illa, quod ex eodem quo Terentianum fonte .. hausisse Iubam videtur probabile' [cf. ad fr. 1]. Fr. 11. 12 coniunxerunt LMueller l. s. atque Baehrens FPR p. 392, 51 admissis coniecturis quibus vix opus est. Nam singulos versus inter se non cohaerentes pro exemplis adferre solet Rufinus || 12 *si des* Mueller | *veia* R, *via,* in margine *veia* A, *via* B: num in archetypo legebatur *via* atque *de* in margine? | *late* Mueller, *latens* Bergk Baehrens.

Fr. 11 si Mattii est, ficorum propolae tribuere possis ad Cerdonis exemplum (VII 107 sqq.) mulierculis blandienti. Eiusdem mimi fortasse fr. 12, in quo vereor ne obscoenitates lateant quales sunt Fotidis Apuleianae (Met. II 7).

Mirum illud, quod nullum fere Mattii fragmentum ad versus referre licet papyro servatos. Itaque cum Iliadis singulos fere versus accurate expresserit ut doctus magis homo erat quam poeta, in hoc argumento aut liberius versatus est, aut qui aetatem tulerunt loci ad priores mimiambos pertinent, quos prooemii laceri testimonio fretus periisse conieci fere totos. Alteram partem utrum Mattius non transtulerit, an non excerpserint qui circa initia librorum haerere soleant metrici et grammatici, vix umquam disceptari poterit.

VERGILII ROMANI
MIMIAMBORVM

mentionem facit C. Plinius Epist. VI 21, 4: *Scripsit mimiambos tenuiter argute venuste, atque in hoc genere eloquentissime; nullum est enim genus quod absolutum non possit eloquentissimum dici: scripsit comoedias, Menandrum . . . aemulatus: licet has inter Plautinas Terentianasque numeres.*

Nihil servatum.

ARRII ANTONINI
MIMIAMBORVM GRAECE CONSCRIPTORVM

memoriam e Palatini *micuambos* [Dresd. *mimiambos*] primus restituit Gruter apud Plinium Ep. IV 3, 3 (ed. Veenhus. 1669 p. 217[a]), supra p. 3. [Cf. Hermae vol. XXVII 2 p. 317, ubi Gruteri immemor eandem lectionem commendavit F. Skutsch].

NICIAE cuiusdam mimos (cf. Dittenberger Mus. Rhen. XXXVI 463) choliambis perscriptos fuisse conieci libelli mei p. 192.

INDICES*.

NOMINA PROPRIA.

I. DII DEAE HEROES FERIAE MENSES.

II. VRBES INSVLAE GENTES.

---

* Nomina asterisco insignita in inscriptionibus Cois inveniuntur vel ad religiones fabulas historiam rempublicam Coorum spectant.

III. HOMINES*.

* Diductis litteris scripta sunt nomina vera.

PROVERBIA LOCVTIONES VOCABVLA MEMORABILIA.

ἆ VII 111
τὰ ἁβρὰ ταῦτα VI 45, cf. IX 5
ἀγινῆτε celebretis III 55
φύλασσε κἀγ[κ]άς VII 85
μιῆς ἐπ' ἀγκύρης I 41
**δι' ἀγορῆς* V 46. *οὐ λόγων .. ἡ ἀγορὴ δεῖται* VII 49, cf. I 78
ἀγρεῦ (Apollo) III 34
ἄγχει II 12, cf. I 18
θεῶν ἀδελφῶν τέμενος II 30
ἀ]δρῷ (*πιεῖν*) I 81
ἀεὶ ... τι καινὸν εὑρίσκει VI 89
ἄθικτος ... σφρηγίς I 55
ἄθλια? I 51
**τῆς αἰκείης τὸν νόμον* II 41
**αἰκίσῃ δούλην* II 46
τὸ αἷμ' ἂν ἐξεφύσησεν ὥσπερ Φιλιστεύς II 72. *μή τό μεν αἷμα .. πῖνε* V 7
ἄκαιρον οὐ πρέπον γ' εἶναι VI 80

CORRIGENDA.

P. 7 I 16 scr. ἡμέ]ας *(priores litterae lacuna haustae).*
P. 8 I 33 scr. κεκαύχηται,
P. 12 adn. ad II 6 inter Υ *et* !Α *add. - (littera detrita).*
P. 24 adn. ad III 97 scr. Danielsson.
P. 26 IV 28 scr. μῆλον·
— *adn. ad vv. 25 sq. scr.* Coccalae dedit Zl
P. 28 IV 54 fortasse ἀλλ' *praeferendum.*
— *IV 60 scr.* Κύννα
P. 29 IV 70 scr. μή μ'
— *IV 73 scr.* Ἀπελλέω
P. 30 IV 88 scr. Κοκκάλη, καλῶς
P. 49 VII 43 adn. scr. capiti similem
P. 80^b v. 6 scr. ἀποτάκτους